

รายงานการประชุมสภาผู้แทน

ครั้งที่ ๘/๒๕๑๒ (สามัญ)

วันศุกร์ ที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๑๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๑๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน: วัน นิมิต
สมาชิกมาร่วมการประชุม ๒๑๑ คนครบ
องค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการ
การประชุมต่อไป ขอให้ที่ประชุมพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๓ ต่อจากเมื่อ
วานนี้ เชิญ

นายไกรสร คันทิพงษ์ (เชียงใหม่) ท่านประธานที่เคารพ เพื่อน
สมาชิกที่นับถือ การทำหน้าที่ของผู้แทน
ราษฎรในสภามีวาระที่สำคัญอยู่ ๓ ครั้ง
นั่นคือในครั้งที่รัฐบาลแถลงนโยบายต่อ
สภานับเป็นหน้าที่ที่สำคัญที่ผู้แทนควร
จะขึ้นไปซักถาม อีกครั้งหนึ่งในตอนที่
รัฐบาลเสนองบประมาณแผ่นดินเข้าสู่
สภาเป็นการขออนุมัติจากสภาให้เอาเงิน
ภาษีอากรไปใช้จ่ายก็เป็นหน้าที่อันสำคัญ
ที่ตัวแทนของราษฎรควรจะได้ขึ้นมาให้
ข้อคิดเห็นและวาระที่สำคัญที่สุด ซึ่งคิด

ว่าคงจะมีในโอกาสต่อไป นั่นคือในการ
ซักฟอกนโยบายของรัฐบาลทั้ง ๓ วาระ
นี้ บัดนี้มาถึงวาระที่ ๒ ผมอยากจะขอ
ถือโอกาสนี้ซักถามนโยบายในด้านที่รัฐบาล
เสนองบประมาณแผ่นดินมาสู่สภาเพื่อจะ
ใช้เงินถึง ๒๗,๒๕๙,๘๘๙,๑๐๐ บาท
นั้น โดยอยากจะวางประเด็นในการถาม
รัฐบาลในการ ตั้งแง่ ให้รัฐบาลตอบ ต่อ
สภานี้ ซึ่งเมื่อวานนี้ก็มีเพื่อนสมาชิก
หลายท่านพูด แต่ไม่ได้ชี้ชัดลงไปไม่ได้
ยำ ผมจึงอยากจะขอร้องเพื่อนสมาชิก
ได้โปรดให้โอกาสผมทำหน้าที่พอสมควร
ด้วย นั่นคือเท่าที่งบประมาณ ปี
๒๕๑๓ ปรากฏว่างบประมาณนี้ไม่สู้
ดุร้าย นอกจากนั้นยังก่อให้เกิดภาระหนี้
สินต่อสาธารณชนอย่างมาก อย่างเหลือ
สิ้น ๒. งบประมาณนี้ได้ใช้จ่ายไปโดย
ไม่มีการประหยัดเท่าที่ควร ๓. งบประ
มาณนี้จ่ายไปโดยในทางที่สื่อให้เห็นว่าไม่

สุจริต ๔. งบประมาณนี้จ่ายไปแล้ว เป็นการจ่ายที่แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไม่มี สมรรถภาพ จึงอยาก จะ ขอ คำ เนิน การ อภิปรายตั้งสาระต่อไปนี้ครับ

ตามที่รัฐบาลได้ขออนุมัติเงิน จาก สภาทั้งหมดถึง ๒๗.๒๙๘.๘๘๘.๑๐๐ บาท ปรากฏว่าในยอครบอันแท้จริงของ รัฐบาลทั้งหมดนั้นรับจริง ๆ เพียง ๑๘. ๐๑๘.๘๘๘.๑๐๐ บาท ถ้าเทียบเป็นเงิน ๑๐๐ บาทที่จะจ่าย รัฐบาลสามารถรับ ในทางภาษีอากรในทางรัฐพาณิชย์ รัฐ วิทยาสถกต่าง ๆ คิดแล้วเท่ากับ ๖๘.๖๗ เปอร์เซนต์เท่านั้น ถ้าจะเปรียบฐานะ ของรัฐบาล ตัวท่าน นายกรัฐมนตรี เหมือนกับพ่อบ้าน พ่อบ้านจัดงบประมาณทางจ่ายของ ครอบครัวบีนี้ว่าจะจ่าย ทั้งหมด ๑๐๐ บาท แต่มีปัญญาหาเงิน มาจริง ๆ เพียงแค่ ๖๘.๖๗ บาทเท่านั้น ส่วนที่ขาดก็ปรากฏว่ากู้ทั้งหมด ๕.๕๐๐. ๐๐๐.๐๐๐ บาท คิดแล้วเท่ากับ ๑๘ บาท ๗๔ สตางค์ หรือ ๑๘.๗๔ เปอร์ เซ็นต์เอาเงินคงคลังมาใช้ ๒.๘๘๘.๐๐๐. ๐๐๐ บาท คิดแล้วเท่ากับ ๑๐.๕๕ เปอร์เซนต์ ถ้าหากดูอย่างนี้แล้วจะเห็น ว่างบประมาณของรัฐบาลขาดดุลย์ การ ขาดดุลย์นี้ผลผลิตที่จะพูดไม่ได้ ที่รัฐบาล

ชุกนี้ โดยเฉพาะท่านนายกฯเป็นรัฐบาล ที่ติดต่อกับเนื่องกันมาเป็น เวลานานมาก นั้นคือท่านเป็นรัฐบาลในฐานะนายภาวครั้ง หลังสุดคือปี ๒๕๐๖ ท่านได้ทำงบประ- มาณขาดดุลย์อย่างนี้ติดต่อกันมาเรื่อย ๆ ครับท่านประธานที่เคารพคงจะเห็นว่าเมื่อ ปี ๒๕๐๗ งบประมาณของรัฐบาลชุกนี้ ขาดดุลย์ คือหาเงินมาได้เพียง ๘๐.๒๗ เปอร์เซนต์ของเงินที่จะต้องจ่าย มาถึง ปี ๒๕๐๘ หาได้ ๘๘.๕๘ เปอร์เซนต์ ปี ๒๕๐๙ หาได้ ๘๓.๖๓ เปอร์เซนต์ ปี ๒๕๑๐ หาได้เพียง ๘๔.๖๒ เปอร์ เซ็นต์ ปี ๒๕๑๑ หาได้ ๘๓.๘๗เปอร์ เซ็นต์ ปี ๒๕๑๒ หาได้ ๗๔.๕๑เปอร์ เซ็นต์ ยังมีหน้ากลับหาได้เพียง ๖๘.๖๗ นั้นจะเห็นฝีมือ การ จัด งบประมาณของ รัฐบาลว่ายิ่งจัดแล้วยิ่งหาแล้วยิ่งได้ น้อย ลง ๆ งบประมาณยังไม่สู่ดุลย์ ทำให้เกิด ภาวะก่อกวนสินแก่ประเทศชาติ หรือหน้ 紗ธารณชนอย่างมากเหลือล้น ตั้งหนังสือรายงานการคลังฉบับที่ ๕ รายงานการ คลัง ฉบับที่ ๕ ขอเพื่อนสมาชิก พลิกดู ครับ จะเห็นว่าในการก่อกวน紗ธารณะนี้ หนังสือนิ่รายงานการคลัง ฉบับที่ ๕ เมื่อปี ๒๕๐๗ รัฐบาลชุกนี้รับภาระตีบต่อมาจาก จากท่านหัวหน้าคณะปฏิวัติ ได้ก่อกวน

สาธารณชน ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท
 กรณมาตังเตียนรัฐบาลชุกัน ได้ก่อหนี้
 สาธารณชนตามหนังสือรายงานการคลัง
 ฉบับที่ ๕ หน้า ๕ ส่วนที่ ๒ มีข้อความว่า
 โดยย่อว่าหนี้ สาธารณะแบ่งออกเป็นเงิน
 กู้ภายในและข้อผูกพันทางการเงินเพียงแค
 ๓๑ ธันวาคม ปี ๒๕๑๑ แยกออกไปได้
 ว่ากู้ภายในถึง ๑๕,๔๓๐ ล้านบาท กู้ต่าง
 ประเทศทั้งหมด ๒๕๔,๘๓๗,๐๕๔
 เหรียญสหรัฐฯ เมื่อเอาเพียงแค ๓๑
 ธันวาคม ปี ๒๕๑๑ ก็จะมีหนี้สินเฉพาะ
 ภายใน ๑๕,๔๓๐ ล้านบาท ๒๕๑๒
 ต้องกู้ภายในอีก ๔,๓๐๐ ล้านบาท และ
 ปี ๒๕๑๓ ปีหน้าจะกู้อีก ๕,๕๐๐
 ล้านบาท เมื่อรวมหนี้ ทั้งหมดแล้วก็จะ
 ปรากฏว่ารัฐบาลนี้ได้กู้เงินก่อหนี้ สาธาร
 ณะขึ้นเป็นจำนวนทั้งหมดแล้วสิ้น ปีงบประมาณ
 ปี ๒๕๑๒ เป็นตัวเลขถึง ๒๕,๖๒๘,
 ๗๔๑,๘๘๐ บาท เมื่อ จะต้องกู้เพิ่มอีก
 ๕,๕๐๐ ล้านบาทก็จะเป็นยอดหนี้
 ทั้งหมดถึง ๓๑,๐๒๘,๗๔๑,๘๘๐ บาท นี้
 แหละครับ ผมจึง ถือว่า คณะรัฐบาลชุกัน
 มีความปรารถนาดีต่อ ประเทศชาติ จริง
 แต่ด้วยความ ปรารถนาดี อย่างเดียวกันนี้ ไม่
 สามารถที่กระผมจะให้ความรับรอง หรือ
 อนุมัติให้จ่ายเงินงบประมาณ ปีนี้ ได้ ถ้า

หากท่านตอบให้หายสงสัยว่าการที่ท่านจัด
 งบประมาณไม่สุจริตแล้วประเทศชาติ เกิด
 ภาระหนี้สินสาธาณะพอกพูนนับปีนับวัน
 นับเดือนมากขึ้น ถึง ๓๑,๐๒๘ ล้านเศษ
 นี้ ท่าน มีปัญหาจะหาทางแก้ไขให้มัน
 หมดไปหรือลดไปได้เมื่อไหร่ ถ้าท่าน
 ตอบตรงกับที่ผมนั้นหวัง ผมนก็จะอนุมัติ
 จะรับรองจะยกมือให้ แต่ก็เป็นที่น่าวิตก
 อีกเพราะดูตามรายงานการคลังแล้วยังมา
 มองเห็นรายงาน เปรียบเทียบการจ่ายเงิน
 ตามหนังสือฉบับที่ ๑ ก็ยังมองไม่เห็นช่อง
 ทางว่ารัฐบาลนี้ จะ ปลดเปลื้องหนี้
 สาธารณะ ได้อย่างไร นั่นคือเพื่อน สมาชิก
 ทั้งหลายโปรดได้หยิบเอกสารงบประมาณ
 ฉบับที่ ๑ จะ เห็นว่าในส่วนที่ ๔ หน้า
 ๑๖,๑๗,๑๘. ในข้อ ข. ตารางเปรียบเทียบ
 จะแสดงให้เห็นว่าเมื่อรัฐบาลกู้เงิน
 มาเพื่อพัฒนาการเศรษฐกิจ ถ้าการพัฒนา
 การนั้นถูกต้อง ย่อมจะส่งผลดีให้แก่ประ
 เทศชาติชาติจะต้องมีเงินพอสมควร ท่าน
 ประธานที่จะไปปลดเปลื้องหนี้สินเงินกู้
 แต่เมื่อตารางเปรียบเทียบที่สำนักงานงบ
 ปรมาณทำขึ้นมาแล้ว จะเห็นว่าปีงบประมาณ
 ปี ๒๕๐๘ ซึ่งถ้าเอาเฉพาะปี ๒๕๐๘
 แล้ว มันไม่ถูก เพราะรัฐบาลท่าน จอม
 พล ถนอม ฯ เป็นครั้งหลังสุด เมื่อปี
 ๒๕๐๖ ผมจึงไปจัดงบประมาณปี

๒๕๐๖, ๒๕๐๗ มากแทรกต่อไป แทรก
 เพิ่มจากที่สำนักงานประมาณ ให้นำคือปี
 ๒๕๐๖ รัฐบาลชุดจอมพล ถนอม ฯ
 พอเข้ามาเป็นรัฐบาลครั้งหลังนี้ ได้กู้เงิน
 ทั้งหมด ๑,๖๙๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท แต่
 ในปีเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ ได้
 ตั้งชำระเงินกู้เพียง ๗๙๐,๗๐๐,๐๐๐
 บาท จึงคงกู้จริง หรือกู้เพิ่มเป็นเงิน
 ๙๐๐,๕๐๐,๐๐๐ บาท นั้นจะเห็นว่า
 แค่ปี ๒๕๐๖ ก็ขาดแล้ว พอปี ๒๕๐๗
 กู้ ๑,๐๐๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ตั้งใช้
 จริง ๆ ๙๙๔,๔๐๐,๐๐๐ บาท คงเหลือ
 หรือว่ากู้เข้ามาเป็นเงิน ๗,๔๐๐,๐๐๐
 บาท ปี ๒๕๐๘ ซึ่งมีตามงบประมาณ
 นั้น จะเห็นว่ารัฐบาลกู้มา ๑,๓๐๐,๐๐๐,
 ๐๐๐ บาท ตั้งใช้ชำระหนี้เงินกู้เพียง
 ๑๐๔,๘๐๐,๐๐๐ บาท ยังคงค้างหรือ
 กู้ใหม่ถึง ๑,๑๙๕,๒๐๐,๐๐๐ บาท ปี
 ๒๕๐๙ ปี ๒๕๑๐ ปี ๒๕๑๒ และปี
 ๒๕๑๓ ถ้าดูตามนี้ รัฐบาลของ ฯพณฯ
 จอมพล ถนอม ฯ ซึ่งเสียใจวันนี้ท่านไม่
 มาประชุม เป็นเงินกู้ทั้งหมดถึง ๒๐,
 ๐๕๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท ในช่วงระหว่าง
 หลังที่ท่านบริหารประเทศ แล้วตั้งใช้
 เพียง ๔,๖๓๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท คิดแล้ว
 เท่ากับใช้เพียง ๒๓.๐๕ เปอร์เซ็นต์

ของที่กู้ใหม่ส่วนหนึ่เก่า ๑๐,๐๐๐ กว่า
 ล้านบาทนั้น ไม่มีปัญหาแล้ว กู้ใหม่ตั้ง
 ใช้คืนเพียง ๒๓.๐๕ เปอร์เซ็นต์ รวม
 เบ็ดเสร็จ รัฐบาลชุดของท่านจอมพล
 ถนอม ฯ ทำงานตั้งแต่ปี ๒๕๐๖ จนถึง
 ปี ๒๕๑๒ และจะขอกู้ปี ๒๕๑๓ ช่วง
 ระยะท่านบริหารงานระยะนี้ ท่านประ
 ทานที่เคารพ กู้ทั้งหมดถึง ๑๕,๔๑๘,
 ๗๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าดูตามนี้แล้ว มอง
 ไม่เห็น ปัญหาที่จะชำระหนี้ สาธารณะได้
 เว้นแต่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
 คลังจะมาตอบชี้แจงใน ประเด็นนี้ให้ผม
 กระจางแจ้งก็จะให้การรับรอง นอกจาก
 นั้นแล้ว เรื่องการไม่ประหยัด จะเห็น
 ชัดว่ารัฐบาลชุดนี้ ไม่ได้คำนึงถึงเรื่อง
 ประหยัด เพื่อนสมาชิกหลายท่านพูดถึง
 เรื่องไม่ประหยัด ผมก็อยากจะเอาตัวเลข
 เรื่องไม่ประหยัดชี้ต่อสภานี้ให้เห็นชัดแจ้ง
 อย่างแท้จริงครับ ว่าไม่ประหยัดขนาด
 ไหนการจ่ายเงินของรัฐบาลมีงบใช้สอย
 จ่ายกันอยู่อีกหลายชุด แจกจ่ายกันอย่าง
 ไม่คำนึงถึงผลที่ต้อกู้เงินมา อย่างผมว่า
 เมื่อก่อน เอาเฉพาะตั้งเงินซ่อม ซ่อม
 เฉพาะยานพาหนะเท่านั้น ของกระทรวง
 ต่าง ๆ อย่างของทางกระทรวงมหาดไทย
 ตั้งเฉพาะซ่อมพาหนะ ๔,๕๐๒,๕๐๐

บาท ถ้ารวมหมวดซ่อมเฉพาะยานพาหนะ
ของรัฐบาลชุดนี้ ซ่อมถึง ๓๖,๒๐๐,
๖๐๐ บาท การซ่อมอย่างนี้ครบ ถึง
ปรากฏข่าวในหนังสือพิมพ์ว่า ได้มีบาง
แห่งรถไม่เสีย เอาไปทั้งซ่อมเสีย แล้วก็
เบิกเงินแผ่นดินเอาไปกินกัน ทำความ
วิบัติจนต้องเป็นภาระต้องกู้ ต้องก่อหนี้
สินสาธารณะถึง ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท
ในปีหน้า นอกจากนั้นแล้ว น้ำมัน รถที่
เราใช้กันนี้ มากเกินสมควร งบน้ำมัน
นี้ ของท่านกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ
ปรากฏว่าสูงที่สุดถึง ๑๕๐,๘๐๐,๑๕๐
บาท ถ้ารวมทั้งรัฐบาลชุดนี้ จะเห็นว่า
จ่ายเฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิง เฉพาะน้ำมัน
เชื้อเพลิงนะครบ ในงบประมาณนั้นจะ
แยกออกว่า น้ำมันของ รถแทรกเตอร์
อะไรต่าง ๆ มีพิเศษเฉพาะเชื้อเพลิงของรถ
ยนต์ถึง ๓๒๕,๒๗๕,๕๕๗ บาทท่านคิด
ดูครับ เพื่อนสมาชิก ยิ่งมาตุงบอื่น ๆ
เฉพาะคำว่าอื่น ๆ นี้ ดูในจากหนังสือ
เปรียบเทียบรายละเอียดการจ่ายนี้ ถ้าผม
จะบอกหน้าท่าน ถ้าท่านสามารถพลิกดู
ได้เฉพาะสำนักนายกรัฐมนตรี ในนี้ไม่
เขียนหน้า แต่ผมนับหน้าไว้ให้เสร็จ เอา
เฉพาะหน้าที ๕ บรรทัดที่ ๕ ใช้คำว่า

อื่น ๆ นี้ บอกว่าจ่าย ๑๘,๓๐๐ บาท ถ้า
เก็บเฉพาะตัวเลข คำว่าอื่น ๆ แค่นี้ครบ
จ่ายไปทั้งหมดเป็นจำนวนเงินถึง ๕๘,
๑๗๘,๐๐๐ กว่าบาทรวมเฉพาะจ่ายที่ไม่
เข้าเรื่องนี้ครบ เป็นเงินทั้งหมดถึง
๑,๒๐๐ กว่าล้านบาท นอกจากนั้นแล้ว
ที่ผมบอกว่าไม่สุจริตนั้น ดูจากรายงานนี้
จะเห็นชัดครับ งบของสำนักนายกรัฐมนตรี
มนตรี ข้อ ข. จ่าย ๔,๕๖๐,๐๐๐ บาท
เมื่อพลิกดูจริง ๆ แล้ว จับตัวเลขได้ จ่าย
อยู่ ๒ รายการเท่านั้น นั่นคือจ่ายสืบราช
การลับแห่งหนึ่ง ๕๐๐,๐๐๐ บาท อีก
แห่งหนึ่ง ๖๐,๐๐๐ บาท อีก ๔,๐๐๐,
๐๐๐ บาทนั้นหายไปไหน นี่ครบท่าน
ท่านประธาน ถ้าหากรัฐบาลตอบว่าจะหา
ทางตัดรายจ่ายให้ประหยัดแล้วจะพยายาม
ทำอย่างอื่นที่มันซ่อนทุจริตอยู่ในนี้ ตามที่
ผมชี้ให้เห็นนี้เฉพาะสำนักนายกรัฐมนตรี
หมวด ข. ทั้งรายจ่ายอื่น ๆ ไว้ ๔,๕๖๐,
๐๐๐ บาท คำนตัวเลขจริง ๆ มีอยู่สอง
รายการ รายการหนึ่งสืบราชการลับ
๕๐๐,๐๐๐ บาท อีกรายการหนึ่งก็บอก
ราชการลับ ๖๐,๐๐๐ บาท รวมเป็น
เงิน ๕๖๐,๐๐๐ บาท อีก ๔,๐๐๐,๐๐๐
บาทหายไปไหน

ประธานสภาผู้แทน : หกเวลา
ครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ถ้าสืบอย่างจริงจัง ๆ ก็เป็นอัน
ว่าเราจะทราบว่าเป็นเงินขาด และทำให้เกิด
ภาระหนี้สิน ผมขอพูดเท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทน : หกเวลา

นายสุรน ชามพูนท (พิษณุ
โลก) : เราได้พูดกันมาแล้ว ถึงเรื่องงบประมาณ
ที่รัฐบาลได้เสนอเข้าสู่สภานิติบัญญัติ
รับน้อยกว่ายอดจ่าย หรือที่เราเรียกกันว่า
คิฟพีซีที (deficit) หรือว่าการตั้งแบบ
ขาดดุลยั้งเอง ๖๗๗ นายกรัฐมนตรี
และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ได้
ชี้แจงแล้วว่าเงินที่ขาดซึ่งไม่ใช่ขาดเฉพาะ
ปีนี้ขาดมาหลาย ๆ ปี เป็นเพราะว่าเอาเงิน
เหล่านี้ไปเร่งรัดพัฒนาเพิ่มผลผลิตให้แก่
ประเทศชาติ และบอกว่าการขาดดุลยั้ง
มีกันหลาย ๆ ประเทศ ไม่น่าจะเป็นที่
วิตกกังวลนัก แต่ผมเห็นว่าการที่ขาดดุลยั้ง
โดยที่จากต่างประเทศมาซึ่งรวม ๆ กัน
แล้วรวมทั้งงบประมาณใหม่นี้แล้วจะเพิ่ม
เป็นเงินถึง ๓๐ หมื่นล้าน เช่นนี้รู้สึก
ว่าเป็นที่น่าวิตกและเป็นห่วง โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งเราได้พูดกันมากในท่านเศรษฐกิจ
ว่าบาลานซ์ ออฟ เทรด (balance of
trade) หรือดุลย์การค้ามันเราได้เสีย

เปรียบมากมายแต่ดุลย์การค้ามันยังไม่เป็น
ที่น่าวิตกเท่าไรนัก แต่ว่านักเศรษฐ
ศาสตร์ได้วิจัยและคาดคะเนว่าบาลานซ์
ออฟ เพเมนต์ (balance of payment)
ในปีนี้จะต้องติดลบ อันนี้ผมมีความเป็น
ห่วงอย่างมาก เพราะถ้าหากว่าเศรษฐกิจ
ของเราตกต่ำ รายได้ของรัฐคงไว้ว่าจะได้ถึง
๑๙,๐๑๙,๘๘๘,๑๐๐ บาทนั้นก็ยากที่
จะเก็บได้ตามตัวเลขที่ตั้งไว้ ผมอยากจะ
กล่าวถึงด้านรายรับก่อนรายรับที่ตั้งไว้ตั้ง
ที่ผมได้อ่านให้ทราบแล้ว ในเมื่อรัฐรู้
แล้วว่ารายได้ที่ได้รับนั้นเราได้พูดกันมาก
ว่าเกิดจากการ รว้ ไหลและภาษีบางอย่าง
เช่น เหล้า เบียร์ บุหรี่ ซึ่งเป็นของที่ให้
โทษและเป็นสินค้าประเภทที่ควรเพิ่มภาษี
มาก ๆ และการเพิ่มภาษีเกี่ยวกับ เหล้า
เบียร์ บุหรี่ ก็ไม่ทำให้เศรษฐกิจต่ำหรือ
ว่าเงินฝืด เพราะว่าเป็นที่รู้กันว่า เหล้า
เบียร์ บุหรี่ นทำอย่างไร ๆ ก็มีคน
อุดหนุนอยู่ตลอดเวลาในด้านภาษีนั้น ผม
อยากจะกล่าวว่า รว้ ไหลมากเหลือเกิน
อย่าพวกผมต่างจังหวัดจะ ไปตีมกระแซ้
หรือเหล้าเดือนกันทั้งที ก็ต้องเตรียมตัว
วิ่งหนีให้ป่าราบ มองซ้ายมองขวาอยู่
ตลอดเวลาแต่ตรงกันข้ามในเมืองใหญ่ ๆ
เช่นจังหวัดพระนคร ท่านจะเอาชนิก

โหนดรับ เหล้าอย่างตีหรืออย่างตี มีขายกันเกือบแทบทุกวัน ท่านจะเอาประเภทไหน ตีค้อกรกก็ได้ ไม่ตีค้อกรกก็ได้ อันนี้แหละครับเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่ว่ารั่วไหลมากมายเหลือเกิน อีกอันหนึ่งครับเรื่องน้ำมัน ภาษีน้ำมัน ทางรัฐบาลจะเพิ่มอีกบ้าง ใต้หรือไม่ เพราะว่าการเพิ่มไม่มาก แต่ว่ารายได้จะเกิดภาษีขึ้นมากมายเหลือเกิน ผมไม่ทราบว่าจะทำไม่รัฐบาลถึงไม่กล้าแตะภาษีน้ำมันเลย ภาษีประเภทฟุ่มเฟือย ผมก็ไม่อยากจะแยกแยะออกไป เพราะว่ามีคนพูดกันมากอยู่แล้ว ก็ควรจะเพิ่ม อีกอันหนึ่งค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามกรมกองซึ่งบางอันก็ใช้กันมา ๑๐ ปี ๑๕ ปี ตั้งแต่ ๕๐ สตางค์ ถึงบาทหนึ่ง อันนี้เป็นเวลาเนิ่นนานแล้วควรจะแก้ไขและเปลี่ยนแปลงได้เป็น ๓ บาท ๕ บาท ซึ่งจะเพิ่มแต่ละกรมกองไม่มากนัก แต่ถ้าหากว่ารวม ๆ กันแล้วก็เป็นเงินมากมาย ผมอยากจะบอกว่า รายได้ที่ได้รับมาน้อยนั้น ก็เกิดจากที่เกิดจากการรั่วไหลเป็นส่วนใหญ่ สำหรับรายจ่ายนั้น ซึ่งมีถึง ๒๗,๒๕๙.๘๘๙.๑๐๐ บาทนั้น ปรากฏว่า นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาลก็ได้กล่าวแล้วว่า เงินนี้มีความจำเป็นที่จะต้องเอาไปเร่งรัดพัฒนา

ประเทศ เพิ่มผลผลิตให้แก่ประเทศ แต่ท่านก็ทราบอยู่แล้วว่าในต้นเศรษฐกิจนั้นตั้งไว้ร้อยละ ๓๐ เปอร์เซนต์ของงบ การจะทำให้เศรษฐกิจงอกขึ้น เราก็พูดกันมากแล้วว่า ชาวนานี้เป็นกระดูกสันหลังของประเทศ แต่ผมว่าการตั้งงบนั้นเหมือนว่าเราไม่ถูกจุดที่กัน ไม่ถูกจุดค่าพรีเมียซึ่งเราได้จากชาวนานี้ ๕๐๐ ล้านบาท งบประมาณที่เราตั้งไว้ เช่นกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติได้ตั้งไว้ถึง ๖,๐๕๒.๗๖๑,๒๐๐ บาท ตัวเลขรายการใหญ่ ๆ ส่วนมากหนักไปในโครงการระยะยาว ๓ ปี ๕ ปี ๑๐ ปี ผมจึงว่าเราไม่ถูกที่กัน ที่เราต้องการนั้น คือปัญหาเฉพาะหน้า ชาวนาทำนาต้องอาศัยเทวดาอยู่ตลอดเวลา แล้วแต่เทวดาจะไปรดเมื่อไร ส่วนนั้นนี้ เรารอเขื่อนโครงการระยะยาว ๆ ไม่ไหว ๕ ปี ๑๐ ปี แต่ที่กระทรวงมหาดไทยทำอยู่คือพยายามชักชวนให้ชาวบ้านให้ปลัดทางจังหวัด ก็มีการพัฒนาต่าง ๆ แต่ที่ไม่มุ่งบให้การชดเชยก็ดี การทำเขื่อน ฝ่ายกั้นน้ำเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อมาใช้ในปัญหาเฉพาะหน้านั้น ผมเห็นว่ามี ความสำคัญมาก ควรจะตั้งงบประมาณ ๆ ซึ่งไม่ได้ประโยชน์แก่ชาวนาเลยใน

ปัจจุบัน ให้กระทรวงมหาดไทยชุดคลอง
ลอกคลอง หาน้ำมาให้ชาวบ้านจะดีเสียกว่า
ในด้านการศึกษานี้ ก็มีท่านผู้มีเกียรติ
ได้กล่าวกันมากแล้วว่าถึงอย่างไร ๆ ก็ไม่
พอ และงบประมาณก็หนักไปในส่วน
กลาง ส่วนทางชนบทนอก ๆ นั้นมีความ
จำเป็นมากมายที่จะต้องเพิ่ม โรงเรียนขึ้น
ซึ่งชาวบ้านอุทิศทรัพย์สร้างโรงเรียนเอง
หาโต๊ะเก้าอี้เอง แต่ก็ขาดปัจจัยสำคัญคือ
ครู ทางด้านสาธารณสุขนั้น หมอ
พยาบาลก็ไม่เพียงพอทั้งทางนอก ๆ ออก
ไปก็ยิ่งลำบากขาดการติดต่อขาดทั้งเวช
ภัณฑ์ทั้งอุปกรณ์ กรมประชาสงเคราะห์
ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ใหญ่ของ กระทรวง
มหาดไทย แต่ตั้งงบไว้ให้เพียง ๑๗๐
กว่าล้าน ซึ่งผมเห็นว่ากรมนี้ใหญ่พอที่
จะเป็นกระทรวงได้ และก็ได้ช่วยราษฎร
ที่เดือดร้อนเฉพาะหน้า อยู่ตลอดเวลา
แต่งบประมาณก็ได้น้อยเหลือเกิน ก็มี
ท่านผู้มีเกียรติพูด ถึงผู้อำนวยการสำนัก
งบประมาณกัน ด้วยหลายคน ผมถ้า ไม่
พูดเลยก็จะ ปวดท้อง ท่านก็ อุทิศทรัพย์มีใจ
เมตตาแผ่บุญส่วน กุศล ไปให้พวกเราทาง
ทีวี. อยู่แล้ว ผมคิดว่าส่วนกุศลที่ผมได้
รับ และพวกท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้
รับก็กำลังแผ่ไปให้ท่านตลอดเวลา

พันเอก สมคิด ศรีสังคม
(อุดรธานี) : ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณที่รัฐบาลเสนอเข้ามา นี้ ได้มี
ท่านผู้มีเกียรติ ได้อภิปราย ไปแล้วเมื่อ
วานนี้ และทางคณะรัฐบาลก็ได้ชี้แจง
ไปแล้วเช่นเดียวกัน แต่ข้าพเจ้ายังมีข้อ
สังเกตที่จะต้องพิจารณาในวันนี้ เพื่อ
เสนอให้สภานิติพิจารณาดังต่อไปนี้ การ
ทำงบประมาณนั้น ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาล
ควร จะพิจารณาถึงสถานะการเงิน ของ
ประเทศให้มาก เพราะว่าตัวจักรสำคัญ
ของการเศรษฐกิจของ ประเทศนั้น ก็คือ
การเงินของรัฐบาล ซึ่งอาจมีผลกระทบ
กระเทือน ต่อ ตลาดการเงิน ของ ทั่ว ประ
เทศได้ และนอกจากนั้นถ้าหากว่ารัฐบาล
ไม่พยายามที่จะรักษา ระดับ การเงิน ของ
ประเทศไว้แล้ว ก็อาจจะมีผลกระทบ
กระเทือน ต่อ การเงิน หรือว่า ตลาด ของ
ประเทศได้ ที่นักร่างงบประมาณใน
คราวนี้ ที่จะต้องอาศัยสภาวะการเงิน
ของประเทศนั้นมีอยู่อย่างไร ทางรัฐบาล
ได้กล่าวว่าท่านได้ตั้งงบประมาณขาดดุลย์
มากก็ได้อาศัยตำรา ของ นักเศรษฐศาสตร์
ที่สำคัญของประเทศอังกฤษ คือลอร์ด
เคน และก็ได้การตั้ง งบประมาณขาดดุลย์

ก็อาศัยคำราของท่านดังกล่าวนั้นแล้ว ก็
 ข้าพเจ้าสงสัยว่า การที่ท่านได้นำเอา
 คำราของนักเศรษฐศาสตร์ในประเทศ
 อุตสาหกรรมมาใช้กับประเทศเกษตร
 กรรมอย่างประเทศไทยเรานั้น ข้าพเจ้า
 สงสัยว่าจะได้นำเอาคำรานั้นมาใช้ ทั้งต้น
 ข้าพเจ้าขอเรียนว่าลอร์ดเคนนนั้นะ เป็น
 เจ้าตำรับของประเทศอุตสาหกรรมแล้ว
 ประสพการณ์ของท่านผู้นี้ก็ได้อาศัยสภาวะ
 การเศรษฐกิจของประเทศอุตสาหกรรม
 เป็นส่วนมาก ในการที่วางหลักเกณฑ์ของ
 ท่านไว้เราอย่าลืมว่าประเทศอุตสาหกรรม
 นั้นนะ มีสภาวะหรือว่ามีโครงสร้างของ
 ในทางเศรษฐกิจได้ต่างกับประเทศ
 เกษตรกรรม เช่นประเทศไทยเราทั่ว
 อย่างประเทศอุตสาหกรรมอย่างประเทศ
 อังกฤษผู้ที่มีอาชีพที่ไม่ใช่เกษตรกรรม
 นั้นมีถึง ๘๕ เปอร์เซนต์ผู้ที่มีอาชีพใน
 ทางเกษตรกรรมมีเพียง ๑๕ เปอร์เซนต์
 เท่านั้น แล้วก็ในทางประเทศไทยของ
 เราละมันมีลักษณะตรงกันข้าม ประเทศไทย
 ไทยเราจะต้องอาศัยเกษตรกรรม ๘๕
 เปอร์เซนต์ คือหมายความว่าผู้ที่ประกอบ
 อาชีพในทางเกษตรกรรมนั้น มีถึง ๘๕
 เปอร์เซนต์แล้วก็ผู้ประกอบอาชีพอย่าง
 อื่นนั้น มีเพียง ๑๕ เปอร์เซนต์เท่านั้น

เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่า การที่ท่านวาง
 รากฐานแห่งการวางงบประมาณของท่าน
 โดยอาศัยคำราของนักเศรษฐศาสตร์
 ประเทศอุตสาหกรรมนั้น ข้าพเจ้าสงสัย
 ว่าจะนำคำรามมาใช้ผิดกาลและเทศะ ทั้ง
 ในด้านสำหรับประเทศไทยเรานั้นนะมัน
 ต่างกับประเทศอุตสาหกรรมอย่างไร
 ประเทศอุตสาหกรรม การผลิตของเขา
 หรือว่าการเงินของเขา นั้นขึ้นอยู่กับ
 ผลผลิตที่ทางอุตสาหกรรมซึ่งสามารถ
 ประมาณการณได้แน่นอน ตลาดของเขา
 ก็แน่นอน ปริมาณและมูลค่าของเขา
 ก็แน่นอน แต่ผลิตภัณฑ์ในทางเกษตร
 กรรมของเรานั้นนะขึ้นอยู่กับดินฟ้าอากาศ
 ขึ้นอยู่กับปัจจัยอย่างอื่น ซึ่งไม่อยู่ใน
 ความควบคุมของเราที่แตกต่างกันเขา
 เราจะเห็นได้ชัดว่ายกตัวอย่างข้าวของ
 เรานี้ละครับ ขึ้นอยู่กับดินฟ้าอากาศ ถ้า
 หากว่าปีไหนเราทำข้าวไม่ได้เต็มที่
 แผนการเศรษฐกิจของเราก็ได้รับ ความ
 กระทบกระเทือน แล้วก็ตลาดต่างประเทศ
 เล่าก็ไม่แน่นอนเช่นเดียวกัน เดียวนี้
 การขายข้าวของเราก็เริ่มจะตกอยู่ใน
 ฐานะลำบากแล้ว แล้วก็เมื่อการเงินของ
 เราต้องอาศัยการเกษตรอย่างนี้ และไม่มี
 ความแน่นอนอย่างนั้นแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่า การ
 ที่เรามาตั้งงบประมาณหรือว่าวางงบประ

มาอย่างที่ท่านรัฐบาลเสนอมานี้ โดยอาศัยวิธีการขาดดุลย์ แล้วการขาดดุลย์นั้นมันเพิ่มขึ้นมาตามลำดับด้วยซ้ำพเจ้า จึงไม่เห็นด้วย ท่านสำหรับการเศรษฐกิจของประเทศของเรา หรือการเงินของประเทศของเรา นั้นมันขึ้นอยู่กับอะไร เราสามารถพัฒนาประเทศของเรา ในปัจจุบันนี้อาศัยอะไรครับ อาศัยการเกษตร ถ้าการเกษตรของเราไม่ดีแล้วแผนการพัฒนาประเทศของเราจะล้มเหลว แล้วการเกษตรของเรานั้นมันเป็นอย่างไร อันนี้ผมจะยกเรื่องการค้าต่างประเทศมาให้ท่าน ประกอบการพิจารณาการค้าต่างประเทศนั้นมันก็มี ๓ เรื่อง คือการค้าขายอย่างหนึ่ง แล้วก็ถัดมาก็คือการค้าขายระหว่างประเทศ พูดถึงการค้า ถ้าหากว่าท่านคูสติติของทางราชการแล้วท่านจะเห็นว่าดุลย์การค้าของเรานะขาดมาตลอดและขาดมาอย่างน่ากลัวด้วยซ้ำพเจ้าขอยกสถิติมาเสนอต่อสภานให้ทราบ ว่า ดุลย์การค้าของเราขาดอย่างไรบ้างในช่วงระยะเวลา ๓-๔ ปีที่แล้วมานี้ ดุลย์การค้าของเราขาด ในปี ๒๕๐๘ ดุลย์การค้าขาด ๒,๔๓๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้วพอมาปี ๒๕๑๒ ดุลย์

การค้ากระโดดไปเป็น ๑๐,๐๐๐,๕๐๐,๐๓๐ บาทเศษ การค้าขาดดุลย์ ๕ เท่าตัว ท่านท่านอาจจะแก้ตัวว่าดุลย์การค้าสินค้านั้นเราขายเข้ามาสินค้าเข้าของเราเป็นสินค้าประเภททุน ท่านอาจจะแก้ตัวเพื่อพัฒนาประเทศ แต่ถ้าหากว่าเราดูการผลิตของประเทศ ซึ่งเราส่งออกไปขายต่างประเทศแล้วเราจะเห็นว่าผิดกันไกลมาก สินค้าออกซึ่งเป็นเกษตร เป็นผลิตภัณฑ์ในทางเกษตร ส่วนมากนั้นนะ ในปี ๒๕๐๘ ๑๒ หมื่นล้านบาทและปี ๒๕๑๒ ๑๕ หมื่นล้านบาทเศษ เพิ่มขึ้นอย่างมากไม่เกิน ๓ เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่สินค้าเข้าของเราเพิ่มขึ้นถึง ๕๐๐ เปอร์เซ็นต์ อย่างนี้ละครับ เราจะแก้ตัวว่าสินค้าเข้าของเราเป็นสินค้าประเภททุนเพื่อมาพัฒนาประเทศ เพื่อมาทำความเจริญรุ่งเรืองให้ประเทศนั้นนะ ก็เป็นเจตนาที่ดีหรอก แต่ว่าบริษัทใดถ้าหากว่าบัญชีบุคคล มีตัวแดงอยู่ตลอดเวลาแล้วบริษัทนั้นจะดำเนินต่อไปได้อย่างไร แล้วก็ทางที่จะนำไปสู่ความล้มละลาย หรือหายนะทั้งนั้น และก็แนวโน้มของดุลย์การค้าของเรา ก็ไม่ทำที่ว่าจะดีขึ้นเลย ท่านสำหรับดุลย์การค้าระหว่างเงินนั้นนะ ท่านอาจจะเห็นว่าดีขึ้น แต่อย่าลืมว่าสิ่งที่มาทำให้ดุลย์การค้าระหว่างเงินดีขึ้นนั้นนะเป็นสิ่งที่ไม่

แน่นอน อย่างเรื่องบริการซึ่งได้เข้ามาทำให้ศูนย์การค้าลดลงนั้นก็เป็นสิ่งที่ไม่แน่นอนต้องอาศัยจากต่างประเทศเขาทั้งนั้น เราพึ่งตัวเองไม่ได้และนอกจากนั้นเงินสำรองระหว่างประเทศที่เรากล่าวอ้างกันหนักหนามากมายเหลือเกินเป็นที่อุ้มใจเหลือเกิน อันนี้ก็อยู่บนรากฐานที่ไม่แน่นอนเช่นเดียวกัน เงินสำรองระหว่างประเทศของเราที่เพิ่มขึ้นมานั้น ไม่ได้เพิ่มขึ้นจากฝีมือของเราที่ส่งสินค้าออกไปแต่อย่างใด แต่ขึ้นอยู่กับบริการของต่างประเทศ เราจะคอยแบมือรับการบริการจากสิ่งที่ไม่แน่นอนอย่างนี้เป็นอันตราอย่างยิ่ง และก็เดือนในปีหนึ่ง ๆ ที่แล้วมานี้ ก็มีสัญญาณอันตราเริ่มบอกถึงเราแล้ว คือศูนย์การค้าระเงินของเราเริ่มขาดดุลย์แล้ว เงินสำรองระหว่างประเทศ ของเราก็ได้รับความกระกระเทือน ต่อไปถ้าหากว่าเราตั้งงบประมาณค่าใช้จ่ายโดยไม่คำนึงถึงภาวะการเงินของเราแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าเราจะเดินทางไปสู่วิกฤติการณ์อย่างไม่มีปัญหา การจัดงบประมาณนั้น นักการเงินนะ จะเป็นบุคคลที่ใจติบไม่ได้ทุก ๆ ก้าวที่ท่านก้าวไปท่านจะต้องก้าวด้วยความระมัดระวัง ถ้าหากว่าท่านไม่ก้าวไปด้วย

ความระวางแล้วท่านใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ตั้งงบประมาณมา รายได้ไม่พอ ท่านก็ไปกู้ไปยืมรายได้ไม่พอท่านก็ไปเบิกเงิน คงคลังมาใช้ อย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าวันหนึ่งเราจะต้องประสบความหายนะอย่างแน่นอนที่ข้าพเจ้าใคร่จะขอวกมาดั่งว่า การตั้งงบประมาณในคราวนี้ มันมีอันตราอย่างไรบ้าง ข้าพเจ้าจะพูดถึงการใช้เงิน การกู้เงินของรัฐบาลเสียก่อน การกู้เงินนี้รัฐบาลกู้เงิน มาจากธนาคารแห่งประเทศไทยไปนั้นอย่างหนึ่งแล้วก็กู้เงินโดยวิธีออกพันธบัตรนั้นอย่างหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่งก็คือ เบิกเงินคงคลังมาใช้ ที่นี้ถ้าหากเราดูสถิติเราจะเห็นว่าการกู้เงินนี้ มันมีลักษณะที่เพิ่มขึ้นและเป็นอันตราเป็นอย่างยิ่งในปีหนึ่ง ๆ รัฐบาล

ประธานสภาผู้แทน : เหลือเวลาอีก ๑ นาทีครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ในปีหนึ่ง ๆ รัฐบาลกู้เงินจากธนาคารแห่งประเทศไทย ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และปี ๒๕๑๓ กู้เงินจากธนาคารแห่งประเทศไทย ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้วการกู้เงินจากธนาคารแห่งประเทศไทยนี้ก็หมายความว่า จะต้องออกธนบัตรเพิ่มเข้าไปสู่ตลาด

อีก ซึ่งการเพิ่มธนบัตรนั้นเป็นถึง ๑๐๐
เท่าแล้วสำหรับเงินคงคลังนั้นในปีหนึ่งๆ
ใช้เงินเพียง ๘๕๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
และในปี ๒๕๑๓ นี้ ๒,๘๘๐,๐๐๐,
๐๐๐ บาท ท่านเบิกเงินคงคลังมาถึง
๔ เท่า แล้วก็เมื่อประมาณสิ้นเดือน
กันยายน ปีหนึ่งๆ นั้นมีเงินคงคลังอยู่
ประมาณ ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
แล้วขณะนี้ มีเงิน คง คลัง เพียง ประมาณ
๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้วท่านตั้ง
งบไว้ ๒,๘๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท....

ประธานสภาผู้แทน : หมดเวลา
แล้ว ขอโทษ หมดเวลาพอดี

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดร
ธานี) : อันนี้ข้าพเจ้าคิดว่าจะนำไปสู่
ภาวะเงินเฟ้อ ซึ่งเป็น อัน ตรายอย่างยิ่ง
ขอขอบคุณ

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) :
รัฐบาล ได้สกัดรับ ฟัง การ อภิปราย ใน
วันนี้เกี่ยวกับการงบประมาณหลายข้อด้วยกัน
ที่เกี่ยวกับกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ
ก็มีอยู่มากหลายข้อ ท่านได้ให้ความคิด
ความเห็น ท่านได้ให้ข้อเสนอแนะ ข้อ
ตั้งเตือนและข้อสังเกต สิ่งเหล่านี้ รัฐบาล
จะได้เก็บเอาไปประกอบการ พิจารณาใน

การบริหารราชการ ซึ่งนับว่าจะเป็
ประโยชน์เป็นอันมาก แต่หลายข้อด้วย
กัน ท่านได้ชี้กตามต้องการความกระ
จ้า่งแจ่ง กระทบจะขอประทานชี้แจงเป็น
ข้อ ๆ ไป ซึ่งมีเรื่องงบประมาณเป็น
จำนวนมากในกระทรวงพัฒนาการแห่ง-
ชาติ การควบคุมจะทำได้หรือไม่ การ
ผลิตไฟฟ้า และการเจาะน้ำให้ประชาชน
ซึ่งไม่ก่อให้เกิดประโยชน์เท่าที่ควร และ
การใช้น้ำมันฟุ่มเฟือยสิ่งเหล่านี้ กระทบ
เห็นว่ามีคามจำเป็นที่จะต้องชี้แจงให้ท่าน
สมาชิกผู้มึ่เกียรติทราบ ในข้อเท็จจริงบาง
ประการ ในการที่กระทรวงพัฒนาการ
แห่งชาติได้รับงบประมาณถึง ๖,๐๐๐,
๐๐๐,๐๐๐ บาท กว่า ๑๐ เปอร์เซนต์
ของงบประมาณทั้งหมดนี้ กระทรวง
พัฒนาการแห่งชาติสำนักอยู่เสมอถึงความ
รับผิดชอบอันใหญ่หลวงที่จะต้องปฏิบัติ
โดยใช้เงินอันเป็น ภาษีอากร ของราษฎร
ก็จะต้องใช้ในทางที่เป็นประโยชน์ ซึ่ง
จะได้นำกลับคืน ไปสู่ ประชาชน ให้มาก
ที่สุด ข้อนี้เป็นข้อที่ได้ตั้งมั่นเอาไว้ ซึ่ง
ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้กล่าว ในการเปิด
อภิปรายเกี่ยวกับงบประมาณรายนี้ งบ
ประมาณ ประมาณ ๖,๐๐๐,๐๐๐ น
ได้แก่กรมทางหลวงเป็นส่วนใหญ่ ซึ่ง

เกือบ ๓,๐๐๐,๐๐๐ และกรมชลประทานก็เกือบ ๒,๐๐๐,๐๐๐ การที่ตั้งงบประมาณเป็นจำนวนมากนี้ เพราะเหตุว่าการทางหลวง การคมนาคม รัฐบาลถือว่าเป็นปัจจัยในการพัฒนาประเทศ ต้องเป็นที่รับว่า ถ้าหากว่าการคมนาคมไม่นำไปสู่ท้องถิ่นต่าง ๆ ทั่วประเทศแล้ว ความเจริญก็จะ ชีตวง อยู่แต่เฉพาะเมืองหลวงเท่านั้นเอง ดังนั้นรัฐบาลจึงได้ก่อสร้างทางให้ทั่วถึงไปยังจังหวัดต่าง ๆ ให้ให้มากที่สุดที่พึงกระทำได้ และการก่อสร้างทางและการชลประทานก็ใช้วิธีการควบคุมนี้ กระทรวงพัฒนาการ แห่งชาติ โดยเหตุที่มีหลายกรม และใช้เงินเป็นจำนวนมากนี้ ก็ใช้ความระมัดระวังโดยมีสำนักงาน วิชาการ และวางแผน ซึ่งมีข้าราชการ นัก วิชาการ หลายสิบ คน ก็ได้แบ่งออกเป็น ส่วน ๆ ทุก ๆ ๓ เดือน จะประเมินผลงาน ที่ได้รับงบประมาณ ไปกระทำแล้ว จะต้อง รายงานว่าผลงาน อันนั้น ได้เป็นไป ตามเป้าหมายหรือไม่ จะได้ครบถ้วน ตาม จำนวนเงินที่ใช้จ่ายไปหรือไม่ มีอุปสรรคประการใดหรือไม่ ถ้าหากมี อุปสรรคแล้วก็ได้ จัดการแก้ไข เสียให้ทันที่ ไม่ให้ปล่อยไป จนสิ้นปีว่าใช้เงิน ไม่หมด และมีปัญหานี้ ๆ จะต้อง

แก้ไข ซึ่งกระทรวง จะได้ ดำเนิน การโดยทันที เพราะฉะนั้นในข้อที่ท่านเป็นห่วงว่าบาทหนึ่งจะได้เงินแต่เพียง ๕๐-๕๐ เปอร์เซ็นต์นั้น กระทรวงพัฒนาการ แห่งชาติ และ รัฐบาล สำนัก อยู่เสมอ และพยายาม ที่จะ บังคับ มิให้เกิด ปัญหา อันนั้นขึ้น และถ้าหากมี ปัญหาใดที่ขัดแย้งกัน ก็มี ผู้ตรวจ ราชการ และ รอง ปลัดกระทรวง ซึ่งออกไปตรวจ และ ประเมินผล และรายงานกระทรวง และ รายงาน รัฐบาล ต่อไป ทุก ๆ ระยะ และการ ก่อสร้าง ทางหลวงนี้ กรมขอ ปรุทาน กราบเรียน ด้วยว่า กระทรวงนี้ ใช้เงิน ที่ กู้ จาก ต่าง ประเทศ มาก และ ที่ กู้ นั้น ส่วน มาก กู้ จาก ธนาคารโลก ธนาคารโลก เป็น สถาบัน ซึ่ง ต่าง กับ ธนาคาร พาณิชย์ เพราะเหตุว่า ธนาคารโลก นั้น มิได้สนใจ เกี่ยวกับ หลักฐาน เกี่ยวกับ ดอกเบี้ย ราย ได้ ของ ธนาคารโลก แต่ได้ตั้งขึ้น ซึ่ง ประเทศไทย ก็ เป็น สมาชิก มีส่วนร่วมทุน อยู่ ด้วย มุ่งหวัง ที่จะ พัฒนา ประเทศ ถ้าหากว่า โครงการใด ๆ ที่ทำนั้น จะ ไม่คุ้มค่า แล้ว ธนาคารโลก ก็ ไม่ให้ กู้ เพราะฉะนั้น เวลาที่จะ กู้ เงิน เป็น โครงการ โครงการต่าง ๆ ก็ ต้อง แจ่ง ไปยัง ธนาคารโลก และ เขา ส่ง ผู้ เชี่ยวชาญ มา ทำ การ สืบ รวจ ใน ทาง เศรษฐกิจ อีก ที่ หนึ่ง ว่า จะ คุ้ม กัน หรือ ไม่ ถ้า ไม่ คุ้ม เขาก็ ปฏิเสธ การ กู้ ถ้า

คุ่มกันเขาก้อมให้ และกระผมขอกราบ
 เรียนว่าธนาคารโลกได้ทำรายงานประจำ
 ปี และได้กล่าวไว้ว่า การใช้เงิน ของประ
 เทศไทยในการพัฒนาประเทศนั้น น่าจะนับ
 เอามาเป็นตัวอย่างด้วย การใช้น้ำมันที่
 ท่าน กล่าวว่ามีมากมายเหลือเกินนั้น งานมี
 มาก กระผม ขอ กราบ เรียนว่า เฉพาะ ทาง
 หลวงนั้น การบำรุงทางก็มีประมาณ
 ๑๐,๐๐๐ กิโลเมตร ทางหลวงจังหวัด
 ก็ประมาณ ๑๐,๐๐๐ กิโลเมตร โครงการ
 การต่าง ๆ โครงการลาดยางมี ๑๑๐
 โครงการ และการออกสำรวจและจัด
 กรรมสิทธิ์ที่ดินให้แก่ประชาชน ก็มี ประ
 มาณ ๑,๐๐๐ กิโลเมตรด้วย เพราะ
 ฉะนั้น จึง จำเป็น ต้อง ใช้ น้ำมัน หล่อลื่น
 น้ำมันเครื่อง และน้ำมันเบนซิน เป็น
 จำนวนมาก เพราะงานมีมากกระผมขอ
 ประทาน กราบ เรียน เรื่อง เชื้อเพลิง และการ
 ไฟฟ้า มีท่านสมาชิกเป็นห่วงว่าการทำ
 เชื้อเพลิงไม่มีมา น้ำที่เขื่อนอุบลรัตน์นั้น
 กระผมขอกราบเรียนว่า เชื้อเพลิงหมดที่
 ผลิตไฟฟ้าก็มีเชื้อเพลิงเดียว คือ เชื้อเพลิงดีเซล
 หรือที่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
 ใช้พระปรมาภิไธย เชื้อเพลิงกัมพูชาเป็นเชื้อเพลิง
 ที่ต้องการใช้ไฟฟ้าเป็นใหญ่ ส่วนการ
 ขาดประต่านและอื่น ๆ นั้นเป็นผลพลอย

ได้ แต่ส่วนเขื่อนอื่น ๆ ที่ก่อสร้างขึ้น
 ส่วนใหญ่นั้นต้องการที่จะป้องกันน้ำท่วม
 และใช้ชลประทาน ส่วนการไฟฟ้านั้น
 เป็นผลพลอยได้ เฉพาะเขื่อนน้ำพองที่
 จังหวัดสกลนครมีกำลังผลิตไฟฟ้าอยู่ประ
 มาณ ๒๔,๐๐๐ กิโลวัตต์เต็มทีเดียว แต่
 ยังต้องใช้แก๊สเทอร์ไบน์ (turbine) นี้
 เพราะเหตุว่าปริมาณความต้องการไม่พอ
 ทั้งสองแห่งนี้ใช้ที่น้ำพองนั้น ขณะนี้จ่าย
 อยู่ ๕๔,๐๐๐ กิโลวัตต์อยู่แล้ว กระผม
 ขอกราบเรียนต่อไปว่า การผลิตไฟฟ้า
 ระบบ การจำหน่ายไฟฟ้าและการผลิตไฟ
 ฟ้านั้น รัฐบาลได้แบ่งออกเป็น ๓ แห่ง
 ด้วยกัน คือ ความรับผิดชอบของผู้ฝ่าย
 ผลิตนั้น ได้แยกออกเป็นการไฟฟ้าอัน
 การไฟฟ้าตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งรวม
 ทั้งน้ำพองและน้ำพุงและการไฟฟ้าลัดโนน
 ซึ่งมีที่กระบี่และแม่เมาะที่จังหวัดลำปาง
 นั้นก็อยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้า
 ฝ่ายผลิต ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจและมี กรรม
 การผู้ทรงคุณวุฒิ คุณศัญญา ธรรมศักดิ์
 อดีตประธานศาลฎีกา เป็นประธาน
 กรรมการของส่วนรัฐวิสาหกิจนี้ และใน
 การที่จะจำหน่าย ไฟฟ้า ก็มี ส่วนการ ผลิต
 ไฟฟ้า นอกจากมีพลังน้ำแล้ว ก็จำเป็นต้อง
 ต้องมีแก๊สเทอร์ไบน์ (turbine) เพราะ

เหตุว่า เช่นในปีที่แล้ว เมื่อน้ำน้อยก็ต้องใช้แก๊สเทอร์ไบน์ (turbine) เป็นไฟฟ้าที่ใช้เมน (main) ส่วนในระยะเวลาหรือเวลาที่ต้องใช้มากที่สุดนั้นจึงจะเอาน้ำจากพลังน้ำมาใช้ แต่เมื่อมีน้ำบริบูรณ์แล้วก็ใช้แก๊สเทอร์ไบน์ (turbine) นั้นซึ่งการใช้สิ้นเปลืองเงินมากกว่าน้ำเอามาใช้ในระยะเวลาที่ต้องใช้ พีก โหลด (Peak load) ขณะนั้นเขื่อนภูมิพลก็ยังผลิตไฟฟ้าอยู่ ซึ่งในที่นี้กระผมเข้าใจว่ามาจากเขื่อนภูมิพล การไฟฟ้าฝ่ายผลิตก็ดำเนินการได้ผลดี ส่วนไฟฟ้าฝ่ายจำหน่ายนั้นก็ได้แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคและการไฟฟ้านครหลวง ซึ่งแยกออกไปเมื่อรับซื้อจากฝ่ายผลิตแล้วก็ไปจำหน่ายให้แก่ประชาชนทั้งใน พระนคร ชนบุรี และต่างจังหวัดต่างๆ การประสานงานระหว่างสองส่วนนั้นก็เป็นไปได้โดยความเรียบร้อย ที่นี้กล่าวถึงน้ำบาดาลและน้ำกั้นน้ำใช้ กระผมขอประทานกราบเรียนว่าน้ำบาดาลที่ กรมทรัพยากร ธรณี ชุด ให้ประชาชนใช้นั้นก็จริงอยู่ ไม่ได้สมบูรณ์และใช้ประโยชน์ไม่ได้ ร้อยเปอร์เซ็นต์ก็เป็นเรื่องธรรมดาอยู่เอง ได้เจาะอยู่ใน ๔๓ จังหวัด และได้ ๒,๘๓๘ บ่อ และที่ใช้การได้จริงๆ ขณะนี้ทุกวันนี้ก็ได้ ๒,๓๒๑

บ่อหรือเท่ากับ ๘๑.๗ เปอร์เซ็นต์ ส่วนบ่ออื่น ๆ ที่ไม่ได้นั้นก็เนื่องจากไม่บำรุงรักษาบ้างหรือมีฉนวนก็เวลาไปเจาะก็ไปเจอกับหินแก๊สก็ไม่เหมาะสม แต่ส่วนบ่อกกและเก็บน้ำฝนนั้น รัฐบาลตระหนักดีอยู่ว่าความต้องการน้ำ ของประชาชนนี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งและใน ระยะนี้ก็จะได้ดำเนินการต่อไป และได้ตั้งงบประมาณเพื่อจะ ขุดบ่อ ไว้เก็บรักษาอีกต่อไปด้วย ส่วนการสร้างเขื่อนอย่างใหญ่ๆ นั้น กระผม ขอกราบ เรียนว่ามีความจำเป็นก่อนที่เราจะใช้ฝายหรือชลประทานน้อยๆ อย่างนี้ต้องมีเขื่อนใหญ่เสียก่อน เช่นกับเรามีไฟฟ้าถ้าเราไม่มีสายเมน (main) แล้ว เราจะเอาสายที่ไหนมาต่อเข้าบ้านเรา ก็ต้องมีสายใหญ่และสายซอยอีกทีหนึ่ง และถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไปราชบุรีขณะนี้เห็นได้ว่าน้ำท่วม เราจะเห็นได้ว่าน้ำกำลังเจิ่ง และก็ไหล ซึ่งมาจากแควน้อยและแควใหญ่ น้ำจะไหลลงสู่แม่น้ำแม่กลอง และไหลลงทะเลหมคน้ำเสียคายอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นจำเป็นที่จะต้องกักเก็บน้ำในยามที่น้ำมากเพื่อเอาไปใช้ในเวลาที่น้ำขาดแคลน ในโครงการนกรมชลประทานกำลังสำรวจอยู่และจะได้ดำเนินการโดยเร็วที่สุดที่ท่านสมาชิก

ได้กรุณาบอกและแจ้งว่า การปฏิบัติ ของ
เจ้าหน้าที่แก่ประชาชนไม่ชอบหรือได้เอา
รัศเอาเปรียบหรือข่มเหงนั้น กระทรวง
พัฒนาการ แห่งชาติ ซึ่งบังคับ บัญชากรม
ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้นยินดีขอความร่วมมือ
จากท่านต่อไป ถ้าหากว่ามีกรณีใด ๆ
แล้วก็ ขอให้โปรดแจ้งให้ทราบด้วยจะได้
ดำเนินการตามสมควร แต่อย่างไรก็ดีเมื่อ
มีเหตุการณ์อย่างนั้น ก็ขอให้ชี้แจงแต่
เฉพาะผู้ที่กระทำความผิด หาใช้ทั้งกรม
ไม่ อีกประการหนึ่งเรื่อง การชลประทาน
กระผมขอกราบเรียนว่า การชลประทาน
ขณะนี้ได้ดำเนินการไปแล้ว ๑๒ ล้านไร่
ทั้งนี้ ก็เนื่อง จากไม่ ประสงค์ที่จะ ต้องพึ่ง
ดินฟ้าอากาศตลอดไป เราจะเห็นได้ใน
๒ ปีที่ผ่านมาเมื่อดินฟ้าอากาศไม่ดีแล้ว
ผลผลิตก็จะไม่ได้เท่าที่ควร โดยเฉพาะ
ประ ชากร ของเรา เพิ่ม ขึ้น ปีละ ล้าน คน
แล้วก็ ชลประทาน ก็พยายาม ที่จะ ทำ เพิ่ม
ขึ้นปีละล้าน ไร่ อย่างน้อย ซึ่งจะได้ข้าว
ประมาณเกือบ ๕ ล้าน เกือบ ๔.๘ ล้าน
ตันในล้าน ไร่ นั้น ที่ดินทั้งหมดที่จะต้อง
อยู่ในโครงการ ของชลประทาน ที่จะต้อง
กระทำนั้นมีประมาณ ๔๘ ล้าน ไร่ ก็เท่า
กับที่ได้ดำเนินการไปแล้วเพียง ๑ ใน ๔
เท่านั้นเอง ยังมีอีกมากที่จะต้องกระทำ

แล้ว กระทรวง พัฒนาการ แห่ง ชาติ ก็ได้
เร่งทำให้ชุดคลองและคูเพื่อประชาชนจะ
ได้ประโยชน์ให้มากที่สุดจากเขื่อนต่าง ๆ
ที่ได้สร้างไว้แล้วตามที่ท่านสมาชิกได้ให้
ข้อคิดเห็น ก็จะได้เร่งการชุดคลองและ
คูแทนที่จะให้เสร็จใน ๕ ปีนั้นจะเร่งมา
เหลือ ๒ ปีหรือ ๒ ปีครึ่ง เพื่อจะได้ นำ
ไปสู่ประชาชนให้มากขึ้น และสิ่งเหล่านี้
ก็มุ่งหวังทั้งนั้น ที่จะก่อให้เกิด ประโยชน์
และจะต้องใช้เงินมากก็เพราะเหตุว่าการ
ก่อสร้างเหล่านี้ย่อมจะเป็นประโยชน์เช่น
การคมนาคมเมื่อ ๑๒ ปีหรือ ๑๕ ปีมา
เราจะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมข้าวโพดแทบ
จะไม่รู้เรื่องเลยไม่มีใครสนใจ แต่บัดนี้
เป็นสินค้าส่งออกอยู่ในอันดับสูง ปี
นี้อาจจะส่งได้ถึง ๑ ล้าน ๒ แสน หรือ
๑ ล้าน ๓ แสน ๑ ล้าน ๔ แสนตัน ทั้งนี้
ก็เนื่องจากได้มีการคมนาคมดีขึ้น และ
รัฐบาลก็จะส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมมาก
ขึ้นในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เคียง
กันก็จะผลิตผลไม้และผลิตภัณฑ์ใน
กระป๋องเพื่อส่งไปขายต่างประเทศ ยังมี
ตลาดอีกมากมาย ซึ่งกระทรวงเศรษฐกิจ
การ กระทรวงอุตสาหกรรม และคณะ
กรรมการส่งเสริมการลงทุนจะเข้าร่วมกัน
ดำเนินการต่าง ๆ เหล่านี้เพื่อจะได้ผลผลิต

๑๐๒๔

ให้มากขึ้น กระหม่อมขอกราบเรียนเพียง
เท่านี้ก่อน

พลเรือเอก หลวงชลธารพฤต
ไกร (ชนบุรี) : ข้าพเจ้าพลเรือเอก
หลวงชลธารพฤตไกร สมาชิกพรรค
ประชาธิปไตย และสมาชิกสภาผู้แทนจ้ง
หวัดชนบุรี เรื่องที่ข้าพเจ้าอภิปรายนั้น
เป็นเรื่องของรัฐวิสาหกิจ ชื่อของรัฐ
วิสาหกิจขั้นต้นต่าง ๆ กัน เช่น การไฟ
ฟ้า รัฐวิสาหกิจ ซึ่งขั้นต้นด้วยชื่อว่า
“การ” นั้นมีอยู่ ๔ หน่วยการ ทั้ง ๔
หน่วยการนั้นได้ทำงานขาดทุนมาแล้ว ๓
หน่วยการ คือการไฟฟ้า ผลิตแห่งประเทศไทย
ผลิตแห่งประเทศไทยการลิกไนท์ การประ
ปานครหลวง ส่วนที่ขั้นต้นด้วยองค์การมี
อยู่ ๒๓ หน่วยองค์การ ได้ทำงานขาด
ทุนมา ๒ องค์การ ขอเรียนให้ทราบ
เป็นที่สังเกตว่า องค์การสินค้าตามบัญชี
ทำการแสดงไว้ว่าในปี ๒๕๑๐ ได้กำไร
๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ ปี ๒๕๑๑
ได้กำไร ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาทเศษ ในปี
๒๕๑๒ ประมาณว่าจะได้กำไรสุทธิ ๓,
๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่เมื่อได้ไปดูงบ
แสดงฐานะแล้วพบว่าในหัวข้อที่ว่าทรัพย์สิน
อื่น ๆ นั้น มีรายงานว่าเงินทุจริต

ขาดบัญชีเมื่อปี ๒๕๑๐ ไม่มี มี
๒๕๑๑ เงินขาดทุนเพราะทุจริตบัญชี
๒๗,๖๐๔ บาท ๖๘ สตางค์ ในปี
๒๕๑๒ ประมาณว่าเงินทุจริตขาดบัญชี
จะมี ๒๐,๐๐๐ บาท คำว่าทุจริตตาม
พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถานแปลไว้ว่า
ประพฤติชั่ว คดโกง แต่ทำไมถึงมีการ
คาดคะเนว่า จะโกงในปี ๒๕๑๒ ได้อีก
๒๐,๐๐๐ บาท ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเงิน
ทุจริต บัญชีนั้นจะต้องเป็นประจำปีหรือ
อย่างไร และผู้ทำบัญชีแสดงฐานะเป็น
ผู้ประมาณ การทุจริตไว้อย่างนั้น หรือ
ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ ขอให้รัฐบาลได้ชี้แจง
ด้วย รัฐวิสาหกิจที่มีชื่อคำว่าโรงงานมี
อยู่ ๔ โรงงานแต่ขาดทุน ๔ โรงงาน
คือโรงงานกระสอบป่าน โรงงานกระ
ดาษไทย โรงงานบางกอกเย็บसानอุตสาหกรรม
โรงงานกระดาษบางปะอิน
มีสำนักงานและร้านค้าที่ขาดทุนอีก ๒ แห่ง
คือสำนักงาน อาคาร สงเคราะห์และร้าน
ไทยอุตสาหกรรมกลาง ส่วนที่มีคำว่าสำ
นักงานและเป็นโรงพิมพ์ก็มี มีอยู่ ๔
สำนักงานทำการขาดทุน ๒ แห่ง รัฐวิ
สาหกิจซึ่งมีชื่อขั้นต้นว่าธนาคาร และ
บริษัทจำกัดนั้นที่รัฐบาลมีทุน ๕๐ กว่า
เปอร์เซ็นต์และทำงานขาดทุน ๑๐

บริษัท คือบริษัทเดินอากาศไทย บริษัท
ขนส่ง จำกัด บริษัท ร.ส.พ. ยานยนต์
จำกัด บริษัทเดินเรือไทย จำกัด บริษัท
ไทยเดินเรือทะเล บริษัทอุตสาหกรรม
น้ำตาล ธนบุรี บริษัทกระสอบ ไทย
บริษัทกระสอบอีสาน จำกัด บริษัทหิน
อ่อน จำกัด บริษัทรัตนภูมิ จำกัด
รัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีชื่อขึ้นต้นด้วยบริษัท
จำกัดที่รัฐบาลมีทุนอยู่ต่ำกว่า ๕๐ เปอร์
เซ็นต์มีอยู่ ๓๐ บริษัท และยังมีบริษัท
จังหวัดอีก ๓๑ บริษัท รวมทั้งหมด ๑๒๐
บริษัท นอกจากนั้นเป็นส่วนงาน ที่รับเงิน
ทุนหมุนเวียนไม่ยกมากล่าว ตามที่ข้าพเจ้า
อ้างว่ามีรัฐวิสาหกิจทำงานขาดทุนนั้น ข้า
พเจ้าได้นำชื่อ รัฐวิสาหกิจโดยครบถ้วน
ไม่ได้้นำชื่อโดยครบถ้วนมาแสดงยอดเงิน
ขาดทุน แต่ข้าพเจ้าได้รวมยอดมาทั้งหมด
ปีไหนขาดทุนเท่าใดโดยเฉพาะในปี ๒๕
๑๐ ปี ๒๕๑๑ ซึ่งได้ผ่านมาแล้วมีตัวเลข
แน่นอน ในปี ๒๕๑๐ รัฐวิสาหกิจ ๑๐
แห่งขาดทุน สะสมเป็นเงิน ๒๒๓,๘๑๓,
๐๘๓ บาท ๑๔ สตางค์ ในปี ๒๕๑๑
รัฐวิสาหกิจดังกล่าวนี้ทั้ง ๑๐ องค์กร
ขาดทุนสะสมเป็นเงิน ๒๗๖,๕๕๐,
๓๗๕ บาท ๖๓ สตางค์ ระยะเวลา ๑ ปี
รัฐวิสาหกิจ ๑๐ แห่ง ขาดทุนสะสม

เพิ่มชน ๕๒,๖๙๒,๒๙๒ บาท ๔๔
สตางค์ ยอดเงินที่ขาดทุนเป็นจำนวนมาก
เช่นนั้นเป็นเรื่องน่าคิด ผู้รับผิดชอบโดย
ตรงหรือเจ้าสังกัด ไม่ได้ชี้แจงว่าจะยอม
ให้ขาดทุนต่อไปได้อีกนานเท่าใด จึงจะ
เริ่มต้นมีกำไรเพื่อชดใช้ผลยอดเงินขาดทุน
สะสมและ รัฐบาลก็มีได้แถลงนโยบายไว้
ยอมให้ขาดทุนต่อไปอีกสักกี่ปี เพราะถ้า
ตัวว่าจะได้กำหนดเวลายอมขาดทุนไว้ให้
เด็ดขาดแล้ว เมื่อถึงกำหนดเวลา ผลดีไม่
เกิดขึ้นน่าจะ ได้พิจารณาว่าจะล้มเลิกกิจการ
หรือจะให้เอกชนเข้าซื้อ หรือจะขายกิจการ
เพื่อยุติการขาดทุนต่อไป และไม่เป็นการ
ถ่วงรายจ่ายงบประมาณประจำปีให้ยืดยาว
เรื้อรัง ทำให้เงินภาษีอากรของราษฎร
ต้องหมดเปลือง ไป โดย ไม่ได้ผลดีตอบ
แทน เรื่องการขาดทุนสะสมของรัฐวิสาห
กิจต่าง ๆ นั้นรัฐบาลควรจะสนใจสอด
ส่องและเข้มงวดกวดขัน กำหนดไว้เป็น
นโยบาย โดยเฉพาะให้เกิดผลเป็นกำไร
ไร ข้าพเจ้าได้ศึกษาพิจารณางานของ
รัฐวิสาหกิจ ปรากฏว่าบางส่วนงานของ
รัฐวิสาหกิจ ได้แสดงเล็ดลอดไม่เข้า
หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่นการประปา
ภูมิภาค ซึ่งตั้งเมื่อ วันที่ ๑๔ ธันวาคม
๒๔๙๖ โดยมีมติคณะรัฐมนตรี สังกัด

ฐานะการเงิน และงบประมาณได้แล้ว ถ้าเป็นเช่นนั้น องค์การผลิตอาหารสำเร็จรูปก็สมควรจะทำบ้าง แต่องค์การผลิตอาหารสำเร็จรูปก็ไม่ได้ทำ โดยอ้างว่า คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ไม่ได้ตรวจสอบบัญชีในปี ๒๕๑๐ ๒๕๑๑ และ ๒๕๑๒ จึงไม่กล้าจะทำบัญชีกำไรขาดทุน เพราะฉะนั้น ฐานะการเงินงบประมาณของ องค์การผลิตอาหารสำเร็จรูป จึงไม่มีในสามปีนั้นเลย ไม่มีโอกาสจะทราบได้ว่า องค์การผลิตอาหารสำเร็จรูปได้กำไร หรือขาดทุนในสามปีนั้นเป็นเงินเท่าไร ได้ตรวจสอบดูพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๑๒ ปรากฏว่าองค์การผลิตอาหารสำเร็จรูป ได้งบประมาณเป็นค่าครุภัณฑ์ ๓๐๐.๐๐๐ บาท รายจ่ายอื่นๆ ไม่มี เมื่อเห็นตัวเลขลักษณะนี้ก็ย่อมหมายความว่า องค์การผลิตอาหารสำเร็จรูป ดำเนินการได้กำไรเพียงตัวเองได้แล้ว แต่ขาดเงิน ๓๐๐.๐๐๐ บาท จึงได้ตั้งไว้เพียงแค่นั้น แต่ความจริงไม่เป็นเช่นนั้น เพราะเท่าที่ทราบมา องค์การอาหารสำเร็จรูป ขาดทุนแทบจะไม่มีเงินเคียนและค่าใช้สอยไปใช้ องค์การผลิตอาหารสำเร็จรูปได้เงินที่ไหนมา ดำเนินการ ได้ทราบว่าสำนักงบประมาณ

ได้แบ่งเงินงบกลางให้ โดยอาศัยอำนาจในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๑๒ มาตรา ๔ ซึ่งมีเงินสำรองจ่ายในปีนั้น ๘๕๕,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ โดยได้รับอำนาจเพิ่มเติมในตอนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งว่า สำหรับรายการข้อ (๙) คือเงินสำรองจ่าย ให้สำนักงบประมาณมีอำนาจจัดสรรให้รัฐวิสาหกิจเบิกจ่ายได้ด้วย อำนาจของสำนักงบประมาณ ในข้อนี้มีขึ้นก็เพราะส่วนหนึ่งซึ่งอยู่ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ซึ่งอาจจะเรียกได้ว่ามีมาทุกปี เป็นอำนาจฝากไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณประมาณประจำปี งบประมาณ ประจำปี ๒๕๑๒ ได้ผ่านไป โดยความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติ ซึ่งมีสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้รับแต่งตั้งจากคณะปฏิวัติ ให้ทำหน้าที่นิติบัญญัติ บัดนี้มีสภาผู้แทนแล้ว สมาชิกของสภานี้เป็นผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งขึ้นมา จากความเห็นชอบของราษฎรแต่ละจังหวัด เวลานี้ท่านกำลังทำหน้าที่ น่าจะได้พิจารณาให้ถ้อยกันว่า ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณสำหรับปี ๒๕๑๓ หน้า ๔ ข้อ (๙) เงินสำรองจ่าย ๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทนั้น จะ

สมควรเพียงใด เพราะยังมีอำนาจเพิ่มเติมให้สำนักงบประมาณ ปฏิบัติ อยู่ในหน้า ๕ ตอนท้ายความว่า "สำหรับรายการ (๙) ให้สำนักงบประมาณมีอำนาจจัดสรรให้รัฐวิสาหกิจเบิกจ่ายได้ด้วย" อำนาจนี้จะติดตามไปกับพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีถ้าสำนักงานมหัทธิ ที่เรียนให้ทราบนั้นข้อสำคัญอยู่อย่างหนึ่งว่า เงินงบประมาณที่จะตั้งจ่ายให้องค์การใด ไม่ว่าจะรายการใด ต้องมีปรากฏอยู่ใน พระราชบัญญัติ งบประมาณรายจ่าย ไม่ใช่จัดสรรให้กันด้วยการไม่แสดงรายการและตัวเลขจำนวนเงินให้ปรากฏ ถ้าจะพิจารณาเห็นว่า องค์การใดจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมแล้ว แม้ว่าการขาดทุนบ้าง แต่มีทางจะแก้ไขได้ในเวลาพอสมควร ก็ควรสนับสนุน เช่นองค์การผลิตอาหารสำเร็จรูป เป็นต้น แต่ไม่ได้สนับสนุนด้วยการ ปิดบังไม่ให้ยอดเงินเป็นรายได้....

ประธานสภาผู้แทน : เหลืออีก ๑ นาทีครับ

พลเรือเอก หลวงชลธารพฤทธิไกร (ธนบุรี) : ท่านประธานครับกระผมขออนุญาตอภิปรายอีกนิดหน่อย โดยค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งผู้แทน คือได้ตั้ง

ไว้ในยอดเลือกตั้งซ่อม ๒๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ใน ๒๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ คิดตามส่วนซึ่งตั้งไว้แล้วในปีที่แล้วมา เลือกตั้ง ๒๑๙ คนนั้น ตั้งไว้ ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นที่ตั้งไว้ ๒๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ ก็หมายความว่าเลือกผู้แทนอีก ๕๕ คน ก็ทรงนึกหมายความว่าผู้แทนที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ จะถูกโรคระบาดตายบ้าง ลาออกบ้าง อย่างนั้นหรือ ถ้าจะพูดถึงโรคระบาดก็ไม่ตายถึงแก่นั้น ถ้าพูดถึงคนอายุมากที่อยู่ในถิ่นก็มีสัก ๖-๗ คน จะตายไปด้วยธรรมชาติอายุขัย แต่ที่นี้ถ้าจะพูดถึงว่าตายด้วยเลือกตั้ง จะคิดว่าจะลาออกเพราะฉะนั้นเงินงบประมาณควรจะ ไปตั้งไว้ในงบใช้จ่าย จ่ายล่วงหน้า

ประธานสภาผู้แทน : หหมดเวลาแล้วครับ

พลเรือเอก หลวงชลธารพฤทธิไกร (ธนบุรี) : เสียใจพูดไม่ละเอียด

นายชุมพล มณีเนตร (ฉะเชิงเทรา) : ผม ชุมพล มณีเนตร สมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดฉะเชิงเทรา ผมขออนุญาตเวลาสัก ๒ นาทีได้ไหมครับ ก่อนอื่นผมอยากจะขอให้ ฯพณ ฯ นายกรัฐมนตรีได้แสดงต่อสภาผู้มึ่เกียรติศักดิ์หนึ่งครับว่าการเรียกร้องของอนุชนของชาติใน

เรื่องมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่องเงิน ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาทนี้รัฐบาลนี้จะสปอร์ตพอที่จะให้เขาได้ไหม เพราะแต่ละรายการนั้นเป็นเรื่องที่จำเป็นทั้งสิ้น และมหาวิทยาลัยนั้นไม่ได้มีรายได้ทางอื่นมาชดเชยเลย ฉะนั้นก็ขอให้ท่านได้เมตตาสงสารแก่เด็กเถอะครับ เพราะผมได้รับแถลงการณ์และก็เห็นใจจริง ๆ อย่างคณะนิติศาสตร์มีอาจารย์สอน ๓ คน และก็อยากจะทราบว่า ท่านอธิการบดีมหาวิทยาลัยนั้น ท่านไม่ได้คิดจะปรับปรุงสร้างตึกอาคารขึ้นเป็น ๑๐ ชั้น ๒๐ ชั้น เพื่อให้นักศึกษาได้เพิ่มขึ้นมา รับเพิ่มขึ้นทุกปี ๆ แบ่งเบาภาระของรัฐบาลได้บ้างหรืออย่างไร ส่วนงบประมาณของรัฐบาลในปีนี้ ผมเองเป็นห่วงท่าน นายกรัฐมนตรี ซึ่งท่านเองก็อาจจะเข้าประเภทว่า ผมขอเตือนสักนิดเถิดครับ อย่าไว้ใจทางอย่าวางใจคน ถ้าหากว่าปล่อยให้ผู้เดียวมีอำนาจในการใช้จ่ายเงิน ถ้าเกิดผู้ใช้นั้นนำเงินไปใช้ในทางที่ไม่สุจริตคิดแสวงหาอำนาจเพื่อตัวเอง บ้านเมืองก็คงจะมีการปฏิวัติหรือรัฐประหารเกิดขึ้นอีก แล้วผมก็ขออภัยต่อผู้ช่วยที่ไม่เจตนาว่าท่านอยากจะเป็น นายกรัฐมนตรีนะครับ สำนักงาน ร.พ.ช. คือ เร่งรัดพัฒนาชนบท ของสำนักงาน

นายกรัฐมนตรี นี้ผมทราบมานานแล้วว่า สำนักงานนี้ได้มีวิธีการใช้จ่ายเงินไปในทางที่ไม่สุจริตตลอดมา เหมือนอย่างบั้นกมรายนการเงินก่อสร้าง และบำรุงรักษาถนนถึง ๒๐๐ ล้านบาทในจังหวัดของผม ผมไม่เคยเห็นมีแม่แก่สตาจค์ นอกจากนั้นแล้ววิธีการของสำนักงานนี้จะเอา เงินของรัฐบาลออกมาใช้จ่ายได้ถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์คือหมายความว่าร้อยละ ๓๐ บาท นี้โดยสมคบกันกับองค์การ ร.ส.พ. จ้างขนของสิ่งใช้ต่าง ๆ นี้ ผู้ที่นำของไปให้องค์การ ร.ส.พ. นี้จะได้เปอร์เซ็นต์มาถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์นี้แหละครับเข้ากระเป๋าใคร งบประมาณนะมันปีติดปีไม่ลงอยู่แล้วละครับ แต่ก็น่าเห็นใจที่ว่ามันปีติดปีไม่ลงมาถึง ๑๐ ปีแล้ว แล้วยังสำนักงาน ร.พ.ช. นี้มาได้สร้างสิ่งที่ไม่ดีซึ่งผมก็ได้ตั้ง กระทุ้งถาม ไว้แล้ว จะได้ซักกันในสภาต่อไปอีก สำหรับกระทรวงศึกษาธิการ นั้นงบประมาณของกระทรวงนี้ ผมเอง น่าเห็นใจเหลือเกินว่าทุกปีก็มีนักเรียนไม่มีที่เรียน ขาดแคลนสถานที่เรียน ขาดแคลนครูบาอาจารย์ ก็ทำไมครับเมื่อขอมาทำไรก็ควรจะให้คูชิให้ไปให้เพียงพอ ตัดออกจากยอดงบกลางก็พอจะทำได้ อย่างเงินสำรองจ่ายหรือว่าเงินสำรองเพื่อการปราบปรามนี้ ถ้าจะมีการปราบปรามต้องใช้ถึง ๒๕๐,๐๐๐,

๐๐๐ บาท แล้วผมคิดว่าผมก็คนหนึ่ง
 ครัวที่ขอมายแทนรัฐบาลถ้าเกิดเหตุ
 การณ์เช่นนั้นเกิดขึ้น แต่ว่ายังไม่เกิดเหตุ
 การณ์อย่างนั้นที่จะเกิดขึ้น เราก็ควรจะ
 เอาเงินนั้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ สำหรับ
 กระทรวงสาธารณสุข ต่างจังหวัดนี้ทุก
 แห่งครับ แทบทุกอำเภอและทุกหมู่บ้าน
 ตำบล ได้ขาดแคลนหมอพยาบาล และ
 กัสถาน สุขาภิบาล ก็น่าจะสร้างสรรค์เพื่อ
 ประโยชน์ของประชาชนในตำบลนี้ให้มาก
 ขึ้นไปอีก ที่นี้ของกระทรวงมหาดไทยครับ
 ผมอยากจะพูดอย่างชัดแจ้งเลยว่ากรมคำ
 รวจนี้มันได้รับเงินงบประมาณ ๑,๕๓๕,
 ๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ก่อนที่ผมจะคิด ผม
 ก็ได้ศึกษาและ สอบถาม เขาแล้วว่ากรม-
 คำรวจนี้ต้องใช้จ่ายในเรื่องภาระเงินเดือน
 ของข้าราชการกรมตำรวจเป็นเงินหมื่น
 ถึง ๕๐๐ ล้านกว่าครับ ฉะนั้นก็มีเหลือ
 เงินเพียง ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นี้
 สถานที่ตำรวจต่าง ๆ เครื่องมือเครื่องใช้
 ยานพาหนะ และโดยเฉพาะเบี้ยเลี้ยงนี้ผม
 คิดว่าอย่างน้อย ๆ ก็คงจะพาเข้าไป
 ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐—๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐
 บาท ที่เงินก็คงจะไม่พอแน่ ๆ ก็ควร
 จะเพิ่มให้เขาไป ถ้าเพิ่ม ให้ปีหนึ่งสัก
 ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถ้ากรมตำรวจ

ยังไม่สามารถจะดำเนินการปราบปราม
 โจรผู้ร้ายได้ ผมก็คิดว่าควรจะให้
 อธิบดีท่าน พิจารณาตัวท่านเองได้แล้ว
 แต้นเงินยังไม่พอ ก็ควรจะให้เขาไปเรา
 อย่าเอาเงินที่จำเป็นจะต้องใช้คืนกลับไปใช้
 จ่ายในทางที่ไม่เป็นประโยชน์ เช่นสร้าง
 เชื้อน สร้างอะไรซึ่งผมจะพูดต่อไป นี้ก็
 ไม่สมควร อย่างกรมการปกครองก็เช่น
 เดียวกัน ประชาชนตื่นเข้าชั้นมาอย่างไร
 จังหวัดของผม ตื่นเข้าชั้นมาสัมภาษณ์
 มาเห็นตำรวจกับพลเรือนคือหมายความว่า
 ๒ กรมนี้แหละครับที่จะอำนวยความสะดวก
 ให้หรืออำนวยความสะดวกให้ ฉะนั้นเราก็ควร
 ที่จะพิจารณาด้วยความเป็นธรรมว่าความ
 เดือดร้อนของราษฎรที่เกิดขึ้นจาก ๒ กรม
 นี้ว่าเพราะเงินไม่พอหรือหรือว่าเขาทุจริต
 จริง ๆ ถ้าเงินไม่พอเราก็ให้เขาไป ในเมื่อ
 ให้ไปแล้วยัง ทำความสุขให้แก่ประชาชน
 ไม่ได้ก็ควรที่จะได้พิจารณาตัวเองชั้นระดับ
 ผู้บริหาร ที่นี้กระทรวงการคลังครับ ผม
 อยากจะเรียนตามว่า ผมอยากจะบอกว่า
 อย่างรายได้ของกรมศุลกากรที่ตั้งไว้ ๕,
 ๔๐๐ ล้านนี้ ผมไม่เชื่อละครับว่ามันจะได้
 ๕,๔๐๐ ล้านนี้ไม่ได้แน่ เอาเถอะครับถ้า
 ได้ผมจะ ไปเซตเท่า ให้ท่าน อธิบดี กรม
 ศุลกากรนี้ทั้งปีเลย เซตรองเท่าใส่รองเท่า

ให้เสร็จ แต่ถ้าไม่ได้ละท่านจะว่าอย่างไร เพราะว่าการปฏิบัติงานในกรมศุลกากรนั้นมีมากมาย ผมเองไม่สามารถจะนำมาเล่าในเวลา ๑๕ นาทีเพียงพอ และท่านอธิบดีเองก็ยังคงคิดว่าลูกน้องท่าน ปฏิบัติงานในทางสุจริตอยู่เสมอ ทั้ง ๆ ที่ผมมีหลักฐานที่ผมขอกราบเรียนเรื่องกรมชลประทานครับ กรมนี้ใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือยมาก ผมอยากจะให้ชื่อว่าเป็นกรมที่สร้างหนี้สินให้ลูกหลาน เพราะว่าหนี้สินทั้งหลายพันหลายหมื่นล้านนี้ กรมชลประทานนี้แหละครับ เป็นผู้ โครง การ สร้าง โน่น สร้างนี้ฝรั่งมาเมืองไทยเพียง ๒-๓ เดือน รู้แล้วครับว่า คนไทยนี้ต้องการโครงการอย่างนั้น ต้องการอย่างนั้นเสนอมาเป็นฝรั่งมั่งค่าน้อย คนไทยเรา ขอโทษเถอะครับ คณะรัฐมนตรีท่านก็เชื่อถือแล้ว พอท่านเชื่อถือก็อนุมัติ ๆ แต่ละโครงการ บางเรื่องนั้นน่าจริงครับ มีอยู่แต่ในแอ่งหรือใน โครงการเท่านั้น ไม่สามารถที่จะส่ง ผลอำนวย ความสะดวกไปให้แก่ประชาชนตามความต้องการได้ การจ้างผู้เชี่ยวชาญปีนี้ตามตัวเลขมีถึง ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ครับคนไทยเราไม่มีความสามารถเลย ต้องจ้างผู้เชี่ยวชาญอยู่ตลอดเวลา เฉพาะกรมชลประทานนะครับ

ถึงประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เบี้ยพาหนะเดินทางอีก ๔๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เบี้ยเลี้ยงพาหนะเดินทางครับ ๔๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท กรม ดียว ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงอีก ๓๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ค่าจัดซื้อที่ดินและรังวัดสิ่งก่อสร้างนี้ ๑,๓๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าคิด ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ก็แหม ร่ำรวยเลยครับ ร่ำรวย เพราะโดยมากผมทราบว่าเป็นอย่างนั้น การซื้อที่ดินนี้ก็กว่าเจ้าของที่จะได้ก็ต้อง ๒๐ เปอร์เซ็นต์บ้าง ๑๕ เปอร์เซ็นต์บ้าง ถ้าท่านรัฐมนตรีไม่เชื่อ ผมจะเอาหลักฐานไปให้แล้วก็ยังไม่เคยเชิญผม เชิญผม ผมก็ไม่ไปครับ เพราะผมไม่อยากจะไปอยู่แล้ว เป็นอย่างนั้นคือพูดแล้ว ท่านก็ไม่เชื่อเราก็ไม่ต้องพูดกัน แต่ถ้าพูดกันเชื่อ เราก็ต้องพูดกันครับ เพราะทุกคนรักชาติ รักประเทศชาติเหมือนกัน แล้วก็เงินของแผนการบำรุงส่งน้ำและบำรุงรักษานี้เป็นเงินถึง ๑,๕๓๒ ล้านบาท วางเอาไว้ให้แหละครับ เป็นรายจ่ายที่ไม่น่าจะเอาไปไว้เลย แผนการนี้ผมว่าเอามาให้ให้แหละครับ เพียงกองเดียว กองชุดบ่อน้ำบาดาลของกรมโยธาเทศบาลนี้ให้สร้างบ่อน้ำให้ราษฎรทุกตำบลนี้ได้ประโยชน์มากกว่าที่จะเอาไปบำรุงรักษาอะไรนี้ ผมยังมอง

ไม่เห็นว่าจะเอาไปบำรุงรักษาอะไร สำรอง
 สิบน้ำอีก ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ค่าทำ
 การล่วงเวลาอีก ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
 แบบกรมชลประทาน ตอนบ้าย่านไปรับ
 ประทานข้าว ในที่คลับ ออกมาทำงานก็
 ประมาณบ้าย ๓ โมง ที่นั้นก็ไปถึง ๖
 โมงเย็น เบิกโอเวอร์ไทม์ (over time)
 กัน นี่แหละครับระบบนี้ กรมชลประทาน
 เกิดมีขึ้นเหมือนกับกรมชลประทาน เพราะ
 ฉะนั้นกรมทางหลวงอีกครับ ผมอยากจะ
 กราบเรียนท่าน รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
 พัฒนาการแห่งชาตินี้ว่า ถ้าหากว่าท่าน
 สามารถจะป้องกันอภิสิทธิ์ในการสร้างทาง
 ได้ นั่นแหละคือการที่ท่านปราบคอร์รัป
 ชันโดยตรง ท่านอย่ามาอ้างเลยครับว่า
 บริษัทนี้บริษัทใหม่ บริษัทนั้นไม่ได้
 จดทะเบียน บริษัทนี้ไม่มีความเชื่อถือ
 เพราะไม่มีผลงาน นี่แหละครับ คือการ
 ผูกขาดหรือ ระบบอภิสิทธิ์ที่จะเอางานให้
 กับพวกพ้อง เพราะคนที่จะได้งานจาก
 กรมทางนั้น เรียกว่าเปิดประกวดราคา
 แต่ว่าเปิด ประกวดราคาเฉพาะ บริษัทที่มี
 ผลงาน อย่างสมมติว่ามี ๔-๕ บริษัท
 ที่เคยติดต่อกันก็ต้อง มีผลงานตามที่กรม
 ทางต้องการ สถาปัตยกรรม หรือวิศว
 กรรม คนไทยที่สำเร็จออกมาจากมหา

วิทยาลัยใหม่ ๆ ก็จะไปเอาผลงานที่ไหน
 เล่าครับ แต่เขามีเงินวางประกันก็ในเมื่อ
 ทำเสียหรือว่าทำไม่ได้ ไม่เสร็จสิ้นตาม
 สัญญา เราก็ยึดเงินประกันเขาได้ ผมไม่
 เห็นว่ามันจะเสียหายอะไร แต่ว่าระบบ
 อภิสิทธิ์ การผูกขาดเพื่อหาผลประโยชน์
 ใส่กระเป่า นี่มันยังมีอยู่เต็มทีเลยใน
 กรมทาง ฉะนั้นถึงต้องตั้งงบประมาณ
 เอาไว้ตั้งเป็นพัน ๆ ล้านบาท ค่าเบี่ยง
 เก้านั้นแหละครับ ๑๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
 ค่าพาหนะแล้วก็ค่าที่ดินนี้ ๒,๑๕๕,๐๐๐,
 ๐๐๐ บาท ความจริงผมก็เห็นใจรัฐบาล
 ครับว่า ท่านอาจจะควบคุมไม่ทั่วถึง แต่
 ว่าที่ผมเสนอแนะอย่างกรมทางนี้ครับ ต่อ
 ไปเปิดประกวดราคา ไม่ต้องไปเชื่อ
 หรือครับฝรั่ง เขามาเพียง ๓-๔ เดือน
 จะมารู้ความต้องการที่จะมารู้จักประเทศ
 ที่อย่างตัวคนไทยด้วยกันนี้ ผมเห็นว่า
 เป็นไปไม่ได้ ผมขอพูดกระทรวงคมนาคม
 อีกสักนิดเถอะครับ อย่างบริษัทขนส่งนี้
 ครับ ทุนตั้ง ๖๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตั้ง
 เมื่อปี ๒๔๙๕ ปีนี้มีกำไรเพียง ๑๗,
 ๐๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าคนอย่างผมไปนั่ง
 บริษัทขนส่ง ปีหนึ่งถ้าไม่ได้ ๕๐,๐๐๐,
 ๐๐๐ บาท ผมให้ตัดคอเลยครับ อย่า
 ว่าแต่ ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าผมไป

นั่งแทนคุณแผ่นดิน ถ้าปีหนึ่งไม่ได้ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผมพูดกลางสภาเลย ผมยอมให้ตัดคอผมหรือ ให้ผมไปเช็ดเท้าให้ท่านรัฐมนตรีทุกวันเลยก็ได้ ไปเป็นข้าต่างในสวนเลยก็ยังไหวอย่าว่าแต่ ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทเลย นี่ผมพูดอย่างนี้ครับ รัฐวิสาหกิจ บริษัทขนส่งส่วนกรมเจ้าท่านี้ ผมพยายามมองดูรายได้ ก็ทำไมไม่มีละครับ รายได้ที่เขาที่ดินสาธารณะน่านำหลวง ทะเลหลวงนี้ไปให้คนเช่า สร้างตึกสร้างอะไรต่ออะไร อย่างเขื่อนสงขลา ก็เหมือนกัน ตามแบบเดิมต้องสร้างเป็นคอนกรีต นี่จัดแจงมาขอเสนอเปลี่ยนจากคอนกรีตเป็นเหล็กอีก ผมก็ยังไม่ทราบ ว่าท่านรัฐมนตรีอนุมัติไปหรือยัง แต่ว่าผมมีหลักฐานทุกอย่างที่ผมทำไป กระทั่งที่ทิ้งไป ท่านอย่าลืมนึกว่าคนอย่างนายชุมพล วัฒนเนตร นี้คนบ้านนอกจริง แต่ว่าด้วยความเป็นลูกผู้ชายและผมจะติดตามผลงานตลอดระยะเวลา ถ้าหากว่าท่านไม่พอใจ จะเอาผม ไปฆ่า หรือไปแกงที่ไหนผมก็ยินยอม ผมยอมครับ แต่ข้อสำคัญว่าขอให้ทำกันให้ถูกต้อง ไม่ใช่ว่าเงินภาษีของราษฎรเอามาแล้วก็ใช้จ่ายกันอย่างไม่เป็นประโยชน์อย่างที่ผมเรียนมานี้ ถ้าผมพูดแบบว่า แหมถ้าหากว่าท่านไม่พอใจผม

มาคุยกับผมตัวต่อตัว ท่านก็คงจะไม่สู้ผม เพราะผมยังหนุ่ม ฉะนั้นก็อย่าพูดอย่างนั้นเด็ด บอกให้ท่านเอาลูกน้องมาฆ่าเลย หมกเรื่องกัน เป็นอย่างนั้นครับ เรื่องภาษีศุลกากรนั้นะครับ ผมก็ได้ทำทนายท่านรัฐมนตรีไปแล้ว ก็คิดว่าท่านรัฐมนตรี ช่วย ว่า การ กระทรวง การ คลัง หรือท่านอธิบดีกรมศุลกากรนั้นก็คงจะเห็น ที่มันมีรายการใหญ่อยู่รายการหนึ่งครับ กรมวิเทศสหการ ซึ่งเป็นของรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง พัฒนา การ แห่งชาติอีก ท่านตั้งงบประมาณไว้ ๕๗๗,๔๕๗,๕๐๐ บาท จำแนกรายการไปถึงหน้า ๔ ของกรมวิเทศสหการนะครับ รายการจ่ายที่ ๔ รายการจ่ายอื่น ถึงข้อที่ ๖ นะครับ เงินอุดหนุนและเงินอุดหนุนการศึกษาที่พอติดรับ ๔๗๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มันมีเพิ่มขึ้นมาอีกครั้ง การทำงานร่วมมือกับองค์การต่างประเทศอีก ๔๕๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท สมทบหน่วยช่วยเหลือ เอ.ไอ.ดี. (A.I.D.) อีก โครงการอาสาสมัคร ภาษีชดเชยผู้เชี่ยวชาญ ค่ายังชีพผู้เชี่ยวชาญ แหมผู้เชี่ยวชาญนี้เยอะเหลือเกินครับ ค่าใช้จ่ายผู้เชี่ยวชาญเป็นล้าน ๆ เลยครับ สมทบช่วยเหลือสำนักงาน ยู.เอ็น.ดี.ที (U.N.D.T.) ค่าใช้จ่ายผู้เชี่ยวชาญโครงการ

วิจัย รวมแล้วทั้งหมดนี้ ความจริงมัน ไม่ใช่ตามที่ออกออกมา ๔๗๗.๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงบประมาณ ท่านทำบัญชีอย่างไร มันเป็นตั้ง ๕๔๒,๖๘๓,๒๐๐ บาทครับ ท่านรวมคู่เทียบเลย เอ อีกตั้ง ๔๐๐ กว่าล้านบาทนี้ ท่านคิดจะเอาไปใช้ทางไหนนี้ ไปปฏิบัติหรือรัฐประหารหรือว่าจะเอาไปปลุกบ้านชอรรถยนต์อะไร ๆ กันผมไม่ทราบ

ประธานสภาผู้แทน : หมดเวลา หมดเวลาพอดี

นายชุมพล มณีเนตร (ฉะเชิงเทรา) : ขอบคุณครับ

นายสถาปน ศิริจันทร์ (สกลนคร) : ผมสถาปน ศิริจันทร์ ส.ส. จังหวัดสกลนคร ก่อนที่จะพูดกันเรื่องงบประมาณนี้ ในฐานะที่ผมเป็นน้องใหม่แห่งสภาฯ จึงใคร่จะขอชมเชยท่านผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ ซึ่งท่าน เป็นผู้ชาญฉลาดวิริทธิ์อันแยบยล ในการที่จะ ซ้อนเร้นเองบ งบประมาณ เพื่อมา หลอก ลวง สภาฯ นอกจากนั้น ท่านผู้อำนวยการที่กล่าวมานี้ ท่านยังเป็นผู้ที่มีความสามารถ ในการที่ใช้ โทรทัศน์ ซึ่งเป็นสมบัติ ของรัฐมาค่าผู้ซึ่งเป็นราษฎร เป็นประชาชนของประเทศผู้เสียภาษีอากรตามที่ได้ทราบมา การปฏิบัติ

งานของท่าน ผู้อำนวยการ สำนัก งบประมาณนั้น ท่าน ได้ทำงาน อย่าง หละ หลวม และเลหลังตัวมาเป็นเวลาถึง ๑๐ ปี ชะรอยจะเป็น เพราะที่ตัวท่านเอง ไม่ได้รู้สำนึกว่าในสมัยปฏิวัติ นั้น ท่านทำงานโดยที่ไม่มีผู้แทนราษฎรเข้ามาควบคุม นอกจากนั้น ท่านยังมีตบ้งไว้ในใจ แม้กระทั่งลูกน้องในสำนักงานของท่านเอง ก็น่าจะเห็นใจ ขบวนการนายกรัฐมนตรียู่ ที่ท่านต้องจ่ายออมรับรางวัลพระราชบัญญัติงบประมาณซึ่งท่านได้กระทำแต่ผู้เดียวมาเสนอต่อสภานี้ สำนักงบประมาณนั้น เท่าที่ทราบกันอยู่ก็ซัดจั้ง อยู่แล้วที่ท่าน ทำงานล่าช้า ไม่ทันกับเหตุการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านยังได้ก้าวก้าว ไปถึงงานตามกระทรวงต่าง ๆ ด้วย สำนัก งบประมาณ ไม่มี หน้าที่ ที่จะ ต้อง ไปก้าว ก้าวงานในกระทรวง ท่านก็อ้างแต่เพียง ว่าท่านมีนักวิชาการ ท่านมีประสพการณ์ มามากมายกว่า เอละผมจะไม่พูดอะไร มาก มาก สำหรับเรื่อง สำนัก งบประมาณ เพราะว่าก็น่าเห็นใจท่านอยู่หรือเมื่อวานนี้ท่านก็โดนตอกมาเสียน่าดูแล้ว วันนั้นก็เห็นผลลุ่ม ๆ โผล่ ๆ กลัวว่าท่านจะไม่สบายเป็นไข้ไป นอกจากนั้นผมขอไป เยี่ยม กระทรวง ศึกษาธิการ สัก พัก หนึ่ง ครั้ง เรื่องแรกคือเรื่องเงินอุดหนุนโรง

เรียนราษฎร ตามที่ท่านได้ให้เงินอุดหนุนโรงเรียนราษฎรนั้น ครู ป.กศ. ที่สอนอยู่ในโรงเรียนราษฎรนั้น ท่านให้อัตราเพียง ๖๐๐ บาท โรงเรียนรัฐบาลได้อัตรา ๗๕๐ บาท เรียนมาจากสถาบันเดียวกันชั้นเดียวกัน อาจารย์สอนคนเดียวกัน เกี่ยวกับวุฒิ บม. พม. ป.กศ. สูงท่านให้โรงเรียนราษฎรเพียง ๗๕๐ บาท แต่ท่านให้โรงเรียนรัฐบาล ๘๕๐ บาท ขอโทษ ๘๕๐ บาท ซึ่งมีไม่เท่ากัน มันเกิดความเหลื่อมล้ำ คำสูง ในฐานะที่ครูเหมือนกัน เรียนมาจากสถาบันเดียวกัน เป็นผู้ซึ่ง รับผิดชอบ ในหน้าที่ ในอันที่จะเสียมสอนกุลบุตรกุลธิดาให้เป็นผู้ใหญ่ในอนาคต เพราะฉะนั้นท่านลองหลับตานึกดู ชิวว่า ความเหลื่อมล้ำ คำสูง ระหว่าง ครูเหมือนกันชีวิตครูเหมือนกัน นี้แล้วจะเกิดความรู้สึกอย่างไร ในต่างประเทศนี้รัฐยอม รับผิดชอบจัดการ ศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาให้จัดโรงเรียนราษฎร วิทยาลัยเอกชน แต่ในประเทศไทยเรายังไม่ได้ขยายกิจการ ให้ก้าวหน้าไปถึงขนาดนั้น ชำนิหนายังกลับบีบเข้าไปให้หนักเข้าไปอีกแล้ว โรงเรียนราษฎรจะอยู่ได้อย่างไร ผมมิใช่เจ้าของ โรงเรียนราษฎร แต่ผมเห็นใจครูเห็นใจบุคคลผู้

ซึ่งมีหน้าที่ ที่จะเสียมสอน เด็กของชาติให้เจริญรุ่งเรืองเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต เพราะท่านรัฐมนตรีบางท่าน ท่านก็ยอมรับอยู่แล้วว่าคนหนุ่มท่านนั้น เป็นผู้ มีหน้าที่ที่จะรับผิดชอบ ชาติใน อนาคต ทั้งใน ทางบริหารและทางการเมือง หรือท่านก็เคยพูดอยู่แล้วว่า เด็กวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า และผมขอต่อ อีกนิดหนึ่งเถอะครับว่าแน่นอนเหลือเกิน ในเมื่อเด็กวันนี้ คือผู้ใหญ่ในวันหน้า ผู้ใหญ่ในวันนี้ก็ต้องเป็นผู้ในวันข้างหน้าอย่างแน่นอน โดยหลักการศึกษาแล้ว โรงเรียนทุก โรงเรียนจะต้อง ได้รับ การสนับสนุน ในด้านตำราห้องสมุด ตำราเรียน เด็กก็ไม่พอที่เรียน ท่านก็ไม่พอ แล้วเด็กจะมีความเจริญก้าวหน้าในการเรียนได้อย่างไร แล้วท่านตั้งงบประมาณ ท่านก็ขยาย ๆ ๆ ท่านเพียงแต่ซื้อที่ดิน ท่านจะซื้อที่ดินคิดแล้วทั้งหมด ในงบประมาณของรัฐบาลที่แถลงต่อสภานี้เงินที่จะซื้อที่ดินนี้เป็นจำนวนถึง ๕,๒๐๐ กว่าล้าน ท่านก็ทราบกันอยู่แล้วว่าซื้อที่ดินไว้นะไม่เสียหลาย เพราะที่ดินนี้ขังนานไปมันก็ยังได้กำไรดี และการซื้อที่ดินนี้ก็เป็น ที่ทราบ ตีอยู่แล้วว่า มีเรื่องจาวโล้วว่าเรื่องที่ดินนี้ทำให้บุคคลผู้ใหญ่ในวงการต้องเสียหน้าเสียตาไป ผมไม่ชอกกล่าวใน

มา ๕ คัน ขอโทษครับ ผมต้องพูด เป็น
เฉพาะตัว เพราะว่าผมก็เด็กใหม่ ถ้าเพื่อ
จะพาตังถึงท่าอากาศยานก็ขออภัยด้วย
ถึง ๕ คัน รถติดแอร์คอนดิชัน (Air con-
dition) ๒ คัน รถไปจ่ายตลาด อีกสัก
หน่อยผมเข้าใจว่าอาจจะต้องมีรถขอโทษ
เถอะไปส้วม มันเกินไปครับ เอาให้พอ
สมน้ำสมเนื้อเถอะ อย่งไร ๆ ก็ให้นึกถึง
ประชาชนตาต้า ๆ หลังสู้ฟ้าหน้าสู้ฝนไถ
นาเสียภาษีอากร และเสร็จแล้วแทนที่
ผลประโยชน์ที่เขาจะได้รับ ไม่ได้ อะไร
เลย เงินช่วยเหลือชาวนาที่นี้ ท่านตั้งบ
ไว้เพียงร้อยล้านบาท แต่เงินค่าน้ำมัน
เฉพาะน้ำมันที่นั่น มีค่ามากกว่าเงิน
ช่วยเหลือชาวนาถึง ๓ เท่ากว่า อย่งนี้
ท่านคิดเอาเอง แล้วกัน ที่นั่นไปทาง
ด้านส่งเสริมเยาวชน กรมพลศึกษาปี
ได้รับงบประมาณ ๒๐,๒๐๘,๘๐๐ บาท
โดยจัดออกเป็นส่งเสริมกีฬานักเรียนและ
ประชาชน ๔ ล้านกว่าบาท ลูกเสือ ๑
ล้านกว่าบาท ท่านอย่าลืมว่าในกระทรวง
ศึกษาธิการนี้ท่านอย่าลืมว่า การกีฬา
นอกจากจะแสดง ให้ต่างประเทศและท
โลก ได้ทราบ ถึงสมรรถภาพ ของคนไทย
ว่าเราเป็นผู้มีความเจริญ ก้าว หน้า ไปสู่
ความเจริญ ทั้งทาง จิตใจ และ ทางร่างกาย

ท่านควรจะมองเห็นว่ากรมพลศึกษา มี
ความจำเป็น ที่จะต้อง ปลุกฝัง จิตใจ ของ
เด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในจังหวัดของ
ผมนี่เอง ผมพยายามที่จะสอดแทรกเอา
เรื่องพลศึกษา นี้เข้าไป ในหมู่บ้าน ในชน
บท จัดให้มีการแข่งขันฟุตบอล บาสเก็ต
บอล เพื่อต่อต้านคอมมิวนิสต์ด้วย ทำไม
ถึงต่อต้านได้ เด็กที่อยู่ว่าง ๆ หลังจากที่
ทำอะไรทำมาแล้วไม่มีอะไรจะทำ เราก็จัด
ให้มาเล่นกีฬา หลังจากทำมาหากินแล้ว
จัดให้มาเล่นกีฬา เราก็ให้เด็กได้เล่นกีฬา
เด็กก็หัน หัวมุ่งมาสู่ทางกีฬา แทนที่จะหัน
เข้าป่าเด็กก็เล่นกีฬา ได้มี การพูดการคุย
กันนี้ ท่านมองเห็นสิ่งเล็กๆ น้อย ๆ เหล่า
นี้ว่าเป็นเรื่องไม่จำเป็น แต่ท่านลองนึก
ไปให้ซึ้ง ๆ เข้าไปเถอะครับว่าเรื่องกีฬา
นี้เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง องค์การส่งเสริม
กีฬาปีนี้ได้เงิน ไปไม่กี่มากน้อย แต่ว่าพอ
ไปแข่งขันกีฬาต่างประเทศ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง ท่านผู้เกี่ยวข้อง ในเรื่อง กรมพล
ศึกษาและกีฬาอยู่นี้ก็มีหลายท่าน ท่านก็
ทราบที่อยู่แล้ว ผมจะขอก้าวไปถึงกระ
ทรวงพัฒนาการแห่งชาติอีกสักเล็กน้อย
ขอประทานโทษ อาจจะซ้ำกับท่านสมาชิก
ผู้เกียรติท่านอื่นบ้าง กระทรวงพัฒนา
การแห่งชาตินี้ ท่านทำงานหียบใหญ่

ไม่ใช่ผมมานี่ พอลุกขึ้นมา อายนี่ข้างตึ้ง มีอย่างเดียวกัน มิได้ครับ ข้อเท็จจริงมันเป็นอย่างนั้น ท่านสร้างท่านมุ่งที่จะสร้างอย่างเดียวสร้างไปๆ นั้น ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นี่ ๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โครงการนั้น ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ - ๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปหน้าเรื่อย ๗๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปแล้ว ไม่ได้ดูข้างหลัง ที่ก้าวเหยียบมา ได้ผลแค่ไหน ไม่ได้ดู น่าจะมาทำสิ่งเล็กๆ น้อยๆ การที่จะสร้างให้ เป็นคน ให้เป็นประเทศ ขึ้นจะต้องมาจากชุมชนกลุ่มน้อย ไม่ใช่สร้างจากประเทศใหญ่มาเป็นประเทศเล็ก เราต้องสร้างจากสิ่งจากเล็ก ๆ ขึ้นไปหาสิ่งใหญ่ อย่างที่จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ท่านเคยกล่าวเอาไว้ เราต้องสร้างมาจากไกลๆ จากทุรกัณตาร นี่ท่านทำ จริงอยู่หรือ โครงการของท่านดี ผมรับรองว่าโครงการของท่านดี แต่ว่าท่านทำไปแล้ว ท่านก็ทิ้งก็ขว้าง ท่านไม่ได้ดูอีกว่า ที่ทำไปแล้วได้ผลไหม ท่านก็ทำไปใหม่เรื่อยอย่างท่านพูดไปเมื่อกัน แม้แต่ท่านรัฐมนตรีเอง ท่านก็บอกว่าเขื่อนน้ำพองอยู่จังหวัด สกลนคร มิได้ครับ อยู่ขอนแก่นพูดจริงๆ ครับ ผมยังหนุ่มกว่าท่าน หุผมไม่

แ้วแน่ครับ พูดจริงๆ เขื่อนน้ำพองอยู่จังหวัดขอนแก่น เขื่อนน้ำพองอยู่จังหวัดสกลนคร ใช้เงินไปตั้งหลายล้าน เกี่ยวน้ำ ไฟฟ้าที่สกลนคร ใช้ไฟฟ้าน้ำพองก็ใช้ไม่ได้ เพราะอะไร เพราะน้ำไม่พอ นี่แหละท่านอาศัยว่านักวิชาการของท่าน ที่ท่านไปจัดทำ เสียเงินงบประมาณไปเป็นร้อยๆ ล้าน เกี่ยวน้ำเขื่อนไฟฟ้าที่น้ำพองใช้ไม่ได้ต้องพ่วงมาถึงน้ำพอง แล้วเสียเงินทิ้งไปเฉยๆ เปล่าประโยชน์ แล้วราษฎรในแถบนั้นนั่งเฝ้าพลังไฟฟ้าน้ำตกที่น้ำพอง นั่งเฝ้าตากระพิริบ ๆ อยู่ แต่ว่าตัวเองไม่มีโอกาสได้ใช้ไฟฟ้าในนั้นเลย ถ้าเออกุดบาทเป็นเจ้าของสถานที่แท้ ๆ ไฟฟ้าในอำเภอยังไม่มี ข้ามหัวไปหมด ตัวเองเปิดวิทยุต้องใช้ทรานซิสเตอร์อยู่อย่างนี้ ท่านสร้างโครงการตามความนึกคิด และความเพื่อฝันของท่าน อย่าเพื่อใจและมตีมาเกินไป ท่านสร้างปราสาทที่เดียว ท่านไม่ได้นอนกระต๊อบ มาก่อน ชะรอย จะเป็นเพราะตัวท่านเอง ท่านเคยอยู่แต่ในห้องแอร์คอนดิชัน (Air condition) ท่านไม่เคยนอนกระต๊อบหลังคามุงแฝกอย่างพวกผม ท่านถึงไม่ได้ทราบว่าการนอนหลังคามุงแฝกนั้นมีความทุกข์ร้อนเพียงใด

ประธานสภาผู้แทน : เหลือเวลาอีก ๑ นาทีครับ

นายสถาปนีย์ ศรีจันทร์ (สกลนคร) : ขอขอบคุณครับ แหม เร็วเหลือเกิน อยากได้สักครึ่งวัน อีกอันหนึ่งงบประมาณของท่านตั้งไว้ ๒๐,๐๐๐๐,๐๐๐ บาท เรื่องอบรมพลเมืองในระบบประชาธิปไตย เกี่ยวกับประเทศไทย ไม่ได้เป็นประชาธิปไตยตอกหรือ ผมใครจะขอเรียนท่าน ท่านตั้งไว้ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นอกจากท่านจะถูกรื้อตัวของท่านเองแล้ว ว่าท่านไม่ได้เป็นประชาธิปไตย ท่านจะตั้งอบรมพลเมืองในระบบประชาธิปไตย ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันนี้เราไม่เถียง แต่ว่าท่านน่าจะคิดว่า

ประธานสภาผู้แทน : หหมดเวลาครับ

นายสถาปนีย์ ศรีจันทร์ (สกลนคร) : แหม เสียตายจริงครับ ขอคุณ

นายไฉน สุวรรณทัต ชนบุรี: ผมเห็นจะไม่จำเป็นจะต้องบอกว่า ซื่ออะไรนะครับ ท่านผู้เป็นประธาน ขอขอบพระคุณครับความจริงที่ผมได้หวังงบประมาณขึ้นมา มีน้ำหนักถึง ๒๗ กิโลกรัมรวมทั้งหลักฐานต่าง ๆ นี้ก็ไม่ใช่จะมาพูดทั้งหมด

หรือครับ ท่านผู้เป็นประธาน ผมเอาขึ้นมา ก็เพื่อจะไว้ยืนยันว่า คำพูดเหล่านี้เป็นจริงอย่างไรท่านเอง ท่านผู้เป็นประธานก่อนอื่น ผมขอเรียนว่า โดยเหตุที่ท่านหัวหน้าพรรคของผมได้กล่าวถึงเรื่องงบประมาณชาติคุณได้ชี้ช่องทางไว้ว่าเป็นเรื่องที่ทำให้ ถ้าเอามาในการลงทุนและทางรัฐบาลก็ได้รับอย่างนั้น ว่าเอามาลงทุนขอเรียนสักนิดเดียวไม่เรียนยาว เพราะว่าท่านผู้แทนทั้งหลายก็ได้พูดมากแล้ว ถ้าจะดูส่วนที่ ๔ เรื่องเปรียบเทียบเงินกู้ จะเห็นชัดเลยว่า ทางข้าราชการประจำซึ่งทำงานประมาณนั้น ท่านก็ได้ทำมาโดยถูกต้อง โดยเป็นความจริง มีว่าประมาณการเงินกู้งบประมาณการชำระหนี้เงินกู้สุทธินี้แสดงชัดเลยว่า กู้มาใช้นั้น ท่านกู้มาใช้นั้นนะครับ ท่านผู้เป็นประธาน รัฐบาลก็มาใช้หนี้ ถ้าเป็นประชาชนแล้ว ท่านไปกู้มาใช้หนี้ เขาไม่ให้กู้หรือครับ ถ้ากู้มาใช้หนี้ มีโครงการ จะซื้อเบ็ดสี ๑๐๐ ตัว มีใช้อย่างนั้น มีโครงการจะได้เงินอย่างนั้น เขาก็ให้กู้ กู้มาใช้หนี้ เขาไม่ให้ ท่านผู้เป็นประธาน นี่ผมขอเรียนนิดเดียว และก็ขอเรียนอีก สักหน่อยว่าพูดในหลักการทางนั้นนะครับ วันนี้ไม่ได้พูดอะไรหรือครับขอเรียนในหลักการ ว่างบประมาณที่

ทำมานั้นเมื่อได้พิจารณาแล้วเป็นงบประมาณ
 มากนเคยตามเคยเคยทุกอย่างก็ทุกอย่างนั้น
 เคยทำอะไรก็ทำอย่างนั้น ไม่เห็นมีอะไร
 แผลมขึ้นมาเลยว่าจะทำเพื่อประโยชน์ ไม่
 เห็นแนวคิดว่าจะเป็นแนวคิดของนักการ
 เมืองของฝ่ายนโยบายเลย อ่านดูแล้ว
 เป็นความคิดของข้าราชการประจำ ซึ่ง
 เขาก็ทำถูกต้อง เพราะว่าข้าราชการประจำ
 กับฝ่ายการเมืองเรากับฝ่ายนโยบายนั้นมี
 แนวคิดคนละอันห่างไกลกัน คนละเรื่อง
 คนละราวณะครับ ข้าราชการประจำนั้น
 เขามุ่งไปตั้งงานที่รับ มอบมุ่งไปให้สำเร็จ
 งานที่รับมอบ เขามุ่งไปทางเดียว ท่าน
 ผู้เป็นประธาน สำหรับฝ่ายนโยบายนั้นจะ
 ต้องบอกว่าจะต้องมีงบประมาณว่า เอ
 บินเราจะทำอะไร เพราะว่า การรวมกันอยู่
 ของสังคมในระบบประชาธิปไตยนั้น สมัย
 นี้ก็เมื่อก่อนก็ไม่เหมือนกัน คราวก่อนนี้
 พวกข้าราชการประจำ จำ ๆ มา จนที่เรา
 พุตกันว่าเรื่องระบบเจ้าขุนมูลนาย อะไร
 อย่างนั้นนะครับ เพราะว่าครั้งก่อนนั้น
 พระมหากษัตริย์ ของเรายังมี พระแสง
 คบคบบ่าย คือ นำหน้าทัพชนะที่ไหน
 เราก็กวาดต้องราษฎรประชาชนของที่นั้น
 มาครอบครว้มาเป็นราชสมบัตินะครับและ
 ต่อมาขณะนี้ ไม่ใช่อย่างนั้นเมื่อ พ.ศ.

๒๔๗๕ ก็ได้ทรงพระกรุณาให้เราปก
 ครองกันอย่างพี่น้อง เพราะฉะนั้นการ
 ปกครองอย่างพี่น้องในระบบประชาธิปไตย
 นี้ก็หมายความว่า เปรียบเหมือนว่า
 เราไปเข้าบ้านอยู่กันนะ ท่านก็บอกว่าท่าน
 ไปแบกดินนะ ท่านไปทำสวน ท่านไป
 ทำนาะ ทางท่านก็ไปเป็นคนอยู่บ้านนะ
 ครับ เอาเงินมาให้ท่าน ท่านก็คอยจับ
 จ่ายเพื่อประโยชน์ของพี่น้องที่ไปนะ ครับ
 ท่านผู้เป็นประธานคราวนี้เมื่อเป็นอย่างนี้
 นี้ละครับนโยบาย คือทางฝ่ายเราซึ่งทาง
 พวกข้าราชการประจำไม่เข้าใจ เมื่อเป็น
 เช่นนี้แล้ว เช่นว่าฝนตก อ้าว ฝนตกหรือ
 ไปซื้อร่มสิ ซื้อร่มไปเตรียมไว้ให้ หนาว
 หรือ ไปซื้อ ผ้าห่มมา สุกแล้วแต่มีเหตุ
 การณ์นะครับ ไม่ใช่ทำอะไรก็อย่างนั้น
 วันนี้นาพริกปลาทุ พรุ่งนี้ปลาทุนาพริกมะ
 รินนี้ก็นาพริก อย่างนี้ท่านผู้เป็นประธาน
 ผมได้อ่านดูในงบประมาณ แล้วเป็นงบ
 ปรมาณเคยตามเคยไม่เห็นมีอะไร แผลม
 ขึ้นมาเลย ว่าทางฝ่ายนโยบายได้จัดทำอะไร
 ท่านผู้เป็นประธาน สมมติว่าอย่างนี้ การ
 รวมกันของเรานะครับ มีชาวนาอยู่๕๕
 เปอร์เซ็นต์ คือพี่น้องส่วนใหญ่ ที่เรา
 รวมกันนี้หุ้นใหญ่ของเราคือชาวนา ตาม
 ตัวเลขที่กรรมสถิติของท่านให้มานั้นผมได้

มา ๒.๗๖๔.๐๐๐ ครอบครัวยุ เป็นเรื่องใหญ่ นะครับ ท่านผู้เป็นประธาน คราวนี้เราก็ต้องทำงานอะไรก็ มุ่งไปหน่อยว่าท่านผู้แทนต่างๆที่มาอภิปรายมาเขาบอกว่าชาตินา ๆ นาทางนั้น นโยบายปีหน้าท่านก็ควรจะ บอกว่าเอาหน้า ผมก็ไม่เห็นหน้าที่ไหน ควรจะทุ่มเทเรื่องน้ำให้เห็นชัดว่าปีหน้านะ ท่านก็อาจจะบอกกับข้าราชการประจำ บอกนี้คุณมานี่ ปีหน้าจะต้องนำ นอสรระอำไม่โท นี่ปีหน้าอย่าได้ยินอีก ให้เขาไปจัดเขาก็ได้รับนโยบายไปจัดนั่น นี่ถ้าจะดูตัวเลขว่า ทั้งหมดมีอยู่ ๔๒.๔๕๕ หมู่บ้าน เราคิดตามหมู่บ้านแล้วอย่าง ๆ ใหญ่ ๆ การชุกชุมประปา บ่อบาดาล ที่ทำกัน ท่านผู้แทนก็ทำหน้าที่เดียวกันก็หักเคี้ยวก็อะไรมันไม่ค่อยดี ถ้าเราจะชุกเป็นสระ เป็นอะไรสัก ๑๐,๐๐๐ บาทนี่ก็เหลือแหล่ ๑๐,๐๐๐ บาท เอา ๔๐,๐๐๐ คุณ ไปก็ประมาณ ๔๐๐,๐๐๐.๐๐๐, ๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ นี้เราทุ่มลงไปบอกว่าคุณปีหน้าอย่าพูดกันเลย ก็แจลให้เห็นชัด อ้อ นี่มาจากนโยบายไม่ใช่มาจากข้าราชการ ประจำครับ ท่านผู้เป็นประธาน คราวนี้ท่านก็พูดนักพูดหนาว่าท่านนี้ทางรัฐบาลนี้ ผมก็หมายความว่าท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ ผมไม่ได้เกี่ยว

ถึงท่านรัฐมนตรีอะไรต่าง ๆ ผมว่าท่านเป็นแต่ตัว ถ้าเปรียบเทียบ แม่ครัวแล้วท่านก็ไม่ใช่แม่ครัว ท่านเป็นคนค้ำน้ำพริกเท่านั้นที่จะเรียกว่าจะแกงปลาไหลจะแกงอะไร ก็อยู่ที่ท่าน นายกรัฐมนตรีคนเดียว นะครับ ท่านผู้เป็นประธาน ท่านก็พูดนักพูดหนาว่า ภูเขา ๑๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ท่านนั้น ๑๐๐ กิโลเมตร นั้น ๑,๐๐๐ กิโลเมตร ท่านก็ทำ แต่เราประชาชนไม่พึ่งอย่างนั้นนะ ครับ เราดูผลตอนเช้าเราก็ไม่มีเวลา ไปดูกับท่านหรือก ดินแต่ที่ ๕ ที่ ๕ วิ่งเกาะรถเมล์ไปทำงาน กลับมา ๔ ทุ่ม ๕ ทุ่ม นึกถึงบ้าน ก็มาเปิดข่าวว่ามีข่าวกินไหม เราดูผลว่าผลนั้นเป็นอย่างไร คราวนี้เป็นอย่างนี้ ท่าน ผู้เป็น ประธาน ตัวเลขผมก็เอา ตัวเลขมาจากกรมสถิติ จากกรมกองต่าง ๆ เท่านั้น ตัวเลขที่ท่านพัฒนาใหญ่โตสำหรับ ๘๕ เปอร์เซนต์ ของเรานะครับของชาวนา ตัวเลขก็ปรากฏว่าก่อนนี้ผมก็มีตัวเลขมาสี่ห้าปี ฟันธงชาวนาทำนา ๔๕,๑๕๐,๐๐๐, ไร่ ๔๕,๑๕๐,๐๐๐ ไร่ เวลานี้ท่านพัฒนา ๓,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐, ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐, ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ ที่ดินมันหดลงมา ท่านดูที่กรมสถิติครับมันหดเหลือ ๔๑,๐๐๐,

๐๐๐ เหลือ ๔๑,๐๐๐.๐๐๐ ไร่ พัฒนาหลายปีตกลงไปเลย เมื่อคุณหมันตกลงมาแล้วผลผลิตเป็นอย่างไรมผลผลิตเมื่อปี ๒๕๑๑ ๑๒,๐๐๐.๐๐๐ ตันข้าวเปลือกผลผลิตเวลานี้เหลือ ๑๑,๐๐๐.๐๐๐ ตันเมื่อปี ๒๕๑๒ เวลานี้จะ เหลือ ๑๐,๐๐๐.๐๐๐ ตันกรมฯ ควบคุมเวลานี้ผมยังไม่ได้ตัวเลข ตัวเลขที่หลังนี้ นะครับ ท่านพัฒนาแล้วก็ตกลงมา แล้วคราวนี้มาคุยตัวเลขที่ท่านขายไปนอก ๒๕๐๘ ขายไป ๑,๘๐๐.๐๐๐ ตัน ส่งไปนอก ๑,๘๐๐.๐๐๐ ตัน ๒๕๐๙ ๑,๔๐๐.๐๐๐ ตันตกลงมาเรื่อย เอ้า บินล้านเดียว ท่านผู้เป็นประธาน คราวนี้มาคุยผลผลิตมีเรื่องเป็นจำนวนไร่ เนื้อที่ดินมันเป็นอย่างไร เนื้อที่ดิน คราวก่อนนี้ไร่ หนึ่งไร่ถึง ๒๘๖ กิโลข้าวเปลือก เวลานี้มันตกลงมาไม่ใช่ตัวเลขของผมตัวเลขของกรมสถิติตกลงมาเหลือ ๒๖๖ กิโล มันลงไป ๒๐ กิโล ท่านผู้เป็นประธาน คราวก่อนนี้ทางภาคเหนือ นะครับ ตัวเลขบอกว่า ๓๘๑.๕ กิโล ข้าวเปลือกดินมันเลวลง เพราะท่านพัฒนามันมากไป ดินมันก็เลวลงชิครับ ท่านผู้เป็นประธาน เมื่อดินมันเลวลงแล้ว ท่านผู้เป็นประธาน ตามตัวเลข ของกรมสถิติผมอ้าง เพราะเอามาด้วย และพร้อมที่จะ

ให้ทุนนะครับ ขอประทานโทษ ที่เข้าไปหน่อย ครอบครัวยุคหนึ่ง นะครับ ได้เพียง ๔.๔๘ ตัน ครอบครัวยุคหนึ่งปีหนึ่งได้เท่า นั้น รายได้ตกกราว ๔.๔๘๐ บาทต่อปี ครอบครัวยุคหนึ่ง นะครับ ท่านผู้เป็น ประธานปี ละ ๔.๐๐๐ บาท ท่านผู้เป็นประธาน ปี ละ ๔.๐๐๐ บาท เวลานี้ข้าวตกลงไปอีก ๒ กิโล จะเหลือ ๓,๐๐๐ บาทเท่า นั้น ก็ ๔,๐๐๐ บาท ท่านผู้เป็น ประธาน วานี้ทางรัฐบาลก็พูดเสมอว่า ภาษีก็เสียเป็นธรรมดา คนมีน้อย เสียน้อย มีมากเสียมาก แต่ผมขอเรียนว่า ภาษีนะครับ ไม่มีเป็นธรรมเลย เพราะว่าซื้อเสือตัวหนึ่งก็เสียภาษีแล้ว ชาวนาซื้อเสือตัวหนึ่งก็เท่ากับท่านรัฐมนตรีซื้อ นะครับ ก็ซื้อ เสียภาษีเท่ากัน เสียภาษีเท่ากัน จะแพงกว่า เพราะ ซื้อทีละตัว ท่านซื้อทีละโหล่นะครับ แพงกว่ากัน อย่างนี้ เสียภาษีก็เท่ากัน แต่ว่าผลที่ได้มา เป็นอย่างนี้ ท่านผู้เป็นประธาน สิ้นหลังของเราก็แย่แล้ว ถ้าท่านยังมุ่งจะช่วยสิ้น หลังแล้ว ตัวเลขเป็น อย่างนี้ นะครับ ท่านพัฒนา ก็พัฒนาไปก็แย่ลง ๆ คราวนี้จะมาพูดไปเวลามันก็น้อย ผมก็จะเรียน ถึงเรื่องอันอื่นต่อไป คราวนี้ถ้าท่าน จะ ทุ่ม เงินสักก้อน หนึ่งให้ น้ำมันมี แม่โพสพไม่ต้องการอะไรมาก

ต้องการน้อยอย่างเดียว เหล้าก็ไม่กิน ผืน
 ก็ไม่กินนะครับ เอนน้อยอย่างเดียว อาบ
 อบ นวด ก็ไม่เป็น ก็ต้องการอย่างเดียว
 น้ำ ท่านผู้เป็นประธาน น้ำนั้นไม่แพง
 หรอกครับ ท่านผู้เป็น ประธาน เทวดาก็
 ส่งมาให้ทุกปีชุดคลองอะไร ให้เขาหน่อย
 คราวนี้แม่โพสพนี้แหละ ครับพูด ไม่เป็น
 ท่านผู้เป็นประธาน เรานั่งแต่ก่อนเมื่อ
 อยู่แยงซีเกียงอะไร ที่ท่านผู้แทนท่านนั้น
 นะเราก็ไม่เคยรับประทานน้ำแข็ง ไม่เคย
 รับประทานน้ำแข็ง แต่เวลานี้หน้าหนาวยังต้องกิน
 น้ำแข็ง เพราะเขาสอนเราให้มันเป็น ให้
 เรามันเคย คราวนี้แม่โพสพของเรา
 ครับคราวก่อนนี้เมื่ออยู่แยงซีเกียงก็ไม่เคย
 รู้ว่าป่วยเป็นอย่างไร เวลานี้ป่วยไม่ให้กิน
 แม่โพสพก็ไม่ให้รวง พูดไม่เป็นแต่ไม่ให้
 ท่านผู้เป็นประธาน คราวนี้เราได้ควบคุม
 ป่วยหรือเปล่า เมื่อเราควบคุมน้ำแข็งไม่
 ให้มีโรคหรือเปล่า แม่โพสพเวลานี้ป่วยให้
 มาราคาเท่ากัน แต่พวกพ่อค้า เขาตลกคุณ
 ภาพอออกไป แม่โพสพไม่พูดอะไรฉันไม่
 ให้รวงให้ ๕ ถึงเคยให้ ๓๐ ไม่ให้มันแหละ
 ครับด้วยผลที่รัฐบาล ได้พัฒนาประเทศนะ
 ครับ ท่านผู้เป็นประธานผมก็จะรับพูด
 คราวนี้เงินที่จะทุ่มหมื่นมีหลายรายการที่จะ
 ทำได้ แต่ท่านก็เอาไปจ่าย ในสิ่งที่ไม่จำ

เป็น เฉพาะเวลานี้ประชาชนก็เดือดร้อน
 เรื่องจรรยาตักขัต แทนที่จะทำอะไรนะ
 ครับฟลาย โอเวอร์ฟรีเวย์ (fil over free
 way อะไรต่างๆ ที่เขาทำกันทั่วโลก เขา
 แก่ เขาติดกันทั่วโลก เขาก็แก้กันทั่วโลก
 ท่านก็ซื้อรถยนต์มาใส่เต็มเลย ปีกลายนี้
 บินซื้อรถยนต์ผมมีตัวเลข เดียวจะแจก
 ให้ก็ได้ครับ ผมเปิดนับกันขึ้นยังรุ่งนะ
 ครับรถยนต์ ๑,๔๐๓ คันครับท่านนายภา
 ครับ เขาละปีกลายละ ปีกลายหรือ ๑,
 ๑๘๘ คัน ท่านผู้เป็นประธาน เรื่องรถ
 ยนต์นี้ แหม ผมก็กลัวยอดไหนมีใคร กระ
 ทรวงไหนเอาไปบ้าง กระทรวงที่ผมอยาก
 ให้ได้รถยนต์มากที่สุดนั้น คือกระทรวง
 ยุติธรรมมี ๑๓. คัน.....

ประธานสภาผู้แทน: เหลืออีก
 ๑ นาทีนะครับ

นายไถง สุวรรณทัต (ชนบุรี):
 ๑๓ คันเท่านั้นแหละครับ บินมี ๑๘
 คันเท่านั้น แล้วผู้พิพากษานี้แหละครับ ขอ
 เรียนแยกนี้คิดว่าอันตรายเหลือเกินท่าน
 ผู้พิพากษานี้ครับ เทียวโทนรถเมล์ไปนะ
 ครับ เพราะคนมันไม่เหมือนกันนะครับ
 พอนั่ง บิลลังก์ท่านก็ต้องว่า ไป ตามตรง
 เฮ้ย นั้น ๖ เดือน นั้น ๔ เดือน นั้น
 ๓ เดือน พอพวกนี้ออกมาแล้วความรู้

สักไม่เหมือนกัน พวกนี้นะครับ คือเขา
 ไม่มีความผิดอะไรหรอกแต่เขาบางที่บาง
 คนพ่อแม่ตายไปแล้ว เด็กพ่อแม่ตายไปแล้ว
 บางที่พ่อแม่ก็ไม่อยู่ยากจน พ่อแม่ก็ไหน
 รถเมล์ไป ลูกจะเข้าไปโรงเรียนสักที ค่า
 เล่าเรียนครูกี่มาว่า ก็ไม่มีค่าเล่าเรียน จะ
 กินน้ำกาแฟสักทีก็ดื่อกาแฟประปา เพื่อนก็
 เล่นน้ำอ้อลิมส์เขียว สีแดง มันก็อยาก
 จะกินบ้าง ความแหวะลุ่มต่างๆ นานา
 ครับ ก็ทำให้คนจิตใจไม่เหมือนกันนะ
 ครับ ท่านผู้เป็นประธาน แล้วมันก็มี
 ตัวอย่างนะครับ ผู้พิพากษาที่ต่อกรอัน
 ในเรื่องนี้ ท่านผู้เป็นประธาน อย่างที่
 ปราบจีน ผมจำไม่ได้ ๔๐-๕๐ ปีมาแล้ว
 ผมก็จำไม่ได้แล้วครับ....

ประธานสภาผู้แทน: หหมดเวลา
 แล้วครับ หหมดเวลาพอดี

นายโตง สุวรรณทัต (ชนบุรี):
 แหม หหมดเวลาแล้วหรือครับ ไม่ทันเลย

ประธานสภาผู้แทน: เชิญ คุณ
 ประสงค์ ๗ ครับ

นายประสงค์ เองจันงค์
 (ชลบุรี): ข้าพเจ้านายประสงค์ เอง
 จันงค์ ผ.ศ. ชลบุรี สังกัดพรรคอิสระ
 จากที่ได้ฟังเมื่อวานนี้ และวันนี้อีกครั้งวัน
 ข้าพเจ้าบังเกิดความรู้สึก แต่ความรู้สึก

ของข้าพเจ้าไม่เหมือนกับคนทั้งหลายเขา
 เราได้ยินเสียงคำหิตติเตยนงบประมาณ
 ฉบับนี้มากมาย จึงเป็นที่น่าสงสัยว่างบ
 ประมาณ ฉบับนี้ น่าที่จะยาก หรือน่าที่จะ
 ทลออกมายุาก ในการที่จะใช้เพื่อเป็น
 ประโยชน์ แต่ว่าก่อนที่จะได้กล่าวถึง
 ปัญหาต่างๆ นั้น ข้าพเจ้าอยากจะยก
 ปัญหาสั้น ๆ ฝากท่านสมาชิกรัฐสภาไว้
 สักหน่อยหนึ่ง เมื่อสักครู่หนึ่งที่ท่านสมาชิก
 จังหวัดจะเชิงเตราพูดถึงปัญหาเรื่องการ
 ศึกษาของธรรมศาสตร์นั้น ข้าพเจ้าเห็น
 ว่าเป็นการสมควร เพราะเป็นชนชั้นกะทิ
 มันสมองชั้นกะทิ ก็หวังฝากเพื่อนสมาชิก
 จะได้ทำการแปรญัตติใน โอกาสข้างหน้า
 เรามีสิ่งที่น่าคิดรวม ๆ กันอยู่ข้อหนึ่งว่า
 ท่านรัฐบาลนี้เหมือนลูกจ้างเรา เราเป็น
 นายจ้าง... เรามั่นว่าถ้าว่าอยู่เรื่อยไปนะจะ
 ได้ประโยชน์แน่เสมอไปหรือบางครั้งและ
 บางคราวถ้าเราหันไปชมก็อาจจะได้ผลิตขึ้น
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอาจจะคิดแปลก
 กว่าท่านทั้งหลาย คือแทนที่ข้าพเจ้าจะ
 คำหิตติเตยนบ่นว่า ข้าพเจ้ากลับจะชม
 รัฐบาลนี้ เพราะว่ารัฐบาลนี้ไม่ลากรถถั่ง
 รัฐบาลนี้ไม่ได้ซ้อมสวนสนามเมื่อคราว
 พิจารณางบประมาณอย่างรัฐบาลก่อน ๆ
 นี้คือความดีอย่างหนึ่งของรัฐบาลนี้ อีก

ประการหนึ่งรัฐบาลนี้เปรียบเสมือนองค์
 ศุลมาลกำลังสำนึกบาปในขณะที่บิดบาศ
 อยู่ในเมืองนี้ ถูกก้อนหินขว้างปาเลือดสาต
 กำลังออกถนนฝั่งท่านสมาชิกทั้งหลายทำ
 การบ่นว่าและโจมตี เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 ได้เคยเรียนมาแล้วว่ารัฐบาลนี้เหมือน
 เครื่องคอมพิวเตอร์ (computer) เราได้
 หลักการ จากข้าราชการ และความเมื่อนอยู่
 คืองาน ที่รัดตัวรัฐมนตรีแต่ละท่านมาก
 มายนี้ ผลที่ได้รับมาคือผิดพลาด บรรดา
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านที่ได้กล่าวใน
 สภานี้ ข้าพเจ้าขอเรียนยืนยันว่าเป็น
 ความจริง นี่คือข้อมูลข้อใหม่ที่สุดในการที่
 รัฐบาลจะได้นำ ไปบริหารประเทศในอนาคต
 นี้คือสิ่งที่ข้าพเจ้าขอฝากเอาไว้ ข้าพ
 เจ้าเชื่อแน่ว่าปลายทางของการอภิปราย
 ในวันนี้ มติที่จะให้รัฐบาลนี้ใช้ ๒๗.
 ๐๐๐,๐๐๐ บาทมีอยู่ต่อไป นี้คือความ
 จริง เพราะฉะนั้นแต่ข้าพเจ้าในนาม
 เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนด้วยกันนี้ ขอ
 ขอบคุณท่านสมาชิก ส.ป.ท. ล่วงหน้าใน
 การที่ท่านเสียสละให้พวกเรา ได้มีโอกาส
 อภิปรายในการที่ท่านจะต้องยกมือสนับ
 สนุน พ.ร.บ. ฉบับนี้ผ่านไป นั่นไม่ใช่
 ว่าท่านไม่ได้ทำประโยชน์หรอก อย่าง
 น้อยที่สุด ท่านก็สงวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐,

๐๐๐ บาท สำหรับการเลือกตั้งเอาไว้
 แล้ว อีกประการหนึ่งเราจะเห็นได้ว่างบประมาณ
 งบประมาณฉบับนี้ที่สำนักงานงบประมาณ ออก
 สำหรับแจกพวกเรามาถึงฉบับนี้แล้ว มัน
 จะไม่มีประโยชน์บ้างเลยหรือ เสมือนหมู
 ครัวหนึ่งต้องมีทั้งเนื้อและมันทั้งซี่ ถ้าเราเอา
 ซี่มาพิสูจน์กันแน่และ กลิ่นซี่หมูเราก็ต้อง
 ได้กลิ่นมัน และถ้าเราชนหมูมาชิมมัน
 ก็มี แต่ผมอยากจะเรียนว่าส่วนใหญ่ของ
 งบประมาณฉบับนี้มีคืออยู่เหมือนกัน รัฐบาล
 มุ่งหน้าพยายามพูดในสภานี้ให้พวกเรา
 เข้าใจอยู่ ๒ อย่าง คือการส่งเสริมและ
 พัฒนาเศรษฐกิจด้วยหลักการที่ถูกต้อง
 ข้าพเจ้าขอชมว่ารัฐบาลนี้มีเจตนาดี แต่
 บรรดาสมาชิกทั้งหลายที่โจมตีนั้น ไม่ได้
 โจมตีหลักการ หากแต่ว่าโจมตีวิธีการ
 หรือการปฏิบัติที่ปลายทาง เช่นเราสร้าง
 เชื้อนอหนี้ ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
 แต่ว่ามันเหมือน ขูดคลองเข้าไปในกลาง
 ทะเลทราย เราหวังที่จะให้น้ำไปถึงปลาย
 โหนด น้ำมันเหือดแห้งกลางทะเลทรายไป
 เสียแล้วเชื่อน ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
 ที่หวังว่าจะ ไปสร้าง บางที่มันเหือดราว
 ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทท่านเอง เงิน
 ๑๐๐ บาทแต่ละกรมกองที่เราเห็นกันนี้
 เราจะเห็นได้ว่าเป็นเงินเดือน เป็นเงิน

ค่าจ้าง เงินอะไรต่อเงินอะไรนี้ไปเสีย ๗๐
 เพอร์เซ็นต์ มีผลไปถึงประชาชนเพียง ๓๐
 เพอร์เซ็นต์เท่านั้น แต่ว่า ๓๐ เพอร์เซ็นต์
 นี้ก็ยังไม่ถึงเต็ม อาจจะถูกดึงโน้น ดูนี่
 ด้วยวิธีการต่างๆ ซึ่งผมจะไม่พูดละ มันก็
 ท่วมานท่วมเมืองกรุกกันอยู่แล้ว ก็อาจจะ
 เหลือเพียง ๒๐ เพอร์เซ็นต์เท่านั้น
 ปัญหาอย่างนี้เป็นปัญหาที่รัฐบาลจะต้อง
 นำไปแก้ไข สิ่งแรกที่ข้าพเจ้าอยากจะพูด
 ในวันนี้ก็คือพูดกันมานานนี้เราพูดกันถึง
 ปัญหาต่าง ๆ แต่ขอฝากปัญหาแรกที่สุด
 และที่สำคัญก็คือปัญหาเรื่องข้าว เราได้
 ยินได้ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ พูดกันมาก
 ถึงตลาด ถึงวิธีการนำข้าวในประเทศ
 รัฐบาลก็ส่งเสริมภายใน ประเทศเยอะแยะ
 แต่ว่าการค้าข้าวของเราที่ต่างประเทศมัน
 ไม่ไหว ยิ่งเมื่อเดือนที่แล้วรัฐบาลแถลง
 การออกมาเองว่าเวลานี้ ประเทศ ที่เป็น
 ลูกค้าข้าวของเราเช่นอินโดนีเซีย อินเดีย
 ปากีสถานและอีกหลาย ๆ แห่งกำลังผลิต
 ข้าวในประเทศของเขา เพื่อที่จะไม่ต้อง
 ซื้อข้าวไทย เพราะฉะนั้นมีค่า ตามที่ผล
 ขึ้นมาในสมานันว่า ถ้าหากข้าวของไทยเรา
 ขายไม่ได้ เราจะทำกันอย่างไรถ้ารัฐ
 บาลเหมือนคนอื่น ข้าวก็คือหัวใจ เราเป็น
 โรคหรือเป็นบาดแผลที่เรากำลังทำหนัก
 เตียนว่า อัยชาติตรงโน้นมันเจ็บ อัยแซน

ตรงนั้นมันป่วย ตรงโน้นมันบวม ตรงนี้
 มันเสียหายอะไรต่าง ๆ นานา ไม่สำคัญ
 หรอกครับ รักษาหายได้ ไม่ตาย แต่ว่า
 ถ้าโรคหัวใจรั่ว และเกิดหัวใจวายขึ้นมา
 เมื่อไร ข้าพเจ้าอยากจะทราบเหลือเกินว่า
 เราจะทำอย่างไรต่อปัญหานี้ เมื่อสักครู่
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบอกว่าเมื่อ ๒๕๐๘
 เราขายข้าวได้ ๑,๘๐๐,๐๐๐ ตัน ๒๕๐๙
 ๑,๔๐๐,๐๐๐ ตัน ๒๕๑๐ ๑,๔๐๐,
 ๐๐๐ ตัน คือมันลดลงเรื่อย ในปีนี้ที่
 กำลังเป็นอยู่นี้ ท่านรัฐมนตรีเศรษฐกิจ
 ได้แถลงมา เมื่อข้าพเจ้าพูดถึงเรื่องค่า
 พรีเอี่ยมข้าว เราขายข้าวได้ ประมาณ
 ๕๐๐,๐๐๐—๖๐๐,๐๐๐ ตันเท่านั้น
 และมันอาจจะลดลงไปเรื่อย ๆ นี้แหละ
 ครับ คือปัญหาละ ปัญหาที่ข้าพเจ้าอยาก
 ให้เพื่อนสมาชิกสภาฯ และรัฐบาลได้
 ขบคิดในวันข้างหน้า เราอย่าไปพูดปัญหา
 อื่นไกลเลย เอาเรื่องหัวใจของเราก่อน
 เพราะว่าคนเรานะ แม้ว่าจะแข็งแรงสัก
 เท่าไรดูภายนอก ถ้าเป็นโรคหัวใจรั่วก็หา
 ประโยชน์อะไรไม่ได้ถ้าหากว่าข้าวของเรา
 ขายไม่ออกรัฐบาลมีหนทางอยู่ ๔ ประการ
 ในการที่จะหารายได้เข้าประเทศ

ข้อแรก เหมืองแร่หรือทรัพยากร
 ของเรา แต่ว่าการทำางานของทรัพยากร

ก็อดอยากและล่าช้า เวลานั้นน้อยข้าพเจ้า
จะไม่พูดมากละ ข้าพเจ้าพูดสั้น ๆ แค่นั้นละ
ข้อที่ ๒ เราจะมีน้ำมัน น้ำมัน
เราก็ยังต้องพึ่งจมูกของคนต่างชาติ หรือ
เกรงใจคนต่างชาตินี้ ข้าพเจ้าขอพูดตรง ๆ
อย่างนี้

ข้อที่ ๓ พืชไร่ พริก หอม กระ
เทียม ข้าวโพด ถั่วลิสง มันสำปะหลัง
อ้อย มะพร้าว มะพร้าว อะไรร้อยแปด แต่
ว่าพืชเหล่านี้ต้องอาศัยที่ราบสูงหรือในเขต
ป่า ไม่สามารถจะปลูกแทนข้าวในนาได้
เพราะที่นาอันเป็นที่ทำหรือลุ่มมีน้ำ แต่ว่า
บังเอิญในที่ราบสูงของเมืองไทยเรา นี้
ไม่สามารถที่จะทำได้ พ.ร.บ. ป่าสงวน
ขวางเอาไว้เล็กกัน นี้เป็นประการที่ ๓

ประการที่ ๔ ก็หวังที่ว่าประเทศ
อุตสาหกรรมของเราควรจะหันเป็นประเทศ
อุตสาหกรรม เราไปได้ไหมหรือไปได้แค่
ไหนป็น เฉพาะงบประมาณของกระ
ทรวงอุตสาหกรรมเอง ๕๓,๐๐๐,๐๐๐
บาท จากเงินงบประมาณทั้งหมด ๒๗,
๐๐๐ ล้าน คือใน ๑ ใน ๒๗๐ เปอร์
เซ็นต์ ไม่นไหว และข้าพเจ้าอยากจะพูด
ตรง ๆ ว่างบประมาณของกระทรวงอุต
สาหกรรมนี้เหมือนจะไม่ได้เลยเพราะว่ามี
เงิน สงเคราะห์น้ำตาลที่รัฐบาลเก็บเข้า

ไปไว้ในกระเบ้านี้ ๑๒๘ ล้านบาท จ่าย
เงินให้องค์การทุน สงเคราะห์ ซ่อนน้ำตาล
นี้ซ่อนน้ำตาลกว่าตลาดน้ำตาลหรืออุตสาหกรรม
กรรมของประเทศเราเอง ๗๐,๐๐๐,๐๐๐
บาท ใ้งบประมาณอีก ๕๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
รวมเป็น ๑๒๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ยังขาด
เงินของชาวบ้านเขาไปอีก ๕,๐๐๐,๐๐๐
บาทด้วยซ้ำ ก็เท่ากับกระทรวงอุตสาหกรรม
กรรมนี้ ไม่ได้เงิน สักบาทหนึ่งเพราะถ้า
เช่นนั้นนโยบายของประเทศที่จะเป็นอุตสาหกรรม
ก็เป็นเรื่องของความเพ้อฝัน นี้
ข้าพเจ้าฝากไว้เรื่องหนึ่งแล้วก็วานให้เพื่อน
สมาชิกช่วยกันพิจารณาด้วย เดี่ยวครับ
ยังไม่จบครับ อีกสักนึกหน่อย นะครับ
พูดสั้น ๆ เราสัมมนาการเกิดที่เชียงใหม่ คุณ
เหมือนจะเป็นป็นนี้ว่าคนไทยนี้เกิดปีละ
๑,๑๐๐,๐๐๐ คน รัฐบาลรับ ไปได้
ประมาณไม่ถึงแสน แต่ข้าพเจ้าให้แสน
หนึ่งเหลือคนไม่ได้ทำอะไรอยู่ล้านคน คน
เหล่านี้เราจะให้เขาทำอะไร ผู้ชายอย่างดี
ในกรุงเทพฯ นี้เป็นแท็กซี่ ไร่แรงรับ
จ้าง ที่เหลือรอกอยเวลาสำหรับเป็นผู้ร้าย
ผู้หญิงตัดผม ตัดเสื้อ ที่เหลือรอเวลาเป็น
โสเภณี บุคคลส่วนใหญ่ของเราเวลานี้
กำลังตายอยู่ด้วยการชื้อ ตั้งแต่ชวา
ข้าราชการพ่อค้าแม่กระทั่งตัวรัฐบาลเอง

ต้องซื้อเขาทุกอย่างตั้งแต่หัวถึงขา* แล้วเราพูดกันมานานในปัญหาเรื่องนี้ มองดูซิครับ เยวชนทงแถวตลอดกรุงเทพฯ นี่แหละ ร้อยละ ๕ เปอร์เซนต์เป็นของคนไทยไม่มีเลย เมืองไทยกำลังจะตกอยู่ในระบบซึ่งร้ายกว่าโรคคอร์รัปชัน คือระบบคอกเบี้ย และเงินเก็บตายกินชาติไทยอยู่ ทำไม่ถึงเป็นอย่างนั้น บรรดาข้าราชการที่ซื่อสัตย์ สุจริต เงินเดือนสมมติว่า ๒,๐๐๐ บาท เดือนอื่นขึ้นมาออกลูก พ่อป่วย แม่ตาย หรืออะไรก็แล้วแต่เถอะ ท่านครับเอาเงินให้ข้าพเจ้าก่อน ๑,๖๐๐ บาท เดือนนี้ท่านไปเบิกเอาเอง ๒,๐๐๐ บาท เข้าไป ๔๐๐ บาทหรือร้อยละ ๒๐ บาท เยอะแยะตามข้าราชการ ท่านรัฐมนตรีกินไหนสงสัย เรียกลูกน้องมาตามได้เลย เราจะเห็นได้ว่าอย่างนี้หมายความว่า เงินต้น ๑๐๐ บาทนี้ คอกเบี้ยมัน ๒๔๐ บาท ที่สุดในโลก นี่หมายความว่าเราเสียคอกเบี้ยที่แพงที่สุดในโลก เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าเคยเสนอที่วันนั้น เฝื่อนท่านประธานก็กรุณาไม่ให้พูดเสียก็ได้แนะนำรัฐบาลคุณว่า เราควรจะมีเปิดเมืองโตเมืองหนึ่งของเราให้เป็นสถานกาสิโน ที่สถานกาสิโนก็มีพวก ทักท้วงบอกว่าจะเห็นการ ยองให้คนไทยเรานัก

นิสัยการพนัน หรือว่าจะทำลายคนยากจน ข้าพเจ้าก็เคยแถลงแล้วว่า เราตั้งกาสิโนขึ้นนี้ เราป้องกันไม่ให้คนไทยเล่น เราก็ออกกฎหมายไม่ให้คนไทยเล่น ก็หมดเรื่อง หรือว่าเราต้องการให้คนไทยที่มีสตางค์หรือไปคตโกงเอามา อยากเล่นก็มีเงินซื้อท๊อป (tip) ไม่ต่ำกว่า ๒๐๐, ๐๐๐ บาท ก็เข้าไปเล่นสิ่งที่เราต้องการหรือความมุ่งหมายที่เราต้องการที่แท้จริงก็คือ ๑. เงินเก็บตายในกรุงเทพฯ บรรดาพ่อค้า แม่ค้าทั้งหลายที่ได้มีโอกาสเอาไปหมุนเวียน ออกมาสู่ ท้องตลาด บรรดาจี.ไอ (G.I.) หรือบรรดาพวกนิโกรอเมริกัน ทหารต่างด้าวหรือบรรดานักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในประเทศไทยเราจะได้มีโอกาสเอาเงินเหล่านั้นเข้ามาเป็นรายได้ หมายความว่า เรามุ่งที่จะเอาจากคนมั่งมี แทนที่จะไปเก็บเอาจากคนยากจน คือค่าพรีเมียมาจากชาวนานี้ครับ ข้าพเจ้าไม่มีเวลาที่จะอธิบายได้ยืดยาวกว่านี้ ขอฝากไว้เป็นข้อสั้น ๆ จบหรือยังครับ ยังไม่จบหรือครับ ถ้ายัง ขออีกสักหน่อยเถอะ

ประธานสภาผู้แทน: ยังไม่หมด นายประสงค เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี): อีกเรื่องหนึ่งที่ขอฝากรัฐบาลไว้ก็คือ การเสนอแนะรัฐบาลให้ขอ

รถแทรกเตอร์ ๑,๓๑๔ คัน เพื่อประโยชน์ ของรัฐบาลนี้ ก็หมายความว่า รัฐบาลนี้ได้ยื่นเสียงอ้ายที่โจมตีกันว่า เรื่องนี้ เรื่องถนน เรื่องอะไรแยะแยะนี้ การซื้ออย่างนี้ หมายความว่าคักการะ ของรัฐบาล ไปได้ครั้งหนึ่งเป็นเรื่องที่เป็น ประโยชน์ ข้าพเจ้าขอยืนยันจากที่นี้เรื่อย ไป พุค ๑๐ กว่าปีนี้ สมัยจอมพล ป. นี้ ข้าพเจ้าขอตั้ง ๓,๐๐๐ คัน แต่เห็น ว่าระหว่างนี้ก็เรียกว่าอยู่ในฐานะ ที่พอจะ เเงยหัวขึ้นได้ ก็ ๑,๐๐๐ กว่าคันเห็นจะ พอ เราเรียกร่องเหล่านี้เพื่อให้ ไปถึง ประชาชนเขา เพื่อให้ถนนเหล่านี้ดีขึ้น เพื่อให้ชนบทของเราที่ได้ถูกทอดทิ้งนี้ มี โอกาสในการที่จะช่วยเหลือประเทศให้มี กำลังขึ้น เพราะอะไร รัฐบาลเหมือนปู กรุงเทพอ่าเหมือนตัวปู แต่ว่าขาปูคือ ชนบททั้งหลาย มันลึบเสียแล้ว ก็ไม่มี ประโยชน์ รัฐบาลเหมือนแมลงมุม ถ้า หากว่าสายใย คือชนบททั่วประเทศมัน ขาดกระรุ่งกระรัง หรือขาดวัน อ้ายแมลง มุมตัวนั้นมันจะจับอยู่ที่ไหนมากิน นี่คือ สิ่งที่ข้าพเจ้าฝากรัฐบาลชุกนี้ไว้ แยะ แยะครับสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการจะพูด แต่ว่า เวลาที่คงจะไม่พอ เพราะท่านประธาน

ก็ทำท่าจะมองหน้าแล้ว เพราะฉะนั้นก็ แอละครับ ขอท่านละครับ ฝากไว้สั้น ๆ นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ลำ ป่าง) : ความจริงเรื่อง พ.ร.บ. งบประมาณนี้ ผมก็ตระหนักดีว่าเป็นงบประมาณของพรรค แต่การที่มาประชุม สภาคราวนี้ก็ตั้งใจว่าจะทำประโยชน์ ได้บ้าง คือมองดูแล้วคิดว่าอาจจะเปลี่ยน จากงบโน้นมาใส่บนี้ หรือเพิ่มเติม ก็ พยายามเดินขึ้นเดินลง ก็จะเสนอญัตติ อยากจะให้ถอนไปพิจารณาบ้าง หรือว่า เสนอให้เข้ากรรมาธิการเสียก่อน ก็ไม่ สำเร็จ เพราะผิกระเบียบข้อบังคับการประชุม ที่ว่าถ้าเราจะคอยไปจนถึงชั้น กรรมาธิการ เราก็เอาข้อบังคับของวุฒิสภามาใช้ ข้อ ๑๑๐ บอกให้ตัดได้เฉพาะ รายจ่าย ตัดรายจ่ายได้ แต่เพิ่มไม่ได้ ตั้งใหม่ก็ไม่ได้ อย่างเราเห็นว่าบ่อนานะ งบประมาณอย่าง ว.พ.ช. นมีเพียง ๒๒, ๐๐๐,๐๐๐ บาท อยากจะเพิ่มเสียหน่อย ก็เพิ่มไม่ได้ตามข้อบังคับนี้ เพราะฉะนั้น ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร มาอภิปรายวันนี้ก็ไม่ มีประโยชน์ ก็ตั้งใจว่าไม่ใช่จะมาเช่นฆ่า หรือจะมากัดล้มล้างรัฐบาล หรือกระกรับ ในเมื่อไม่เป็นประโยชน์อย่างนี้ ก็จะใช้เวลาเหลือนี้ขอฝากข้อสังเกตไว้สัก ๒-๓

ข้อ รัฐบาลนี้อยู่ต่อไปจนถึงปีหน้าก็เอาไว้พิจารณาปีหน้านะครับ ก็ขอฝากสมาชิกไว้ด้วย ข้อแรกที่อยู่ข้างตั้งข้อสังเกตก็คือว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ให้ทรรศนะเมื่อวานนี้ ผมไม่ได้ฟังตอนเช้านี้ แก่สภานี้คือเหมือนหนึ่งว่าบ้านเมืองไทยนี้สวยงาม ก็คล้าย ๆ ว่าเรากำลังพัฒนาต่างประเทศเขาก็ไว้ใจ ทุนธนาคารโลกเขาก็ไว้ใจ ข้อนี้ นะครับผมก็อยากจะเรียนเสียในทันทีเลย ให้เป็นหลักฐาน ไว้ว่านี่ไม่เป็นความจริง ไม่เป็นความจริง อย่างยิ่งในสถานการณ์ของโลกปัจจุบันคง่าย ๆ ว่า เรามองจากแง่การเมืองและการทหารนี้เรียก นโยบายคอมมิวนิสต์ แอสเพ็คท์ (political military aspect) ของชีวิตนั้นมันไม่อย่างนั้น มันอยู่ในโซนที่ครุกรุ่น ทุกประเทศเขาบอกว่ามันพร้อมจะเกิดเป็นเวียดนามที่สอง ทำไม่ถึงครุกรุ่น ก็แปลความว่าความไม่พอใจในสังคมมันมี ความจนมันมาก พร้อมทั้งจะยุบแล้วก็จะลุกฮือขึ้นมา อันนั้นอันนี้หนึ่งละ

ข้อที่ ๒ คือว่าประเทศไทย ประเทศด้อยพัฒนาเกิดเปอร์แคปิตาอินคัม (percapita income) หรือ โปตกัซันเปอรเฮด (production per head) นั้นมัน

ต่ำ ก็แปลว่ารายได้มันต่ำ เพราะฉะนั้นอย่าไปวาดภาพมันสวยงาม ตรรกะนี้ที่ท่านว่ามานี้ ตรรกะนี้ทางเศรษฐกิจนี้ที่ว่าอยู่ในกรุงเทพ ฯ นี้ใช้ไม่ได้ ก็ควมก็อย่างนั้นแหละ สวยงามอย่างนั้นแหละ ก่อนที่คัสโตรเขาจะยึดอำนาจ สวยงามหมดการที่คนรวยในกรุงเทพ ฯ ใช้จ่ายนตคนละ ๔—๕ ก้น มีหม้อกาแฟ มีกาแฟอย่างอื่นมัน ไม่ได้แปลว่าคน ไทยรวยเฉลี่ยจะรวยขึ้นมาหรือจะดีขึ้นมา การที่เรามีโรงนวดอะไรเต็มไปหมดมันก็ได้ให้หมายความว่าอย่างนั้น เศรษฐกิจบริการที่มาจากการท่องเที่ยวเงินทหารอเมริกันนะครับ การไนท์คลับ (night club) การอะไรคืออะไรนี่คือตรรกะที่มุ่ง ไปแสดงถึงความเสื่อมของภาวะการทางเศรษฐกิจ มันไม่ได้สะท้อนถึงปัญหารากฐานเสียเลย นี้ผมจะขอพูดข้อนี้ นะครับ ฝากไว้ อีกข้อหนึ่งพูดถึงธนาคารโลก ผมก็ไนต์ไว้ ๒—๓ ข้อ ขอบอก ก็คือว่าเรายังมีความเข้าใจผิดเรื่องธนาคารโลกกันเล็กน้อย คือเราดูเหมือนจะเอาคำว่าธนาคารโลกนี้ ความไว้วางใจที่มีต่อเรา นี้แสดงว่าเราดี เพราะฉะนั้นเราใช้จ่ายเงินถูกต้องเป็นการหลอกลวง ธนาคารโลกนี้เป็นสถาบันการเงินที่แฝงการเมืองเป็น สถาบัน ที่มุ่ง

สนับสนุนประเทศอย่างประเทศเราที่เป็นประเทศเสรีนิยม เพราะฉะนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ธนาคารโลกต้องเอาใจใส่และหาทางจะให้เรากู้ยืมได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพราะว่าความมุ่งหมายอยู่อย่างนั้นและผู้ถือหุ้นใหญ่ก็เป็นฝ่ายประเทศอเมริกาเขา นั่นข้อที่ ๑ ที่มองในแง่ธนาคาร ข้อที่ ๒ ก็คือว่าธนาคารโลกนี้เขาอย่างไรเขาต้องได้เงินคืนแน่ถ้ามองในแง่ธนาคาร ถ้าเราไม่ตีทำไม่เขาให้กู้เงินละ เขาต้องเอาคืนเขา ได้คืนแน่เพราะอย่างไร ก็เพราะเขาได้ทราบว่าประเทศไทยเราเป็นประเทศอยู่ค่ายเสรีนิยม เราต่อต้านคอมมิวนิสต์ เรามีสัญญาทางทหารกับสหรัฐอเมริกา กับประเทศทางตะวันตก ใดๆ รัฐบาลนี้ก็ไม่ล้มถึงเปลี่ยนรัฐบาลใหม่ก็ต้องโปรตะวันตก ไม่ใช่คอมมิวนิสต์ เมื่อไม่ล้มรัฐบาลต้องผูกพันตามสัญญา ก็ต้องเก็บเงินส่งได้เงินไม่หายไป ไม่ต้องดูธนาคารโลกละครับ เอาแค่บริษัทต่างประเทศนี่อย่างชาวอเมริกันจะมาลงทุนในประเทศไทยนี้เขามีการประกันไว้แล้ว เขาเรียกว่าเป็นโพลิติกอลลิสท์ อินซัวรันซ์ (political list insurance) คือถ้าใครก็ตามถ้ามาลงทุน ในประเทศไทย หรือ ประเทศ บาง

ประเทศที่เขาออกกฎหมายรัฐบาลเขาบอกว่าจะมาลงทุนเถอะ ถ้าหากว่าล้มกิจการมันล้มด้วยตัวเอง เขาไม่รับรอง แต่ถ้ามันล้มเพราะ เกิดการยึดอำนาจ แล้วก็กิจการนั้นถูกยึดไป รัฐบาลจะจ่ายเงินคืนให้ การลงทุนคืนให้ครับ คืนให้แก่ผู้มาลงทุน เพราะฉะนั้น การเอามาอย่างนี้ขอให้มองเสียใหม่เพราะประชาชนจะถูกย้อมจิตใจเข้าใจผิดคิดว่าเมืองไทยนี้กำลังเจริญ มันอาจจะมีความสงบที่ก่อจะเกิดมรสุมขึ้นก็ได้ ขอฝากข้อนี้ ที่ข้อสังเกตข้อที่ ๒ ที่ผม อยากจะตั้ง ข้อสังเกต ไว้ก็คือว่างบประมาณ คราวนี้ ผมจะไม่พูดถึง ท่านผู้อำนวยการในการที่ท่านไปออกโทรทัศน์อะไรนั้นก็ไม่ต้องเกี่ยวจะครับผมก็ไม่ขอออกความเห็น แต่ว่าผมเคยให้สัมภาษณ์หนึ่งสื่อพิมพ์ ไปครั้งหนึ่งก็ว่าท่านผู้อำนวยการสักหน่อยก็ไม่น่าจะมาออกความคิดเห็นเรื่องเกี่ยวกับผู้แทนคราวที่แล้วเรื่องนโยบาย เรื่องนี้ก็แล้วไป ที่นโยบายนี้ครับพูดถึงงบประมาณอันนี้ไม่ใช่งบประมาณพรรค ของพรรคการเมือง ข้อที่ ๒ เตี่ยวันนี้เรามีสภาผู้แทนราษฎร เรามีระบบพรรคการเมือง และหลังจากเรามีรัฐธรรมนูญมาความเดือดร้อน ประชาชนเราเห็นเต็มไปหมดเลย ตั้งแต่แล้วความ

เดือนก่อนเรื่องน้ำมันเท่าใด อีสาน ๑๕ จังหวัด ตะวันตกตะวันออก ๔ จังหวัด ตะวันตกอีก ภาคเหนืออีก เงิน ๓-๔ ล้านต่อจังหวัดก็ไม่พอ เพราะฉะนั้นความเดือนก่อน เราเห็นความมกคชี่ต่าง ๆ มันลดยออกมา ที่นี้เราก็ควรจะเอาสิ่งเหล่านี้มาพิจารณา แต่ปรากฏงบประมาณที่ออกมา นี้ ผมก็รู้สึกว่เสียใจเล็กน้อย ที่รัฐบาลชุนนี้ ไม่ได้สลัดตัวเองให้พ้นจากระบบราชการ จะด้วยเหตุผลกลใด ผมก็ไม่ทราบ นะ ครับ แต่ที่ผมก็จะขอเรียนเป็นการส่วนตัวทีหลัง มันเป็นเหตุผลใดนั้น นโยบายพรรคตั้งไม่ได้ออกมา คือว่าหมายความว่าจะอย่างนั้น หมายความว่าผู้อำนวย การ สำนักงบประมาณนี้ ก็พูดทางโทรทัศน์บอกว่า ผมก็ทำดีที่สุดแล้ว ก็ดีที่สุดเท่าที่คุณเรณู ๆ ทำนั้นแหละนะดีที่สุด ได้แจกแบบฟอร์มไปตามหน่วยราชการต่าง ๆ ก็กรอกกันขึ้นมา ก็มาต่อรองกัน ส่งกรรมการไปดู เงินจำเป็นไม่จำเป็น พอเสร็จแล้วก็ไปปรึกษาเลขาธิการ การ สภาพัฒนา การ เศรษฐกิจ แห่งชาติว่ามีเงินพอไหม ปรีกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พอไหม ก็มาเข้ากรรมการระดับรัฐมนตรี ซึ่งผู้ใหญ่ท่านก็ไม่ม่เวลานั่งตงแค่นั้ เอาเข้า ค.ร.ม.

แล้วก็ไปเข้าพรรค เถียงกัน ๒ วัน ก็รับกันออกมา มันเป็นงบประมาณของข้าราชการ ประเทศไทยมี ๑๒ กระทรวง เณลี่ยกระทรวงหนึ่ง ๔ กรม มีทั้งหมด ๑๐๘ ถึง ๑๑๐ กรม ทบวงอิสระอีก ๔-๕ แห่ง ตามชื่อว่ากรมไหนไม่อยากจะ เป็นกระทรวงบ้าง ร.พ.ช. ก็วางแผนจะเป็นกระทรวง สำนักงานสถิติก็อยากจะ เป็นกระทรวง ทุกคนก็ชื่อ ๆ ชาย ๆ นี้ครับ เงินไม่ต้องอะไรมาก เอาแต่เงินบำนาญ เงินเดือน เงินค่าจ้าง ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่ารางวัล ค่าเบี้ยประชุมกรรมการ ค่าเลื่อนชั้น ค่าเช่าบ้าน ค่าภาษี ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทาง ทำงานพิเศษ ค่าเช่าที่พักในการเดินทางในประเทศ ค่ารับรอง หมายความว่าเหมาจ่าย เบิกเต็มที่เลย อย่าง ประธานกรรมการต่าง ๆ ๔๘,๐๐๐ บาท เอาไปเลยนะครับ ค่าเล่าเรียนบุตร เงินอุดหนุนอีก ๓๐๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ค่าอาหารนอกเวลามีเกือบทุกกรมเลย แหม ข้าราชการไทยขยันมาก อาหารนอกเวลา ค่าจ้างนอกเวลา พวกครุภัณฑ์ทั้งหลาย รถยนต์ เครื่องปรับอากาศ ที่ดิน ก่อสร้างสถานที่ข้าราชการหมดเข้าไปตั้งหมื่นกว่าล้านบาท หมื่นกว่าล้านบาทครับ เงิน

เหล่านี้ตัดได้หลายพันล้าน บาท จะสร้าง
 บ่อน้ำอีกสักเท่าไร และแม้แต่ทางท่าน
 นายกรัฐมนตรีท่านว่าเมื่อกัน เมื่อกัน
 ท่านภูมิใจนักหนา ต้องกราบขออภัยที่ผม
 ขอยกตัวอย่างว่า กรมฝักหักครุฑ ที่ท่าน
 รัฐมนตรีสุกิจ ฯ นี้ ขออภัยนะครับ เรียก
 ชื่อไปหน่อย คือว่าท่านบอกว่าได้เพิ่ม
 ขึ้นหลายเปอร์เซ็นต์ ได้ถึง ๒๓๔.
 ๐๐๐,๐๐๐. บาท ประเทศไทยปัญหา
 การศึกษาขาดตรงไหนครับ เราขาดครู
 อันดับหนึ่ง เราขาดครู อันดับที่ ๒ เรา
 ขาดอะไร เราขาดเครื่องมือในการสอน
 สถานที่เราอาจ จะจัดบาง อย่างถ้าจำเป็น
 เราจัดได้ แต่ ๒๓๔,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้
 ในกรมการฝักหักครุฑนี้ ๑๒๑,๐๐๐.
 ๐๐๐ บาท ท่านเอาไปซื้อที่ดิน และก่อสร้าง
 เสีย ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ไปสร้าง
 ไว้ทำไม อบรมที่ไหนก็ได้ เราทำไมจะ
 ต้องโอ้อ่า บ้านเรากำลังจน ศาลาวัดก็
 อยู่ได้ เมื่อก่อนไม่เจริญนี้ ครูสภามีไว้
 ทำไม ไว้แต่งงานหรือ เอาไปซี เอาไป
 เป็นที่อบรม ไปตั้งตำแหน่งให้ครูได้
 เท่าไร เราจะอบรมเด็กได้อีกกี่พันคน
 ๑๒๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ มันเป็นตัวเลข
 ที่ลลอลวง อันนี้ผม ขอคำ หนิ ไว้แค่นี้
 เพราะ ราชการ ใน ระบบ ราชการ นี้ ครับ

หมิ่นกว่าล้านบาท และข้าราชการใคร ๆ
 ก็รู้ นะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีก็หมด
 ตำแหน่ง ไป ท่าน รอง นายกรัฐมนตรี
 ท่าน รัฐมนตรี อาจ จะ หมด ตำแหน่ง ไป พวก
 ผม ยุบสภา หมด ตำแหน่ง ไป อธิปัตย์ยังอยู่
 นะครับ ปลัดกระทรวงยังอยู่ ข้าราชการ
 เขาคงอยู่ แต่ถ้าเราเปลี่ยนนโยบายเป็น
 คอมมิวนิสต์ เขาก็บอกว่าคอมมิวนิสต์
 อีกเขาต้องเอาใจเจ้านายแต่ละครั้งละสมัย
 ข้าราชการ นี้ ความ โน้มเอียงของ สถาบัน
 ราชการมันขยายออกทุกที ขยายออกทุกที
 เมื่อมองงบประมาณนี้แล้ว ทำให้ผมหวัง
 โยคิดถึง ชูการ์ โนอินโดนีเซีย นะครับ ก่อน
 ที่ ชูซาโต จะ ขึ้นนี้แหละ อินโดนีเซียล้มลง
 เพราะว่าระบบ ราชการ มันขยาย เสียจน
 ใหญ่โต แล้วเกิดคอร์รัปชันภายในอย่าง
 มาก คอมมิวนิสต์เข้าภายใน เผอิญ
 อเมริกาเราไหวทันเสียก่อน แบงก์รัพทซี
 (bankruptcy) นะครับ ในอินโดนีเซีย
 นั้นนะที่เอาเป็นเหตุผลที่ว่า ชูซาโตมายึด
 อำนาจคราวที่แล้ว แล้วก็แก้ไขอยู่ขณะนั้น
 แก้ไขยังไม่ได้ ก็เพราะระบบราชการมัน
 ขยายและเงินทั้งหมดไปใช้ในเบิวโรคราซี
 (bureaucracy) เสียหมด มันเป็นกลุ่ม
 ผลประโยชน์ ขอให้อยากตระหนักขึ้น
 เพราะฉะนั้นนโยบายของพรรคอยู่ตรงไหน

ถ้าอย่างนั้น อย่างข้อที่ ๒ นี้งบประมาณ
 เนื่องจากผลประโยชน์อย่างที่ทำมานี้ ผู้
 อำนวยการ สำนักงบประมาณ ต้องรับผิดชอบ
 ชอบหน่อย เราตั้งงบประมาณ ผลจาก
 การงบประมาณ ราชการเราตั้งปีต่อปีเลย
 ปีนี้ตั้งโดยไม่คำนึงถึงปีกลายนี้ ปีกลายมี
 ปรากฏอย่างไร ไม่ต้องคิดถึงอะไรก็ตั้ง
 ใหม่หมด โตะ แก้อี ซื่อใหม่เหมือนกับไม่
 มีกระทรวงทบวงกรมอัน เก่าทำไมไม่ใช้
 และเงินนี้กระทรวงพัฒนา ทำไป ๑๐ กว่า
 ปีไม่ถึง ๑๐ กว่าปี หลายปี ๖-๗ ปีที่
 กล่าวมานี้โครงการเขื่อนกัศิ ถนนหนทางกั
 ศิ ทำไมไม่ประเมิน เมื่อก่อนเสนอโครงการ
 ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐-๒,๐๐๐,๐๐๐,
 ๐๐๐ บาท ทำฟิสิบิลิตี (feasibility)
 มา บอกว่าจะสามารถสร้างถนนได้เท่านั้น
 ให้นำท่านลูกบาศก์ ทำให้ได้ เรียกว่าการ
 ชลประทานแก่เท่านั้นไว้ และประชาชน
 จะมีรายได้เท่านั้นเปอร์เซ็นต์ แต่หลัง
 จากหมด ๑ ปีไป ทุกคนลืม ทำไมไม่
 ลองคิดดูครับ จ้างคนมาสัก ๕๐,๐๐๐,
 ๐๐๐ ซี แล้วต่อไปเราจะไต่ตัดทิ้งไปเลย
 ว่ามันได้ผลทางเศรษฐกิจหรือเปล่า นา
 ได้ก็พันไร่ตามที่ว่าไว้ใหม่ ตามที่หม่อม
 หลวงชูชาติ ๆ ท่านพูดไว้ได้หรือเปล่า
 และก็มีผลผลิตทางเศรษฐกิจได้แล้วมันได้

ตามนั้นใหม่ รายได้เพิ่มขึ้นใหม่ คำว่า
 แซมปลิง (sampling) ความรู้เยอะเยอะ
 ทำมาซี จ้างบริษัทฝรั่งมาทำก็ได้ ไฟฟ้า
 ที่เกิดจากมันได้ตามที่ขายไว้ใหม่ ทำนาย
 ไว้เมื่อ ๕ ปีที่แล้ว ทำไมไม่พูดมา ได้ก็
 กรอบคร้ว ต้องทำการศึกษา นี่ไม่ศึกษา
 ผ่านมา ผ่านตั้งใหม่อีกก็ตั้งไป ๆ อีก
 ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐-๒,๐๐๐,๐๐๐,
 ๐๐๐ บาท เมืองไทยก็ล้มละลายแบบนี้
 นี้ขอฝากไว้ละ ข้อที่ ๒ นี้ราชการ เงิน
 ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทมันไม่ถึงประชาชน
 ก็เหมือน ทหารอเมริกันรบในเวียดนาม
 ท่านนักการทหารทั้งหลาย อเมริกันมี
 ปัญหายุอยู่ในเวียดนามมาตรงไหน ตรงที่
 ว่าทหารยิงปืน ๑ คน ต้องมีซัพพอร์ต
 (support) โดยส่งเสริมถึง ๑๕ ถึง ๒๐
 คน ทั้งสาระพัดอย่าง เวียดนามมันยิงคน
 เดี่ยว นี่ก็เหมือนกัน เงิน ๑๐๐ บาท
 ถึงชาวบ้านบาทเดียว มาใช้วันวายกันไน
 ราชการหมดไปเลย ที่นี้ที่ผมหมายความว่า
 นี้ก็เวลาเหลืออีก ๒ นาทีนะครับ ก็อยาก
 จะฝากข้อสุดท้ายว่าข้าราชการ น้อย่าไป
 ฟังให้มากนัก อย่างเดียวกันมีปัญหากรม
 ตำรวจ ท่านอธิบดีกรมตำรวจ ก็มีปัญหามี
 การสอบสวนกัน เดี่ยวนี้เขาทราบว่า
 อธิบดีตำรวจนี้เขาบอกว่า ท่านต้อง การทำ

ความดี เพราะฉะนั้นเขาก็ดู สอบสวน
 ตำรวจคนไหนมีความผิด ถ้าเส้นไม่ใหญ่
 บึง พยายามสรุปให้เป็นความผิด เสนอ
 ไว้ก่อน นี่มันเป็นอย่างนี้ มีคนบ่นมา
 แล้วละครับ ผมก็ยังมึนเรื่องยังไม่ได้เสนอ
 อธิบดีตำรวจ เพราะว่าเจ้านายชอบอย่าง
 นี้ บางทีคนดี ๆ ก็เป็นผิดไปแล้ว เพราะ
 ฉะนั้นเรื่องปัญหาคือว่างบประมาณของ
 พรรคหมายความว่าอย่างไร หมายความว่า
 ว่าปีนี้เราชูชักรับ นโยบายของพรรคว่า
 อย่างไร เรามีรายได้ทำอะไร จำนวนไป
 ร้อยเปอร์เซ็นต์ ท่านบอกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์
 ๑๕ เปอร์เซ็นต์ สำหรับต้องการ
 บั๊งกัน ทาง ประเทศชาติ ทาง การทหาร
 โอ.เค. เอาไป เหลือเท่านั้นบอกจะให้อะไร
 จะแก้ไข้ปัญหาประเทศชาติเฉพาะ
 หน้า เขาก็เปอร์เซ็นต์ว่าไป ๑๐ เปอร์เซ็นต์
 ๑๕ เปอร์เซ็นต์ว่าไป นี่เป็น
 ปัญหาใหญ่ ให้ไปเลย ๑,๐๐๐,๐๐๐,
 ๐๐๐ บาท มันก็ตกไม่กี่เปอร์เซ็นต์หรือ
 ๑ ใน ๒๗ เท่านั้นไปเลย เอาไปหน่วย
 ไตหน่วยหนึ่ง ทำหน้าว่าไปเลยครับ เรื่อง
 บ่อน้ำปัญหาชนบท ไม่มีเครื่องอนามัยให้
 ไปเลย กรมอนามัยกรมเดียว ไม่ต้อง
 กรมอื่น ให้ไปเลย ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐
 บาท เอาให้ทุกตำบลมียา มีสถานที่

ไม่ต้องไปสร้างตึก ว่าเป็นชักรับ ออกส
 ทกรรมทำไม่ไม่ทำ และเครื่องเครื่อง
 การเกษตรที่ทำนาย ๆ บอกมาบอกมา
 มี ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ ไม่มีความหมายเลย
 นะครับ ขอสรุปข้อนี้ ข้อสุดท้ายนะ
 ครับ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่มีความ
 หมาย สถาบันการเกษตรราชการ
 มันทำไม่มีประโยชน์ ธนาคารกรุงเทพ ฯ
 เขาก็ทำอยู่ ธนาคารกรุงไทยก็ทำอยู่
 และทำเงินมากกว่าด้วย การเกษตร
 ได้ตั้งจังหวัดหนึ่ง ๕,๐๐๐ ครอบครั
 ว์แต่ปัญหาไม่ใช่อยูตรงนั้น ปัญหาว่า
 เอาเงินออกไปแล้วเงินมันกลับมาไม่ถึง
 เพราะว่าธนาคาร จะต้องเอาเงินกลับมา
 คืน ที่เงินมันไม่มา เพราะชาวบ้านกู้
 เงินมา มีผลิตผลก็ขายไม่ออก มันถูก
 กดราคา ... ทำไม่ ไม่ตั้งงบประมาณ
 สินค้าไว้ ทำไม่ไม่ตั้งงบประมาณ
 ยุงฉางของรัฐบาลรับซื้อเลย ทำไม่ประกัน
 ราคาข้าวถ้าไม่มียุงฉางรัฐบาล เงินค
 อยซื้อมันก็ไม่มีประโยชน์อีก นี่แหละ
 ครับ ขอฝากข้อคิดว่าปีนี้ทำอะไรไม่ได้ชักรับ
 ไม่ใช่อยากจะทำแต่บ้าน แต่ว่าอยาก
 เปลี่ยนก็เปลี่ยนไปไหนครับ ก็ขอ
 ฝากไว้ว่าสรุป ๓ ข้อครับ ข้อที่ ๑ ก็คือ
 ว่า

ประธานสภาผู้แทน : หมทเวลา

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ลำปาง):

ครับ สรุป จะเสร็จแล้วครับว่าเศรษฐกิจ
ไม่ได้ดีอย่างที่ท่านว่านะครับ และก็ขอ
ฝากนโยบาย ขอให้เป็นนโยบายระบบพรรค
หน้าคณะครับ ไม่ใช่ระบบราชการ ขอบ
พระคุณมากครับ

นายสุกิจ นิมมานเหมินท์ (รัฐ

มนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ก่อนอื่นขอกราบเรียนว่าไม่ได้ลุกขึ้น มา
เพื่อจะโต้ว่าที่หรือมีปาก อยากจะขอขอบ
พระคุณท่านผู้แทนจังหวัดสกลนคร และ
ท่านผู้แทนจังหวัดลำปาง และท่านผู้
แทนจังหวัดอื่น ๆ ที่ได้กล่าวถึงด้านกระ
ทรวงศึกษาธิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
นโยบายของรัฐบาลนั้นก็พยายามอย่างยิ่ง
จะให้คนไทยทุกคน ได้อาศัยสิทธิได้รับ
การศึกษาตามสมควรแต่อดันารูปแต่ปัญหา
จะทำให้เท่าไรนั้นก็มีปัญหาอยู่ที่ว่ารัฐจะ
รับภาระนี้ไปได้เท่าไร กระทบก็อยากจะ
ขอกราบเรียนว่า เมื่อรัฐบาลนี้เข้ามารับ
งานนั้นได้เรียกเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะอย่าง
ยิ่งผู้ที่มีหน้าที่ผลิตครูออกมาถามว่าปีนี้ จะ
รับครูได้เท่าไรก็ตัวเลขที่ได้รับมาก็บอก
ว่าปีนี้รับอีก ๒,๕๐๐ คน กระทบก็
บอกว่าถ้าหากว่ารับ ๒,๕๐๐ คนแล้ว

แล้วประชากรไทยที่เกิดขึ้น มาปี ละ ล้าน
คนนี้จะเอาไปไว้ที่ไหนกัน ก็เขาบอกว่า
งบประมาณที่เคยได้รับมาอย่างนั้น แล้ว
ก็เคยผลิตครูเขามาจำนวนเท่านั้น แต่ถ้า
หากว่าจะเปลี่ยนแปลงจะแก้ไข จะทำ
อย่างไร กระทบก็เลยชักไซร์ไล่เสียง ใน
ที่สุดก็ถามว่าปีนี้มีสถานที่เท่าไรเปิดเรียน
ชั้นมัธยม ครูบาอาจารย์มีกี่คน ที่วิทยา
ลัยครูและวิทยาลัยการศึกษาและมหาวิท
ลัยต่าง ๆ ที่มีแผนกคุรุศาสตร์ เมื่อได้ตัว
เลขเสร็จแล้ว กระทบบอกว่า ถ้าขึ้นไป
เช่นนี้ไปไม่ทันแน่ และช่องระหว่างผู้
ที่ไม่ได้รับการศึกษากับผู้ที่ได้รับการศึก
ษาจะกว้างออกไปทุกทีเงินในที่สุด จะ ไม่
สามารถระโคคข้ามได้ และไม่สามารถ
จะสร้างสะพานเชื่อมต่อกันได้ปัญหาเป็น
ปัญหาที่หนักที่สุด ปัญหาจะแก้ปัญหารอง
เรียนราษฎร ปัญหาอะไรอื่น ๆ ต่อมา
มันอยู่ที่ปัญหาว่ามีครูให้เขา หรือ ไม่มีครู
ถ้าไม่มีครูให้เขา ปัญหาอื่นก็แก้ไม่ได้ทั้ง
นั้น เพราะฉะนั้นรัฐบาลต้องได้ตกลงใจ
ว่าจะต้องแก้ปัญหาคูให้เร็วที่สุดที่จะเร็ว
ได้ กระทบก็ขอกราบเรียนได้เช่นนี้ว่า
ได้รับสถิติจากเมื่อวานนี้เองว่าจำนวนนัก
เรียน นิสิตนักศึกษาที่รับปี พ.ศ. ๒๕๑๒
นี้รับตามโครงการปกติแล้วจาก ๒,๕๐๐

นั้น ได้รบเพิ่มขึ้นไปเป็น ๑๕,๘๖๘ คน และที่รับพิเศษช่วยเหลือทั้งภาคปกติและภาคพิเศษอีก ๑๕,๐๐๐ คน รวมเสร็จแล้วราว ๆ ๓๐,๘๖๘ คน ที่รับนอกเหนือจากที่เดิมคาดไว้ว่าคงจะรับ ได้ราว ๆ ๒,๕๐๐ คน และทางนั้น ^{๕๕๕} ส่วนผู้ที่มีหวังจะได้รับปริญญา ก็จะมี เพราะฉะนั้น กระผมก็เชื่อแน่ว่าภายใน ปลายปี นี้ อย่างน้อยจะได้ครุมาช่วยทางด้าน การศึกษา ทางเทศบาลแล้วก็ประถมศึกษาย่างน้อย ๑๐,๐๐๐ คน และพวกมัธยมศึกษาก็มีสัก ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ คน เพราะฉะนั้นการที่ทางท่านผู้แทน หลายจังหวัด ก็อยากจะให้ไปเปิดโรงเรียนที่นั่น ที่นี้ กระทรวงศึกษาธิการ ก็อยากจะสนองตาม ความต้องการของประชาชน มาก ที่สุด ก็ จะมากได้แต่เนื่องด้วยเหตุที่มีปัญหาขาดแคลนครู ถึง ไม่สามารถจะสนองไป ได้หมดเจตนาท่านทั้งหลาย ได้หมด แต่ก็ เชื่อว่าภายในปี นี้ ก็จะได้สนองให้มากขึ้น และต่อไปก็จะได้เพิ่มขึ้น ปีหน้าเชื่อว่า จะผลิตครูได้ถึง ๑๕,๐๐๐ คน และปีโน้น ๆ ต่อไปก็จะให้มุ่งถึงว่าอย่างน้อยที่สุดจะต้องถึง ๓๕,๐๐๐ คน ถ้าไม่เช่นนั้นละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน ออกมา ๆ จะไม่มีที่เรียนเราจะต้องปล่อย ไปให้ทิ้งให้

เซอะอยู่จนโต เสร็จแล้วก็มานั่งศึกษา ผู้ใหญ่ต่อไปอีก ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นปัญหาที่หนักและถ้าหากว่าจะเร่งจะรีบ ทำไม่ไม่ทำมากกว่านั้น ไม่รับมากกว่านี้ ก็ครูปัจจุบันครูบาอาจารย์เราก็อายุชรา ตอน นี้กำลังหาผู้หาคน นอกจากในประเทศ และนอกประเทศเข้ามาแล้ว ก็เชื่อว่าจะ พยายามตัดกันขึ้นไปจาก ๑๕,๐๐๐ คน แต่ละปีจนถึง ๓๕,๐๐๐ ภายใน ๒ หรือ ๓ ปีนี้เป็นอย่างช้าที่สุด แต่กระผมคิดว่าอย่างไรก็ดี ก่อนที่กระผมจะฟันไปในนี้ ก็เชื่อว่าจะตีครูขึ้นมาได้ราว ๆ ปีละ ๒๐,๐๐๐ คน แล้วก็กระผมอยากจะเรียน ว่าที่ท่านผู้แทน สกสคกร ได้ปรับทุกข์ถึง เรื่องครูโรงเรียนราษฎร์พวก ป.กศ. ไค อยู่โรงเรียนราษฎร์ได้เท่านั้น โรงเรียน รัฐบาลได้เท่านั้น ความจริงรัฐบาลก็อยาก จะให้ได้มากที่สุด เต็มอัตราที่สุด แต่เมื่อ แบ่งเงินช่วยเหลือไปทางโรงเรียนราษฎร์ มีเงินอยู่เท่านั้นก็ให้เขาไปเท่านั้น และหวังว่าเขาคงจะเอามาสมทบเท่านั้น แต่ เหตุการณ์บางแห่งก็เป็นไปอย่าง ที่หวัง บางแห่ง ก็ไม่เป็น ไปอย่าง ที่หวัง บางแห่งยังให้ไป ๖๕๐ บาท ลดลงมา เสีย ๕๐๐ บาทก็มี ซึ่งกระทรวงกำลัง แก้ไขอยู่ แต่การแก้ไขปัญหาโรงเรียน ราษฎร์กำลังดำเนินอยู่ เสร็จจากประ

ชุม วันจันทร์นั้นกระผมก็จะเข้าไปประชุม จะแก้ไขปัญหาโรงเรียนราษฎรและจะต้องแก้ไขปัญหาแป๊ะเจี๊ยะให้เสร็จไปได้ ส่วนปัญหา เรื่องครูสถานัน กระผมขอขอบคุณท่านผู้แทนสกลนครเป็นอย่างยิ่ง กระผมเห็นด้วยเกือบจะว่าร้อยเปอร์เซ็นต์ก็ว่าได้ และกำลังยื่นคำขาดให้ครูสภาแก้ไขกิจการของตัว ๒-๓ อย่างเมื่อวานนี้นั่นเอง

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายสุกิจ นิมมานเหมินท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ): กระผมขอยื่นคำขาดว่า บรรดากฎ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ผูกมัดครูโดยไม่จำเป็น ที่ผูกมัดมาเป็นหลายสิบปี ผูกเข้าตรงนั้นที่ผูกตรงนั้นที่ ลงท้ายบรรจุครูก็ไม่ได้อะไรต่าง ๆ นักขอให้แก้เสร็จภายใน ๑ เดือน และปัญหาที่ไปทำยุ่งยากไว้ ๑๒ ปี เกี่ยวกับเรื่องอาคารสงเคราะห์อาคารต่าง ๆ นี้ กระผมก็ยื่นคำขาดให้ทำเสร็จใน ๓ ปี เคารวะให้ที่ท่านผู้แทนจังหวัดสุรินทร์ คุณญาติ ไหวดี ก็ได้เสนอพระราชบัญญัติครูขึ้นมาในสภานี้ กระผมก็ได้รับ คิดว่าจะรับมาพิจารณาแก้ไขรวบรวมเข้าไปแก้ไขที่จะให้ปัญหานี้ให้เสร็จสิ้นไปได้และปัญหาเรื่องครูแก่ที่เต็มไปด้วยในครูสถานัน กระ

ผมก็เห็นด้วยเหมือนกัน แต่ว่าไม่ใช่เห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์ คือถ้าไม่มีครูแก่ที่รู้เรื่องในกิจการเอาไว้มั่ง กิจการก็จะไม่รู้เรื่องรอบคอบ เพราะฉะนั้นจะต้องมีอย่างละ ๕๐ ต่อ ๕๐ เห็นจะดีแต่ขณะนี้รับรองได้มากกว่า ๕๐ เปอร์เซนต์เป็นครูแก่ นี้ผมจะรับลดลงมาให้ กระผมก็เชื่อว่า ท่านทั้งหลายคงจะให้ความกรุณาปรานี ความจริงนั้นกระทรวงศึกษาธิการเห็นด้วยเหมือนกัน ว่างบประมาณปีนี้ ถึงจะดีกว่าปีก่อนขึ้นบ้าง แต่ก็ควรจะดีกว่านั้นอีกน่ะ กระทรวงศึกษาธิการก็ว่าถ้ารับมาเกี่ยวกับการก่อสร้างอะไรต่างๆ อาจจะทำไม่ทันและถ้าทำไม่ทัน สร้างสถานที่ราชการขึ้น แต่มีแต่ผู้สมัครอยาก จะเข้ามาเรียนแล้วก็ไม่สามารถจะหาครูเพิ่มมาให้เขาได้ ก็ยิ่งจะเป็นการหลอกลวงประชาชนเปล่าๆ และจะทำให้เร่งรัดเอาเงินมาในปีนี้ ซึ่งจะไปทำพัฒนาการอย่างอื่น ได้ ให้เป็น ประโยชน์นั้นก็เห็นว่าสมควรจะรอไว้ แต่ส่วนปีหน้าก็เชื่อว่าท่านทั้งหลายก็คงจะให้ความสนับสนุน อาจจะขอเพิ่มอีกสัก ๑,๐๐๐ โรงเรียน สำหรับสถานที่ต่างๆ และเชื่อว่านอกจากจะมีโรงเรียนมัธยมทุกจังหวัดแล้วจะให้มาถึงทุกอำเภอ กระผมเชื่อว่า

ทำได้ ถ้าหากว่าได้รับความช่วยเหลือสนับสนุน ซึ่งกระผมก็รู้สึกว่าเป็นในขณะนั้นก็ได้รับความสนับสนุนทั้งทางฝ่ายคณะรัฐบาลและก็ได้รับความสนับสนุนจากสภาผู้แทน ก็ได้รับความสนใจ และจากประชาชนทุกหนทุกแห่งตลอดจนข้าราชการในกระทรวงเองก็รู้สึกว่าร่วมมือกันดี เพราะฉะนั้นกระผมเชื่อว่าปัญหาต่าง ๆ ที่คิดว่าจะแก้ไม่ได้ กระผมเชื่อว่าแก้ได้ กระผมไม่ยอมรับว่าไม่มีอะไรที่จะแก้ไม่ได้ ถ้าเราตั้งใจอย่างเต็มที่และมีการรวมกำลังใจกันจากทุกหนทุกแห่งทุกด้านทุกฝ่าย

ประธานสภาผู้แทน : ผมคิดว่าถึงเวลาเที่ยงแล้วครับ ขอพักการประชุม นัดประชุมใหม่เวลาบ่าย ๒ โมง

พักการประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๐๐

นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุมต่อเชิญ

นายแนบ ผ่องแผ้ว (นครศรีธรรมราช) : ผม แนบ ผ่องแผ้ว พรรคประชาธิปัตย์ แห่งเมืองนครศรีธรรมราช ผมอยากจะเรียนว่า เรื่องงบประมาณ

ประมาณนี้เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด ตั้งแต่ผมฟังมาเมื่อวานนี้จนกระทั่งถึงวันนี้ ขบวนการ นายกรัฐมนตรีชี้แจงเหตุผลนั้นตามระเบียบและวิธีการงบประมาณนำฟังไปเพราะเพราะฟัง ก็ตามที่นโยบายหรือโครงการนโยบายของคณะรัฐบาลที่ได้วางไว้ ผมไม่ตำหนิเรื่องนี้ แต่อยากจะเรียนว่ารายละเอียดต่าง ๆ ที่ทำหรือที่พูดนั้นตัวเลขที่แสดงมานั้นกับหาทางปฏิบัติอันเป็นแนวทางสำคัญแห่งงบประมาณนั้นจะเป็นไปได้จริงเสมอไป หรือ พูดได้เพราะสมเหตุสมผล แต่ว่าทำไม่ได้ อย่างนี้ งบประมาณมีความสำคัญอยู่ที่ว่าเมื่อสภานี้ผ่านร่างไปแล้วใช้เป็นกฎหมายและเป็นหลักปฏิบัติ เพราะฉะนั้นถ้าเราให้เครื่องมือที่สำคัญเข้าไป รัฐบาลหรือว่าการปกครองอยู่ด้วยเงิน ได้เงินได้ตัวเลขเงินไปแล้ว แลลงไว้แล้วทำผิดทำพลาด ก็อย่างที่เราที่มาตั้งกระทู้ อย่างนี้ก็มาซักไซ้ เขียนจดหมายตามให้ตอบทางด้านราชกิจจานุเบกษาบ้าง อะไรบ้าง ซึ่งอันนี้เป็นผลอีกด้านหนึ่งซึ่งไม่ตรงจุดเข้าประเด็นที่ตึก เพราะฉะนั้นทางฝ่ายค้านจำเป็น ต้องขอ ความ กรุณา ต่อ ท่านประธานและต่อเพื่อนสมาชิกที่จะต้องพูดคุยกันให้หมดเปลือก ก่อนอื่นครับ ก็ร่าง

พระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ มีข้อบกพร่องในทางคำนวณกระทำ อันนี้ไม่ใช่นโยบายนะครับ เรื่องกระทำ หนังสือเล่มนี้ นี้ต่อไปจะเป็นกฎหมาย ความบกพร่องมี ทำมาสวยกระดาษงาม คงใช้เงินหลายล้านบาท แต่ว่าสะพานพิมพ์หนังสือผิด พิมพ์หนังสือถูก เอาละอาจจะพอให้อภัยกันได้ ว่ามันผิดพลาดได้ แต่สิ่งที่เสนอเข้ามาในสถาบันเช่นนี้ บกพร่องแม้แต่เป็นเล็ก ๆ น้อย ๆ นั้น เราจะต้องให้อภัยกันได้ง่าย ๆ หรือเงินทองของรัฐต้องจ่ายไปเยอะแยะ มาตรา ๔ สำนักงบประมาณ ก็ผิดเป็น สำนักอะไรอย่างนี้ เรื่องเล็กน้อยเช่นนี้ บกพร่อง แล้วก็แสดงเงินออกมาตั้งเป็นพันล้านจะไม่บกพร่อง เรื่องการเงินการทองให้มันมากกว่านั้นหรือครับ ตัวเลขสำนักนายกรัฐมนตรีไปอ่านรายละเอียดผิดไป ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันนี้เพื่อนผมพูดแล้ว เพราะฉะนั้นผมไม่พูดให้เสียเวลาอีก ๔,๕๐๐,๐๐๐ กว่าบาท รายละเอียดมีอยู่ ๕๖๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น แต่ว่าในงบประมาณนี้ ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในยอด ๓๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักนายกรัฐมนตรี รายละเอียดเอาไปไหน อย่างนี้สำนักงบประมาณมิได้

เจตนาหรือคณะรัฐบาลนี้มิได้เจตนาจะต้มพวกเรา ส.ส. ละหรือครับ เราจะเชื่อหรือ นอกจากนั้นในรายละเอียดประกอบต่าง ๆ ที่ทำมาเราก็สนใจ พยายามอ่านทุกเล่ม บวกเลขผิดบ้าง คัดลอกเบี้ยผิดบ้าง ใส่เครื่องหมายลบ เครื่องหมายบวกผิดบ้าง อย่างนี้ทำให้สถาบันสถานทำได้ถึงขนาดนี้ แล้วไปปฏิบัติกับราษฎรละครับ จะเป็นอย่างไร จะมีสะพานวิ่งไปกว่านี้หรือ ผมว่าเข้าอย่างนี้ เกี่ยวกับทางคณะรัฐบาลก็ไปไล่เบี้ยทางสำนักงบประมาณ หัวหน้าใหญ่ก็ไปไล่เบี้ยลูกน้อง ขอย่าไปรดไปกระทำเช่นนั้น แต่ว่างานต้องเป็นงาน และเกี่ยวกับการใช้เงินของชาติ ก็จำเป็นที่จะต้องว่ากันในเมื่อผมก็รับผิดชอบมาจากราษฎรที่เขาเสียค่าจ้างให้ เพราะฉะนั้นก็เป็นข้อสังเกตอันที่ ๑ ที่จะต้องทราบเรื่อง และนอกจากผิด ข้อบกพร่องที่ไม่น่าจะเป็นเช่นนั้นแล้ว ต้องคิดต่อไปอีกว่า น่าสงสัยว่าการคิดรายจ่ายนั้น จะขาดเหตุผลที่ใกล้เคียงข้อเท็จจริง อาจจะใช่ แต่ว่าเอาละเรื่องนี้ท่านว่าจะเอาอย่างนั้น เพราะฉะนั้นจึงขอตีไปเท่านั้น แสนเท่านั้น อาจจะเป็นไปได้ เพราะว่าเพียงแต่เล็ก ๆ น้อย ๆ นี้ก็ทำให้ข้อสังเกตอยู่แล้ว แล้ว

ก็ไปจนกระทั่งการคิดดอกเบี้ยอย่างนี้ ผม
 ไม่เชื่อเลยว่า การคิดดอกเบี้ยที่ออกยอด
 มาทั้งหมด ๔,๐๐๐,๐๐๐.๐๐๐ กว่า
 ล้านนั้นจะถูกต้อง แต่การผิดนั้นคงไม่ผิด
 ในทางน้อยแน่ ถ้าผิดในทางน้อยเรายก
 ให้การกระทรวงประมาณ แต่คงผิดไป
 ทางบวกเช่นเป็นต้นว่า ดอกเบี้ยควรจะ
 เสียสัก ๓๒,๕๐๐,๐๐๐ บาทอย่างนี้
 ดอกเบี้ยตัวเงิน ๖๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
 อัตราดอกเบี้ย ๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ใน
 รายละเอียด ท่านตั้ง ๔๐,๐๐๐,๐๐๐
 บาท รวมยอดแล้วออกมาเป็น ๑,๔๐๐,
 ๐๐๐,๐๐๐ กว่าบาท นี่ข้อใหญ่ ยังมี
 ดอกเบี้ยตามที่หักจากต่างประเทศต่าง ๆ
 นั้นนะ ก็มีผิดอีก รายละเอียด สองแสน
 รายละเอียดผิดในทางมาก ผิดในทางน้อย
 ก็มีครับ แต่ว่าผิดในทางน้อยนั้นเป็น
 ประโยชน์แก่การทำงานประมาณ แต่ผิด
 ในทางมากนั้นใช้ไม่ได้ อย่างนี้เราจะเชื่อ
 ละหรือว่างบประมาณรัฐบาลออกสำหรับ
 ทูลงแรงทำมา แล้วก็เพื่อนสมาชิก
 พรรค ส.ป.ท. ก็อุทธรณ์เข้าประชุมกัน
 เขาตอบท่านมาเสียแล้วครับ ไม่น่าเชื่อ
 เสียแล้วครับ นี่อีกประการหนึ่ง แล้ว
 ก็ยิ่งกว่านั้นข้อนำคิดที่นี้ใน รายละเอียด
 บางรายละเอียดละครับ เช่นเงินค่าใช้

จ่ายในการกู้เงินนี้ครับ ท่านสมาชิกที่รัก
 ผมเชื่อว่าทุก ๆ ท่านได้อ่านแล้ว การกู้
 เงินเป็นมาตั้งแต่ครั้งใดปีใดปี ๒๕๐๓
 ก็มี ๒๕๔๕ ก็มี มีโลมาทุก ๆ ปี แล้ว
 ก็ในรายละเอียดขอตั้งค่าจัดการในการกู้
 เงินมาตั้งขึ้นแล้ว ก็บอกไว้ด้วยตั้งแต่
 ปี ๒๕๐๓ ๒,๐๐๐ กว่าบาท รายมา
 เรื่อยครับ ๒,๐๐๐, ๑๐๐,๐๐๐, ๒๐๐,
 ๐๐๐ จนกระทั่งถึงเป็นเงินล้าน ที่
 อย่างนี้ละครับ ท่านสมาชิกที่เคารพ ท่าน
 ประธานครับ อย่างที่ผมทำนิติเขียน
 โดยไม่มีเหตุผลเลย ทำให้ผมสงสัยว่า
 เขาก็เมื่อมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๓ โน้น หรือ
 ปี ๒๕๔๕ โน้น ทำไมไม่เสียค่าจัดการ
 ไปตั้งแต่ครั้งโน้นละครับ หรือว่าเมื่อ
 ก่อนเขาไม่เรียกกัน บัดนี้พอมิเรียกกัน
 ขึ้นมา ก็เรียกเอา ๆ คิดทบต้นทบหลัง
 ไปเสียด้วย อย่างนี้ทำให้สงสัยระวาง
 พระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ หรือ
 ตัวเงินประเภทนี้ ซึ่งคิดเข้าแล้วเป็น
 ๓๘,๐๐๐,๐๐๐ กว่าบาท น้อยอยู่หรือ
 ครับ

อีกประการหนึ่งนะครับ นั้นเรื่อง
 การทำงานประมาณที่ผมได้ทราบเรียน มา
 แล้วที่รัฐบาลไต่ถามนั้นและชี้แจงว่า งบ
 ประมาณนี้เกี่ยวกับที่รายจ่าย สูงขึ้นนั้น

เป็นการจ่ายพัฒนา ขอประทานโทษ ก่อนถึงพัฒนา ขอทำหนังสืองบประมาณอีกสักชนิดหนึ่ง อย่างน้อยใจการตั้งงบประมาณนี้ เมื่อพิจารณาทุกประเภท ๆ ทุกกระทรวงทบวงกรมแล้ว ปรากฏว่ามีการแผ่ยอดในประเภทใช้จ่ายที่สัมพันธ์กันไว้ ต่างกรมต่างกระทรวงกัน อันนี้ฯพณฯ ก็ได้ตอบเหมือนกันว่าเกี่ยวกับงาน แล้วก็เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติราชการเอาเถอะครับ เป็นงาน เป็นปฏิบัติราชการ แต่เป็นวิธีการที่ไม่ดี เป็นวิธีการที่ทำให้การตรวจจ่ายเงินล่าช้า เรื่องตำรวจชายแดนไปอยู่กรมวิเทศสหการ งบประมาณกรมตำรวจดูในกรมแล้ว ๑.๕๐๐ กว่าล้าน แต่ไปตั้งไว้ที่อื่นอีก ๑๓๐ กว่าล้าน รวมแล้วถ้าท่านเก็บตัวเลขจากรายละเอียดนี้จะปรากฏว่าเป็นเงินถึง ๑.๕๐๐ กว่าล้าน แต่เนี่ยเพียงแต่ตัวอย่าง อาจจะมีกรมอื่น ๆ อีก ถ้าหากว่าพวกกันอย่างนี้เสียหายหมด เวลาจะเสียไปเปล่า แต่หลักการ อันนี้ผมเห็นเป็นหลัก การไม่เหมาะสม ในการทำงบประมาณและการควบคุมการจ่ายเงิน แล้วก็จะทำให้การงานล่าช้า นี่ละที่ร้องเรียนกันนักว่าการงานล่าช้า ๆ งานเร็วนี้เซฟ (save) ค่าใช้จ่ายไปมากไปมาก งานช้าเปลืองค่าใช้จ่าย

จ่ายเพราะฉะนั้นอันใดที่ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากแล้วควรจะเบา ควรจะแก้ไขที่ใช้จ่ายกับรายได้ครับ อันนี้ขอขอบคุณก่อนที่จะว่า ตามธรรมดาเจ้าสำนักงบประมาณหรือผู้อำนวยการงบประมาณนั้น เหมือนกับพ่อบ้านแม่บ้าน สมาชิกทั้งหลายอย่าสงสัยว่าผมจะไปแตะต้องหรือไปเรื่องส่วนตัวนั้นผมไม่ยุ่ง สำนักงบประมาณ เหมือนกับ พ่อบ้าน แม่บ้านคนที่ควักเงินจ่ายง่ายเราก็จึง คนที่จ่ายยากดี ถ้าพูดถึงตำแหน่งของวิธีการเงินเจ้าสำนักงบประมาณ พยายามจ่ายเงินควบคุมระเบียบแจ้รัดกุมแล้วดี เพราะฉะนั้นการจ่ายเงินหรืออะไรที่จ่ายต้องให้ถูกต้อง ๆ นั่นดี แต่จะดีเสมอไปไหมคงจะไม่ดีเสมอไป บางหน่วยก็ง่ายชู้เสียจนเหลือแหลกไป อันไหนที่ไม่ต้องเกรงออกเกรงใจก็จ่ายให้ง่าย ๆ ทั้งนี้ผมไม่มีหลักฐานที่จะมาเรียนกับ ฯพณฯ หรือแต่กับ ท่านสมาชิกขอ ประทาน โทษ หลักฐานนี้ไม่ได้เกี่ยวกับ ประชาชน ตัวเลขงบประมาณที่ทำมานี้ละครับบอก ปีที่แล้วนี้ตั้งงบประมาณไว้แล้วก็เอาผลแห่งการใช้งบประมาณนั้นน้อย จ่ายจริงน้อยกว่าที่ตั้งงบประมาณ ๕๐๐ กว่าล้าน ขอชมว่าดี ๆ แต่ว่าอายุที่ชู้ไปละ ที่ว่า

คือนั้น อาจจะไม่ใช้ว่าสำนักงบประมาณ
 ประหยัดอะไร ไม่ใช่ อาจจะไม่ทันก็
 ได้ ทั้งโครงการงบประมาณ โครงการ
 อย่างนี้ ทั้งโครงการ ทั้งโครงการ แล้ว
 ไม่ได้ทำ ไม่ได้ทำ ไม่ได้ทำ ที่นี้จะโอน
 กันที่หลัง ปลายปีบางทีก็โอนกันไม่ทัน
 กรม กระทรวงต่าง ๆ ก็ได้รับแต่ตัว
 เลขไป รับแต่ตัวเลขไป ยังไม่ได้ลงมือ
 ทำ พูดเอาไว้โก้ ๆ เหมือนกันอย่างที่
 แดงให้ฟัง การศึกษาที่โน้น การศึกษา
 ที่นี่ ชลประทานที่นั่น ชลประทานที่นี่
 ตัวเลขไป แต่ว่าไม่ทำ เมื่อไม่ทำ สำนัก
 งานก็ไม่เบิกให้ เงินก็เหลือ เพราะฉะนั้น
 การตั้งงบประมาณเป็นอีกก็น่าสังเกตอีก
 ครัว ๑,๔๐๐ กว่าล้านบาท ที่สูงขึ้นไป
 นี้ สูงขึ้นไปจากปีกลาย ๑,๔๐๐ กว่า
 ล้านบาทนี้จะตั้งไว้เป็นเลขโก้ ๆ แล้วไม่
 ทำงานตามที่ท่านนายกรัฐมนตรี แดงไว้
 นะ อาจจะเป็นไปได้อีกครัว ที่นี้เมื่อเป็น
 เช่นนั้นเงิน ๑,๔๐๐ กว่าล้านบาทที่
 ตั้งไว้แล้วนี้ไม่ทำ ถ้าหากว่าลมันเสีย
 เอาไปจัดสรรเข้าไปในสิ่งที่ทำได้ คือ
 หมายความว่าไม่ทำ ก็ไม่กันทำเพื่อน
 เสีย ให้เอาไปให้ที่หน่วยที่เขาเดือดร้อน
 เข้าจริง ๆ อันนี้ครัวรับ ถึงจะถูกและจะ
 ตรงกับวิธี ทำงานประมาณเพื่อประชาชน

ตัวเลขงบประมาณที่แสดงออกมาสังเกต
 งบประมาณ แยกบริหารกับพัฒนาอันนี้
 ท่านสมาชิกที่รัก ท่านประธานที่เคารพ
 ผมขอโทษ พูดคำว่า "ที่รัก" ไม่ใช่ครับ
 ขอถอน พัฒนานั้นบอกปากติดกับบริหาร
 งบประมาณตั้งแต่ตั้งมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้
 รวมเข้าแล้ว นะครับ บอกว่าพัฒนานั้น
 เป็นเงิน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ กว่าบาท
 เศษนะ ครับ แล้วก็เห็นเหตุผลที่ทาง
 คณะรัฐบาลได้ชี้แจงกับสภาที่ว่า เรา
 ต้องกู้มาเพื่อการพัฒนาและ จำไม่ผิด
 พลาด ตัวเลข ๖ พันฯ ได้แจ้งให้ที่
 ประชุมทราบว่า ๑๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐
 บาท ๑๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่
 ตัวเลขที่ผมเก็บได้ทั้งนอกประเทศและใน
 ประเทศ และไม่รวมหนี้สินที่รัฐบาลนี้
 ประกันเขาด้วย รวมแล้วเพียงสิ้น
 ปี ๒๕๑๑ นั้นถึง ๒๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐
 บาทเศษ มีเงินต่างประเทศอยู่ที่เฉพาะ
 ของรัฐบาลแท้ ๆ ๑๓๘,๐๐๐,๐๐๐
 ดอลลาร์เศษ อะไรนี้ครับ อันนี้เป็นหลัก
 ฐานที่แสดงออกมา แล้วกับ ๒๕๑๒ นี้
 การกู้เงินจริงก็ยังไม่ได้ออกเรา การใช้
 ไปก็ยังไม่ได้ออกเราว่า กู้ใหม่เมื่อปี
 ๒๕๑๑ นั้นมันเพิ่งเข้ามาไม่กี่เดือนว่าอีก
 กี่ล้านบาทจะไปบวกเข้า แต่ว่าเขาก็จะ

ตอบมาว่าในปี ๒๕๑๒ เราก็มีย้ายคืน เพราะฉะนั้นเมื่อมีทั้ง กู้เพิ่มกับ ที่ย้ายคืน บวกเข้าไปก็ยกประโยชน์ให้จำเลย เอา เสียว่ายังคงเหลืออยู่ ๒๑,๐๐๐,๐๐๐,- ๐๐๐ บาทก็แล้วกัน

ประธานสภาผู้แทน : เหลือ อีก ๑ นาทีครับ

นายแนบ ผ่องแผ้ว (นครศรีธรรมราช) : แหม เสียใจเหลือเกินครับ ที่ต้องคิดซึ่คิดว่าเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐๐ บาทนี้ คอกเบี้ยปีละเท่าไร คอกเบี้ยมันจะเกิน คอกเบี้ยปีหนึ่ง ๑,๕๐๐ ๑,๕๐๐ กว่าล้านบาท รายได้ที่เราพัฒนาสูงขึ้นมา นี้ ตั้งแต่ได้กู้มาพัฒนาแล้วนั้นนะ มีตัวเลขสูงขึ้นไปหนึ่งไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ว่าคอกเบี้ยต้องจ่ายเขาไปถึง ๑,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ลงท้ายเรียกว่าถ้าหากว่าคิดในกรอบ คราวแล้ว หามาไ้ร้อยละหนึ่งนี้ต้องให้คอกเบี้ยเขาไปต้อง ให้อะไร ค้ออะไร ไป นี้มีสมาชิกพูดว่า ลงท้าย นี้มีเงินเหลือ อยู่ไม่ เกิน ๗๐ บาท ๗๐ บาทนี้ก็ต้องไป บริหารในกรอบ คราว คือ บริหารเสียอีก เลยพัฒนาที่กู้มาอย่างที่ว่า แล้วถ้าเป็น ต่อไปนี้อีกต่อไปเรื่อย ในงบประมาณ ไม่แสดงเลยว่า รัฐบาลมีนโยบายหรือว่า

งบประมาณมีนโยบายที่จะพัฒนา โดยวิธี หาผลผลิตหาผลประโยชน์จากการจัดการนี้มาใช้หนี้ เพียงแต่จะทำงาน ทำงาน เป็นแรงงานไปหมดตอนนั้น เสียใจการ พุคจะหมดเวลาแล้ว พุคด้วยเหตุผลนะ ครับ ขอโทษ ขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทน : หมดเวลา แล้ว เชิญคุณล้วน

นายล้วน เวชชาลีگانน (นครปฐม) : กระผมนายล้วน เวชชาลีگانน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครปฐม สังกัดพรรคสัมมาชีพช่วยชาวนา มีมิตรสัมพันธ์ของพรรคอิสระ ท่านประธานสภาที่เคารพ เราได้พิจารณาปัญหาสำคัญของชาติบ้านเมือง คือเกี่ยวกับพระราชบัญญัติงบประมาณนี้ กระผมได้ ฟังมา ที่ท่านได้อธิบายกันมาแล้ว รู้สึกว่าเป็นเรื่อง สลักสำคัญ นะ มีอยู่ มากมาย หลาย ประการ ด้วยกัน เพราะฉะนั้น กระผม ก็จะไม่ ได้ พุดไป ใน ทำนองนั้น กระผมจะ พุด สัก ๓ หัวข้อเล็ก ๆ เรื่อง การปราบปราม เรื่อง การเศรษฐกิจเกี่ยวกับบ้านการเกษตร และการศึกษาเล็กน้อย เพราะฉะนั้นท่านประธานสภางบปราบปรามที่เราตั้งไว้ตั้ง ๖,๐๐๐ กว่า ล้านบาท ความจริงถ้าหากว่าจะได้ กระ

เหมือนกระแหม่ มิได้มีใครแรงออกแรงใจ
 ใครกันบ้างแล้วนั้น ก็คงจะไม่ได้ตั้งมาก
 มากเช่นนั้นที่เราตั้งบ ไว้ปราบปราม
 นั้น และเราไปสร้างคุกกัน อย่างมาก
 เช่นนี้ สารสำคัญอยู่ที่ว่าเราประเทศไทย
 นั้น มีคนไม่ตีมากกระนั้นหรือ หรือว่า
 สาเหตุที่มันเกิดขึ้นต้องทำการปราบปราม
 นั้นมาจากบุคคลที่มีอำนาจ หรือว่าข้า
 ราชการบางคนที่ได้ปฏิบัติตนไม่สมควร
 จะได้รับหน้าที่ ก็มีอยู่บางคน บางคน
 บางราย เป็นคนที่เราตั้งบปราบ
 ปรามไว้มากมายก่ายกอง เราจะปราบ
 ปรามเมืองพระพุทธศาสนา เราจะใช้แต่
 วิธีปราบปรามเช่นฆ่า ฆ่าฟันกันอย่างนี้
 กระผมก็เห็นว่าไม่สมควร เราก็ควรจะ
 อบรมไปในด้านศีลธรรม เราก็มีโทร
 ทศน์ ก็มีที่อยู่อแล้ว ก็เพราะเหตุใดเล่า
 เราถึงไม่อบรมให้มีสยบบรรดาข้าราชการ
 ให้ดีบให้ดีบ้างกลับไปแสดงนิสัยใจคอธ
 ยาคัยออกมานอกหน้าสู่ประชาชน นี่เป็น
 ที่อับอายขายหน้า แล้วยิ่งไปกว่านั้น
 ถ้าบุคคลที่มีหน้าที่สำคัญยิ่งในประเทศที่
 นี้จะมีโอกาสได้ใช้เงินในงบใหญ่ ๆ เป็น
 ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทอย่างนี้ ซึ่ง
 ปรากฏในงบประมาณนี้ ทำไมถึงไม่
 ปฏิบัติประพฤติดนให้ดี แล้วเป็นผู้ที่

ใกล้ชิดกับรัฐบาลและท่านนายกรัฐมนตรี
 เพราะฉะนั้นบุคคลเหล่านี้ตามขึ้นจำนวน
 มาก รัฐบาลนั้นก็เสื่อม รัฐบาลนั้นก็เสีย
 เพราะลูกน้อง มือเท้าของเราไม่ดีขึ้น
 เอง แต่รัฐบาลบางที่ไม่รู้เลย นี่เป็น
 อย่างนี้ เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้คิดและ
 ได้จัดตั้งในเรื่องการพระศาสนา ทำไม
 ถึงตั้งนิดเดียว เพราะฉะนั้นขอให้เพิ่ม
 กระผมตั้งไว้เท่านี้ ที่นี้กระผมก็จะ หันมา
 ถึงในเรื่องที่ว่าท่าน การเกษตรและ ใน
 ด้านหลักเศรษฐกิจ เราอย่าลืมทุกคน
 ว่าประชาชนภายในประเทศไทยมี ๓๕
 ล้านคนเศษ เป็นชาวนาเสียดประมาณ
 ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ก็ประมาณ ๒๕ ล้าน
 คน หลักใหญ่ที่จะบำรุงประเทศชาติบ้าน
 เมืองหรือกำลังแรงงานของประชาชนคน
 ไทยมันอยู่ที่ชาวนา และอาชีพหลักของ
 คนไทยก็คือการเกษตร และเพราะเหตุ
 ใดเล่าเราจึงไม่บำรุง และสินค้าหลักของ
 ประเทศไทยใครจะปฏิเสธได้ว่าไม่ใช่ข้าว
 ใครปฏิเสธได้ เราก็ต้องยืนยันและรับ
 รองกันว่าข้าวนี้เป็นหลักสำคัญสินค้าที่จะ
 ส่งออกมีชื่อเสียง ฝรั่งตั้ง ในทวีปเอเชีย
 และทวีปยุโรป ก็เพราะเหตุใดเจ้าการ
 แห่งสำนักงบประมาณจึง ไม่คิด จัดคิดทำ
 ท่านมีแต่หลักวิชาการ นักเศรษฐกิจ

นักเศรษฐศาสตร์ก็ทำไม่ทันถึงไม่พูดในเรื่องเศรษฐกิจอันนี้บ้าง แต่ถ้าหากว่าท่านบำรุงชาวนาจริง ๆ แล้ว ชาติบ้านเมืองก็จะไม่มีเรื่อง รวามาก มาย ก่าย กอง เช่นนี้ เป็นต้นว่าผู้ก่อการร้ายอะไรก็จะลดลงไป ก็เราไปตั้งงบประมาณในกระทรวงเกษตรนั้นเพิ่มมา ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ประชาชนก็มีจำนวนมากขึ้นมากทุก ๆ วันเพิ่มมาปีละล้านกว่า แต่ตั้งงบไว้นิดเดียวเท่านั้น นี่หรือเขียนด้อยแถลงมาให้รัฐบาล แถลงว่าจะส่งเสริมอาชีพของประชาชนคนไทย แต่ไหนแต่ละมือเท้าของท่านที่ทำมาอย่างนี้ไม่ถูกต้อง เราควร จะตั้งงบประมาณในกระทรวงเกษตรให้สูงขึ้น ในด้านชลประทานก็ควรจะต้องให้สูงขึ้น เพราะฉะนั้นสูงหรือไม่สูงท่านก็คิดดูตั้งเงินงบประมาณจ่ายเกี่ยวกับชาวนาไว้ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ชาวนาก็ได้ประมาณคนละ ๔ บาทเท่านั้นเอง นี่หรือเป็นการช่วยเหลือชาวนา และยิ่งไปกว่านั้นแม้แต่กตศอกันมาตลอดเวลากาลมาเช่นนั้น ไม่ได้เคยให้ข้าวไร ชาวนานี้ได้ล้มหูล้มตาขึ้นบ้างเลย เราต้องหวนคิด ไปถึง พ.ศ. ๒๔๘๔ นั้น เมื่อสงครามโลกได้สะอึกหยุดลง เราได้รับความช่วยเหลือกำลังแห่ง การที่จะให้

ประเทศชาติบ้านเมืองได้รอดพ้นจากเหตุร้ายนั้น เพราะกำลังแรงของใคร ชาวนาใช้ใหม่ ที่เราเอาข้าวไปช่วยเขา เราจึงได้รอดพ้น และเป็นเอก ราชมาจน ทุกวันนี้ขอให้หวนระลึกนึก คิดดูบ้างว่าเราได้เคยช่วยชาวนาบ้างหรือเปล่า แม้แต่ว่ากระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ท่านจะพัฒนาการอย่างไร ๆ ก็ตามจะได้รับเงินทองก็มามากมายก่ายกอง ท่านได้ทำให้สมประโยชน์กับประชาชนหรือไม่ ถอดเดิมท่านไปดู ทุกจังหวัดเขามีอยู่ ทำไม่ท่านซุกให้ลึกลงไป เราจะถามอย่างนี้ ทำไม่ไม่ลอกให้กว้างให้ลึกลงไป มันจะได้มีน้ำใช้น้ำกินตลอดปี ท่านกลับไปเอาวิธีการจากต่างประเทศมาทำ เพราะว่าอาศัยในการลงทุนมาก ๆ มันก็ได้เปอร์เซ็นต์กัน จริง ๆ เราพูดตรง ๆ อย่างนี้ ของมีอยู่แล้วก็ไม่จัดไม่ทำ ปล่อยให้ราษฎรตกไร่ได้ยาก ๓ ปีไม่ได้ทำนาเลย ท่านทราบกันหรือเปล่า ไม่เชื่อเชิญไปดู ไม่ได้ผลเลย นี่แหละถือว่ากระทรวงพัฒนาการแห่งชาติที่สร้างครองลอยนี้ ขยำขยี้ประชาชน จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม เพราะฉะนั้นกระทบราบที่จังหวัดอื่น ๆ ถ้าโดนอย่างนี้ก็เป็นเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นท่านคิดถึงว่าประชาชนเรานี้อาชีพ

หรือหลักใหญ่คือว่าชาวนา ถ้าหากว่าเรา บำรุงชาวนาคีแล้ว รัฐบาลก็จะสบายใจ เมื่อเราบำรุงชาวนาคี ได้ผลิตผลดีแล้ว สินค้าหลักจะส่งออกไปสู่ประเทศ ต่าง ประเทศได้มากมายแม้ว่าข้าวจะราคาตกก็ จะยังส่งได้มาก มันก็ยังเป็นประโยชน์ เพราะว่าทุกคนมีงานทำ และรัฐบาลก็จะ ได้ประโยชน์ เพราะว่ากำนัน ก็จะดี เมื่อข้าวส่งออกได้ เขาก็ได้ส่งสินค้า เข้ามา รัฐบาลก็ได้เงินภาษีสินค้าขาเข้า และรัฐบาลก็ยังได้ภาษีจากร้านค้าอีกทำไม ไม่คิด นักเศรษฐกิจ นักเศรษฐศาสตร์ นี่แหละเครื่องจักรของรัฐบาลเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้น ธรรมดาผมไม่อยากจะว่ารัฐ บาลเพราะว่าไว้เนื้อเชื่อใจผู้ที่มีวิชาการ อย่างมากมาย วิชาการอย่างนี้อ่าให้มัน เติบโตไป เศรษฐกิจของท่านหรือว่า เศรษฐศาสตร์มันจะเป็นเศษกระดาษ ที่ ทำงานเช่นนั้น เพราะฉะนั้น ธรรมดาผมพูดนี้ พูดจริง ๆ แต่ถ้าท่านช่วยชาวนาแล้วมัน จะเกิดประโยชน์อย่างไร และท่านกลับไป ลงทุนในเรื่องรัฐวิสาหกิจแล้วขาดทุน มากมายท่ามกลางรัฐวิสาหกิจเป็นเรื่องผูก ขาด น่าจะได้กำไรมาก เหลือแล้วดู ทรัพย์สินอย่างที่เป็นต้นว่าโรงงานยาสูบมัน ควรจะได้กำไรมากกว่านี้ เปิดแล้ว ไป

ถึงตั้งคนนั้นคนนี้เป็นเจ้าหน้าที่ใหญ่โต ครอบตำแหน่ง กินเงินเดือนกันมากมาย ก่ายกอง โบนัสที่หนึ่งตั้งแสน อะไรกัน อย่างนี้ นี่มันเป็นการที่ควักกระเป๋าเงิน ของรัฐออกมาใช้จ่ายโดยสุรุ่ยสุร่าย ไม่ สมควรจะเป็นอย่างนี้ ท่านฟังดูและไป คิดดู ธรรมดาผมพูดนี้จริงหรือไม่จริง เรา พูดกันโดยตรงไปตรงมา พูดกันจริง ๆ ดีกว่า เพราะฉะนั้นธรรมดาผมจะชวนไปถึง เรื่องการศึกษาอีกสักชนิดหนึ่ง ในปัญหา เรื่องด้านการศึกษาชั้นนี้ เราก็เพิ่มงบประมาณใน กระทรวง ศึกษาธิการไม่กี่ พันล้านนัก ถ้าหากว่าท่านจะได้เพิ่มไป อีกสักพันล้าน ธรรมดาผมก็ไม่ทักท้วง ก็ ลองดูซิ ขอประทานอภัย ท่านนายก ฯ ครับ ท่านได้ช่วยไปแล้ว ๒๕.๐๐๐, ๐๐๐ บาท แล้วในที่สุดขยายการศึกษา คือรับนักเรียนได้เพียงพันกว่า เดือน ขึ้นมาอีกสัก ๓๐๐.๐๐๐.๐๐๐ บาทเท่า นั้น จะรับนักเรียนเพิ่มได้เท่าไร นี่แหละ มันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นมันไม่สม ส่วนกันเลย ธรรมดาผมถึงไว้หนัก ๆ เท่านั้น แต่ธรรมดาผมอยากจะพูดหนักไปในเรื่องด้าน การเกษตรมากกว่า เพราะฉะนั้นในเรื่อง ปัญหาด้านเกษตร นักวิชาการอยู่ใน กรมการข้าวหรือเกษตรก็ดี ท่ามกลางไป

พิจารณา หรือแปลว่าจะส่งเสริม ชาวไร่ ชาวนาจริงเป็นการเท็จทั้งนั้น ไม่จริง เพราะว่าท่านมีวิชาการท่านเคยไหม นักวิชาการของท่านนี้ไปสำรวจพื้นที่ดินว่าที่แปลงนี้ ตำบลไหน อำเภอไหน จังหวัดไหน มีกรด หรือ มีด่าง เคย หรือ แปล่ และบังคับให้เขาใช้ปุ๋ยมันไม่สมเหตุผลเลย เพราะว่าการใช้ปุ๋ยมันมีปุ๋ยโซเดียม ในดิน โซเดียมฟอสเฟต หรือว่าปุ๋ยยูเรีย บอกให้แก้ไขสะบั้นต้น แผลกไป แต่ความจริงยังไม่ได้พิสูจน์ที่ต้นเลย เพราะฉะนั้น ที่ดินที่บัตินเสียแล้วใคร นักวิชาการท่าน การเกษตรพึ่งสำนักและรู้ไว้ด้วย บัตินข้าวเหลืองไปเกือบทั่วประเทศไทยแก้ไขอย่างไร ก็คือซี เป็นข้าวโรคไขเหลืองทั้งนั้น ใส่ปุ๋ยบีแรกดี ปีที่ ๒ ดี พอปีที่ ๓ พืชดินเสียหมดเลย นี่แหละเพราะไม่ได้สำรวจพื้นที่ดิน เพราะฉะนั้นเราไม่บำรุงชาวไร่ชาวนาบำรุงในทางที่ผิด เรามีนักการเกษตร เรามีนักวิจัย มีนักวิชาการต่าง ๆ ไปตรวจที่ดินเสียก่อน ว่าที่ ดินจังหวัดไหนควรจะใส่ปุ๋ยอะไร ในอำเภอไหน ในตำบลไหนควรจะใส่ปุ๋ยอะไร บอกให้ราษฎรรู้ เคยมีบ้างไหมครับ ทางรัฐบาลนี้เคยมีบ้างไหม เอ๊ะ ะก็แปลงสาธิตพูดให้สละ สลวย แปลงสาธิตก็-

แปลงตัวอย่าง บอกกันตรง ๆ ดีกว่าอย่ามาแต่งถ้อยคำให้มากไปเลย แล้วมีประโยชน์อะไร เสกศึ ๆ อะไร แล้วก็หลอกดวงกัน แปลงตัวอย่างก็บอกไปตรง ๆ ว่า นี่แปลงตัวอย่าง แล้วก็อ้างบอกว่า นาไร่นี้ ที่นี้ทำไร่ไร่นี่หนึ่ง ๘๐ ถึง ๖๐ ถึง กระผมว่าไม่จริง ไร่หนึ่งมี ๔๐๐ ตารางวา มันมีอยู่สัก ๑๐ ตารางวา ไปเกี่ยวเอา ๑๐ ตารางวา มันก็ตรงนี้ ๕ ตารางวา นี่ก็เกี่ยวเอามาเสร็จแล้วก็เอามาคำนวณว่านี่ ไร่หนึ่ง ๘๐ ถึง ถ้าประเทศไทยได้ไร่หนึ่ง ๘๐ ถึง ๘๐ ถึง รวยแล้วท่าน เพราะฉะนั้นมันไม่จริง เจ้าหน้าที่โกหก กระผมพูดกลางสภา และขอยืนยันด้วย ที่ไหนว่าจริง จริงไปทำเลย ถ้าเพื่อไม่จริงว่าอย่างไรกัน ขอประทานท่านนายกรัฐมนตรีครับ ถ้าเขาบอกอย่างนี้ท่านไล่ ออกเลย หลอกหลวงรัฐบาลซึ่งเป็นที่เคารพของประชาชนคนไทยเหมือนกัน เล่นหลอกดวงกันอย่างนี้ไม่ได้ แล้วรัฐบาลก็เสีย เพราะฉะนั้นเราพูดกันจริง ๆ ดีกว่า เรื่องอะไรทั้งหมดเราจะบอกว่ารัฐบาลต้องรับรู้ทุกอย่าง มันก็รับรู้ไม่ได้หรอก แต่เจ้าหน้าที่นี้ บอกมา กันเจ้าหน้าที่ที่คุมกันมาเรื่อย กันแหละครับ

อย่างท่านมีเจ้าหน้าที่งบประมาณ เป็นผู้
ทรงคุณวุฒิในหลักวิชาการ การคลังเป็น
อย่างดี ท่านตั้งมาถูกไหม ในภาวะการณ
บ้านเมืองอย่างนี้ ทุกกรม ทุกกระทรวง
มีการซื้อที่ และมีการสร้าง ซื้อมีสร้าง
นี้ตั้ง ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ
เงินเหล่านี้ เงินไม่ได้เกิดประโยชน์ ไป
เป็นเงินตายเงินนอน เราจะไปสร้าง
อะไรกันอีกล่ะ เรารู้อย่างหรือเปล่าว่า
เวลานี้คนหนุ่มมากจำนวน มากกำลังเดือด
ร้อน คือชานาชาวไร่นี้ เราได้คิดช่วย
เหลืออะไร เราลงทุนอย่างอื่นได้มาก
มายกายกอง ทำไมเราลงทุนช่วยเขาทาง
นี้ไม่ได้หรือ จะเพิ่มมากไม่ได้หรือ หมค
ความสามารถหรืออย่างไร ที่นี้ท่านบอก
ว่าเงินไม่พอ ก็คิดบัญชี ท่านรักเขามา
พอว่าราษฎรเขาคิด ผู้แทนถึงเข้าบ้าง
เก็บเขาคง ๑,๑๐๐ กว่าล้านบาท เสร็จ
แล้วก็เลยลดลงไป ค่าพรีเมียมเหลือ
๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ลดประมาณ
๒๐ เปอร์เซ็นต์ ทำไมลดได้ แต่ค่า
พรีเมียมมันมันเกิดมาจากไหน เดิมมันไม่
มี มันมีเมื่อหลังจากสงคราม เพราะว่า
เราให้ข้าวแล้วฝรั่งเขาสงสาร ในที่สุด
เขาก็ให้เรา ก็เป็นเงินช่วยเหลือหนัก ๆ

ก็เรียกเป็นค่าพรีเมียม ทักทักเอาเลย นี้
มันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเรื่องนั้นก็
ต้องพูดกันมากละ เพราะฉะนั้นให้ท่าน
สังวรไว้ก็แล้วกัน การทำงบประมาณ
เช่นนี้ทำส่งให้รัฐบาลปฏิบัติกัน ต้องทำ
ให้ถูกต้องหน่อย และงบประมาณนี้ถ้า
จะพูดไปแล้วเหมือนกับงบประมาณก่อน
คานาทะเลาะกัน คาอยู่ใช้เงินคนเดียว
๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท เปิดบัญชี สภาทะเล
าะกับรัฐบาล เสร็จแล้วคาอยู่ใช้คน
เดียว มีใหม่ใช้ตั้ง ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท
กระผมพูดจริง ๆ เราก็ทะเลาะกับรัฐบาล
รัฐบาลก็โต้ตอบมากับเรา นี่แหละครับ
คาอยู่ใช้คนเดียว เล่นคนเดียว สบาย
คนเดียว ในรัฐวิสาหกิจเป็นอย่างไร
ท่านคิดบัญชีกระผมพูดนี้จริงใหม่ เพราะ
ฉะนั้นการจะทำอะไรนะ อย่างนี้กว่ารัฐ
สภาแห่งชาติซึ่งเป็นผู้แทนปวงชนนี้ ทุก
ท่านเขารู้ทั้งนี้ เว้นแต่เขาจะพูดหรือ
ไม่พูดท่านนี้วิชาการที่เราจะใช้ให้ราบ
รื่นเรียบร้อย

ประธานสภาผู้แทน : หมคเวลา
แล้วครับ
นายล้วน เวชชาดิگانน (นคร
ปฐม) : ขอบคุณ

นายทองมาก จันทะลือ (อุป
ราชธานี) : ผมทองมาก จันทะลือ ส.ส.
จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดภาคมหาสาร
คามครับ ไม่ใช่ภาคอีสานแล้ว มันใหญ่ ผม
ได้ฟังมาแล้วรู้สึกภูมิใจมาก แต่ละข้อ ๆ
แต่ละกระทรวง ทบวงกรมที่ดีที่สุดครับ แต่
ขอวิงวอนอย่างเดียวกัน ขอให้ถึงมือผู้รับ
แล้วกัน ผมไม่พูดในประเด็นที่ท่านผู้มี
เกียรติได้พูดแล้ว ผมขอพูดในข้อที่ว่าวัน
แถลงนโยบายในข้อที่ ๑๒ ว่า รัฐบาล
จะส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณีอันดี
งามของชาติ และตลอดทั้งว่าบำรุงศิลป
วัฒนธรรม คำที่ว่า "วัฒนธรรม" นี้ ข้าพ
เจ้าขอใช้คำว่า "อริยธรรม" แทนนะครับ
และให้ผ่านไปนี้สักหน่อยเสียก่อน ที่นวก
มาหาที่ว่าใคร ๆ ก็ค่าแต่คุณเรณู ๆ สองคำ
ก็เรณู สามคำก็เรณู ผมไม่ค่าหรือกรับ
กล้วย ๆ กับเรณูไม่ใช่กัน ที่ผมจะพูดใน
ข้อที่ว่าทุกคนก็ต้องผ่านมากทุกคนว่ารัฐบาล
นี้สืบเนื่องมาจากชุดก่อน มันเป็นคำฟัง
เพยทางภาษาอีสานว่าถ้าท่านฟังไม่ออกผม
จะแปลให้ด้วยนะครับว่า "ฟานกินหมาก
ขามบ่อม ไปคาคอมั่งหนอ มั่งกขมได้ สาม
มือกระต่ายตาย" ประธานเอ๋ย ท่านรู้จัก
ฟานไหมครับ ไม่ใช่หมาน้อยผู้ใหญ่ดีนะ
ครับอ้อเก่งธรรมท่านนี้แหละครับ ตัวกินไม่

เพื่อตรอนเพราะว่าตายไปแล้ว ตัวที่ว่ามัน
จะเข้าไปอยู่ในท้องแล้ว จะคายก็ไม่ออก
จะถ่ายก็ไม่ได้สบายเหมือนกัน ใต้แก
ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีองค์ปัจจุบันนี้ ตัว
กระต่ายนั่งมองแต่จันทร์อยู่นั้นแหละตาย
คือท่านเรณู ๆ เป็นอย่างนั้น ที่ผมขอ
พูดในคำที่ว่าวัฒนธรรมขอใช้คำว่าอริย
ธรรมแทนนี้ วัฒนธรรมที่ส่งเสริมประ
เพณีอันดีงามของชาติ แต่ผมขอแสดง
ความเสียใจสักนิดหนึ่งว่าท่านเรณู ๆ ไม่ได้
แบ่งส่วนกุศลให้ผมเลย ผมเป็นศิลปิน
ถ้าผมจะพูดในหลักทางอื่นก็เวลาจะไม่พอ
เดียวท่านประธานจะได้ผม ผมไม่ยอมให้
ไล่หรือกรับ คือหมายความว่าศิลปินมี
ทุกภาค หมายถึงหมอลำกรับ มีหมอลำ
อยู่คนเดียวในสถานสามารถเรียกร้องได้ว่า
เอายาก็ได้ครับ ศิลปินมีทุกภาค ภาค
เหนือ ภาคกลาง ภาคใต้มี และผมขอ
พูดถึงสรรพคุณของศิลปินและหมอลำเสีย
ก่อนว่ามีส่วนจะช่วยรัฐบาลได้อย่างไร
ทั้งๆ ที่ท่านก็ยอมรับแล้วว่าศิลปินหมอลำ
มีส่วนช่วยทางรัฐบาลได้ ก็เมื่อสงคราม
จิตวิทยาที่ไปช่วยเพื่อนร่วมชาติของเรา
คือประเทศลาวครับ ปัจจุบันยังช่วยอยู่
และก็ยังไปกว่านั้นอย่างสุทริสม ฯ อยู่
จังหวัดร้อยเอ็ดก็ไปถึงเมืองนอก ไปใน

ทุนของสหรัฐ ที่นับสามคมหมอลำเกิดขึ้นแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๖๖๖๖ นั้งอยู่นักเป็นผู้อุปถัมภ์ ท่านไม่ได้แบ่งให้สักสิ่งเลย กรุณาแบ่งผมสักสิ่งหนึ่งเถอะครับ เพราะหมอลำมีส่วนอยู่ด้วย ทุกวันนี้ผมยังออกอากาศอยู่ประจำจังหวัดอุบลราชธานี ออกไปคำหนึ่งก็คำคอมมิวนิสต์ สองคำก็คำคอมมิวนิสต์ เป็นอย่างนี้ และงบประมาณขอแบ่งสักสิ่งหนึ่งก็ตีครับ หมอลำทั้งหมดผมได้เช็คดูแล้วมี ๔๓๕,๒๓๑ คน นี่ท่านเป็นผู้อุปถัมภ์อยู่แล้ว ขอประทานกราบเรียนว่าท่านอย่าทิ้งของท่านนะครับ นี่ขอเอาข้อ ๆ ละครับ แต่ขอ ผมไม่ได้ขอจากกระทรวงไหนจากกระทรวงนี้ จากกรมนี้กรมนี้ละครับ ผมขอจากนี้ ๑๕๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้แหละครับ ราชการลับนี้

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายทองมาก จันทะลือ (อุปถัมภ์ราชธานี) : ขอขอบคุณครับเสียงปรบมือเงินสี่ราชการลับนี้ครับ มันไม่มีประโยชน์ มันมองไม่เห็นเลย มันอยู่ลับอยู่แล้ว มันบอกของมันอยู่แล้ว หายไปเลยครับ ถ้าท่านจะเอาไปช่วยในแง่ที่ว่า ให้มันถูกต้องจริง ๆ ก็ขอไปช่วยผู้ช่วยผู้

ใหญ่บ้านครับ ตีมากครับ สิ่งหนึ่งท่านก็ไม่จ่าย ใช้ฟรีคนสองคนนี้ครับ ผู้ใหญ่ก็ยังมีความบ้าง เดือนก็ไม่ถึงร้อย ให้ช่วยหน่อย พอไปประชุมถ้าเอกก็เจ้าหน้าที่กรูมหมด กลับมาที่บ้านก็อีกไม่นานท่านปลัดก็มา มาถึงผู้ใหญ่เป็นอย่างไรสบายไหม สบายครับ โอ้ ท่านปลัดมาผลได้ครับเป็นอย่างไร ก็ผู้ช่วย ผู้ช่วยก็มีไหม มีครับ โอ๊ย ไก่ไม่อร่อย หมูดีกว่าที่นี้ก็เอาหมูมากินกัน ไม่มีอะไรจะนอกเหนือไปกว่านั้น นอกนั้นก็สุรา ห่างไกลถึง ๕ กิโลเมตร สารวัตรไปถนนหนทางไม่ดี สารวัตร ศาลาประชาคมไม่ดี สารวัตร คนทะเลาะกัน สารวัตรผู้ใหญ่ทั้งนั้นครับ ขโมยลักขโมย ลักกวาง ก็สารวัตร ผู้ใหญ่สองคนนี้ครับ ขอคนละสิ่งต่อดีอนก็ยังดีครับ อันนี้แหละแบ่งออกจากนี้แหละครับ ราชการลับนี้ละครับ ผมไม่ไปแตะต้องของกระทรวงทบวงกรมอื่น ๆ ทั้งนั้น ขอจาก ๖๖๖๖ ก็ตั้ง ๑๕๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท นี้ครับ สักล้านหนึ่งยังดี ที่นี้เรื่องวิวัฒนาการ ก็มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไปแล้ว อันนี้ผมขอสนับสนุน ทุกคนที่ไปรับปากกับเจ้านายมาก่อนก่อนจะเป็นผู้แทน ไปรับปากกับเจ้านายมาทุกคน เจ้านายนั้นผมหมายถึง

ราษฎรกรับ เป็นเจ้านายของผม กับบอก
 ว่าเราจะไปทำหน้าที่อย่างโน้นอย่างนี้ ใคร
 จะโกงใครจะกินในกระทรวงไหน ๆ เรา
 จะไปเซ็นให้ดู อย่างนั้นอย่างนี้ศรั้ง
 ปรารณอย่างนั้นทุกคน แต่บางคนไม่
 เป็นอย่างนั้น ถ้าเราไปหาเสียงตอนนั้น
 บอกว่า ถ้าเราได้เป็นผู้แทนแล้ว เราจะ
 ปิดสภา เราจะปิดประชุมทันที อะไรก็
 อะไร รับรองไม่ได้เป็นแน่ แต่มาแล้ว
 ปิด หน้าทีปิดก็มี เป็นอย่างนั้น นี่เสีย
 ใจด้วย เราก็มามองในแง่ว่านี่ศรั้ง ให้
 เรามาแล้วลองอ่านดูศรั้ง ว่าผู้แทนปวง
 ชนชาวไทยก็ต้องทำหน้าที่ให้มันเหมาะ
 สมสักหน่อยนะศรั้ง ที่นี้เรามาทุกคน
 อย่างอุทิศคติของผม ผมกรับมากับเขา
 เหมือนกันว่า

ข้อ ๑ ไม่นานไม่ควรเสียภาษี อัน
 นี้ขอกราบแทบเท้าของรัฐบาลชุดนี้ว่า เอา
 ไปพิจารณา ๖ เดือนตรงกับที่ผมรับปาก
 กับเจ้านายมาแล้วว่า ไม่นานไม่ควรเสีย
 ภาษี ต่อไปได้เลย ๖ เดือน ท่านประธาน
 ที่เคารพศรั้ง กรุณาไปถือนอกจากห้อง
 นาให้หมด เกะกะใบมันหล่นใส่ข้าว บัก
 คำก็ไม่ได้

ข้อ ๒ สถานือนามัย ควรมีขึ้น
 ทุกหมู่บ้าน อันนี้ขอขอบคุณศรั้ง กรุณา

ตั้งให้มาก ๆ หน่อย โรงขายยานีชอบ และ
 ข้อ ๓ รายรับไม่สมกับแรงงาน
 เฉพาะก้านนี้ผู้ใหญ่บ้าน อันนี้ก็ขอให้
 เป็นคราวละ ๕ ปีนะเหมาะสมควรแล้ว บาง
 คนก็อย่างว่าแหละศรั้ง เมื่อได้เป็นผู้ใหญ่
 แล้ว ก็ไอ้โฮ ทำทางจะอะไรกับกู ผู้ใหญ่
 ไวย อย่างนี้ก็มี

ข้อ ๔ ครูไม่พอกับจำนวนนัก
 เรียน อันนี้ก็กรุณาเพิ่มให้มากเถอะศรั้ง
 เห็นศรั้งด้วย

ข้อ ๕ ตำรวจไม่พอกับความต้อง
 การของประชาชน อันนี้ก็ขอยกมือให้
 ราษฎรปรับมือให้ศรั้ง ตั้งให้มากกว่านี้
 ได้ยิ่งดี

ข้อ ๖ ถนนหนทางไม่ควรให้
 บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งผูกขาด นี้ก็มีท่าน
 สมาชิกผู้มึนเกียรติพูดไปแล้ว

ข้อ ๗ ระเบียบและข้อบังคับไม่
 รัดกุมพอกับพ่อค้าคนกลางตามนี้ ก็พูดไป
 หลายนคนแล้ว

ตอนนี้ท่านประธานมองหน้าแล้ว
 ก็จะขอลงเฉยสักหน่อย อย่างไร ๆ ก็ขอ
 ผาก ๆ พณา ไว้ด้วยศรั้งว่า สมาคม
 หมอลำ ท่านได้ปั้นเอาไว้แล้วตั้งหลายปี
 แล้วศรั้ง ราษฎรเพิ่งมีเวลามีโอกาสมา
 กราบเท้าท่านวันนี้ ก็อย่างไร ๆ ก็อย่าละ

ทั้ง ผมจะขอลงเอยคำว่าในฐานะผมเป็น
ตัวแทนของปวงชนชาวไทย ขอกระซิบบ
หน่อยว่า ให้มีศีลให้มีธรรม ให้มีธรรมะ
ประจำใจ บุคคลของเราถ้ามีธรรมะประจำ
ใจ พูดคำจริงทำคำจริงแน่แท้ละครับ
เป็นสิ่งที่ไม่ตาย มีสุพรรณภักษิตเอ๋ยไว้ข้อ
หนึ่งว่า อันสตรไม่มีศีลก็สิ้นสวย บุรุษด้วย
ไม่มีศีลก็สิ้นศรี อันพระสงฆ์ก็ไม่มีศีลก็
ชั่วราชการไม่มีศีลก็เลวทราม ไก่งาม
เพราะขน คนงามเพราะศีล หมาไม่มีศีล
ไม่ถูกนินทา คนไม่มีศีล ไม่ใช่หมื่น ร้าย
กว่าหมา ชอบคุณครับ

นายชาย สัจจะ (ธนบุรี) : ผม
ชาย สัจจะ ส.ส. จังหวัดธนบุรีสังกัด
พรรคประชาธิปัตย์

ตามที่ท่าน หัวหน้าพรรคประชาธิ
ปัตย์และท่านนายกรัฐมนตรี และท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติให้อภิปรายเรื่องของร่าง
พระราชบัญญัติงบประมาณ ๒๕๑๓ ไป
นี้กระผมจับสารสำคัญว่า

๑. งบประมาณของประเทศไทย
เราที่จะเข้าสถานี รายรับน้อยกว่ารายจ่าย
๘,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒. พอรายรับน้อยกว่ารายจ่าย ก็
ต้องไปกู้เขามา ต้องให้เสียดอกเบี้ยตก

ไปถึงลูกหลานทั่วไปทุกคนของประชาชน
ในประเทศของไทยเรา

๓. การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ไม่ถูกต้อง
ควรจะต้องแก้ไข

๔. รายรับควรจะต้องเก็บได้มาก แต่
รัฐบาลนี้เก็บได้น้อย

๕. รัฐบาลนี้สืบเนื่องมาจากคณะ
ปฏิวัติ

๖. เกี่ยวข้องกับสำนักงบประมาณ
มีอำนาจเกินกว่าเหตุ

ผมอยากจะเรียน ท่าน ประธานที่
เคารพว่า ที่จะว่าผู้ว่าการสำนักงบ
ประมาณมีอำนาจเกินกว่าเหตุนี้ก็เพราะ
เหตุว่าพระราชบัญญัติจัดสรรงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๐๔ ให้อำนาจแก่ผู้ว่าการ
สำนักงบประมาณจัดทำไปเช่นนั้น ถ้าจะพูด
กันให้ถูก จะโทษว่าผู้ว่าการสำนักงบ
ประมาณทำอะไรไม่ดี ทำผิดเสียคนเดียว
ผมก็เห็นว่าไม่เป็นธรรม คนผิดนั้นคือ
นายก ฯ ไม่ใช่ผู้ว่าการสำนักงบประ
มาณคนเดียว เพราะเหตุว่าทำไมก่อนที่
จะทำงบประมาณเข้ามา ท่านรัฐบาลถึง
ไม่แก้กฎหมายการจัดทำงบประมาณ พ.ศ.
๒๕๐๒ ซึ่งเป็นเครื่องมือของคณะ
ปฏิวัติ ยามนั้นประเทศไทยเราแผ่นดิน
ไร้ผู้แทน คณะปฏิวัติจะทำอย่างไรก็ได้ทำ

ได้ ก็ออกกฎหมายขึ้นมา คือพระราชบัญญัติจัดสรรงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ตั้งอำนาจมาอยู่สำนักนายกรัฐมนตรี พอตั้งอำนาจมาอยู่ที่เพื่อมีโอกาสนี้ที่จะต้องหาเงินกอบโกยเข้าแก่ตัวนายกรัฐมนตรีเสียเองถึงที่เราได้เห็นอยู่แล้ว พอสิ้นบุญไปแล้ว ผลกรรมก็ได้ผูกขึ้นมาว่าเขานั่นได้ทำความชั่วไว้จริง ๆ ถ้าเผื่อว่ากฎหมายอย่าง ที่ผม เรียน นี้ เรา ได้ แกะ ไข เสีย ก่อนที่จะเอาร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา อำนาจของผู้อำนวยความสะดวกงบประมาณก็คงจะไม่มี และข้อครหาหนี้ที่ที่จะว่าผู้อำนวยความสะดวกงบประมาณทำอะไรใน ทางที่ไม่ถูกต้องคงจะน้อยลงไป ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดไว้เมื่อวานนี้ว่ารัฐบาลนี้ สืบเนื่องมาจากคณะปฏิวัติ และก็ท่านสมาชิกผู้ทรงคุณอีกผู้หนึ่งก็พูดว่าร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลที่ส่งมานี้ก็เหมือนอย่างบริษัทค้าขายซึ่งบุคคลต้องโตนตัวแดงอยู่เสมอ ผมก็เลยอยากจะสมมติขึ้นมาว่ารัฐบาลนี้ สืบเนื่องมาจากปฏิวัติก็ให้ ใช้ ตอนนั้นเสียว่าบริษัท สฤกษ์ ธารวัชร์ จำกัด ในระยะนั้น....

ประธานสภาผู้แทน: อย่าเอ๋ยถึงคนที่เขาอยู่นอก

นายชาย สัจจะ (ธนบุรี): ประธานโทษกรับ ไม่ได้พูดให้เสียหายกรับ แต่ว่าจะแยกไว้ตอนหนึ่งนะกรับ

ประธานสภาผู้แทน: ไม่ได้หรอกกรับ อย่าเอ๋ยเลย

นายชาย สัจจะ (ธนบุรี): ระยะนี้เราเป็นที่รู้กันว่าคณะปฏิวัติมีอำนาจที่จะทำอะไรได้ทุกอย่าง ก็มีกรหาเงินอะไรกันต่าง ๆ ดังที่ว่ามาจนกระทั่งล้มหายตายจากไปก็เป็นอันว่าอย่าพูดกันถึงว่าเป็นอย่างไรไปเลย นั้นมันเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี ตอนนี้มีผู้แทนแล้วเรามาพูดกันว่าทำอะไรถึงจะให้บ้านเมืองเราดี แม้แต่กระทั่งรัฐบาลนี้ก็ตามเราก็มีจิตใจที่จะช่วยกันแสดงความคิดเห็นในทางที่ไม่ควร และก็จะพิเศษที่ผิดจริง ๆ ถ้าถูกเราก็บอกว่าคุณ อย่างที่ผมได้เรียนมานในข้อต่อไปที่ผมจะพูดก็คือว่ารัฐบาลควรจะได้รายรับนั้นมากกว่าเท่าที่จะได้ อย่างนี้ กำลังบ้านเมืองเราอยู่ในภาวะที่ยากจน ถ้าเราจะอ้างว่าการมีเงินมาพัฒนาแล้วต้องไปกู้เขา ผมก็ไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าถ้าผิอว่าเรามีน้อยเราทำน้อยก็ไม่ต้องสร้างหนี้สิน หนี้สินนั้นก็ตกไปอยู่กับราษฎรการค้า ๆ ทั้งหลายซึ่งแน่เหลือเกินว่าพวกนี้ ไม่ได้มีส่วนที่จะ

มาทำหนังสือให้แก่เรา บริษัทจำกัดอย่าง
ที่ผมยกตัวอย่างให้ฟังเมื่อสักครู่นี้ ตาม
ธรรมดาบริษัทจำกัดนั้น ผู้ถือหุ้นใหญ่ก็
เป็นประธานกรรมการ คนที่หุ้นรองลง
มากก็เป็นกรรมการตามลำดับ แต่ส่วน
ประเทศไทยเวลานี้บริษัทจำกัดที่อ้างนั้น
คณะกรรมการและกรรมการทุกคน
ไม่ได้ถือหุ้นเลยสักสตางค์เดียวประชาชน
พี่น้องทั้งหลายตาต้า ๆ เท่านั้นที่ถือหุ้น
บริษัทนี้ยากจนอย่างไร ไปกู้เงิน เขามา
คณะกรรมการบริหารบริษัททุกคนร่ำรวย
ไปตามกันหมด ตายแล้วก็ยังมั่งเงิน
บางคนก็โกงกันอะไรต่ออะไรจนกระทั่ง
ตายตกไปตามกันอะไรอย่างนี้ นี่ก็เรื่อง
ของบริษัทจำกัดของเมืองไทยที่ผู้บริหาร
ไม่ได้ถือออกสตางค์เข้าถือหุ้น คนถือหุ้น
นั้นคือประชาชนตาต้า ๆ เรื่องมันก็เป็น
ว่าฉันก็ไม่แคร์ (care) ที่ว่าจะไปกู้
เงินมาทำอะไร ยิ่งกู้มาทำอะไรก็เกิดการ
พัฒนา ถ้าเกิดการพัฒนาก็เปลี่ยนมือ
ถ้าบริษัทอะไรตัวลงไม่เกิดการพัฒนาเงิน
มันก็ไม่ออก ทำอย่างไรถึงจะได้การ
พัฒนา พัฒนาก็มีหลายทางที่จะต้องได้
สตางค์ในเรื่องการพัฒนา เงินเก็บไว้
เฉย ๆ ก็ไม่มีทางเอาเข้ากระเป๋าได้ ผม
ก็อยากจะพูดในข้อที่ผมบอกว่าเงินควร
จะเก็บได้มากแต่เก็บได้น้อย จะขอพูด

รัฐวิสาหกิจอันหนึ่ง ซึ่งผมหาบริษัทและ
รัฐวิสาหกิจนี้ไว้ได้ ๒๖ แห่ง ที่รู้ว่าทำ
ไม่ถูกไม่ควร วันนั้นจะขอพูดเพียงแห่ง
เดียวคือรัฐวิสาหกิจโรงงานยาสูบซึ่งควร
จะต้องพูด ก็เพราะเหตุว่ารัฐมนตรีว่า
การกระทรวงการคลังหรือกรรมการ
บริษัทซึ่งท่านเป็นเศรษฐนิกรเป็นผู้ดูแล
อยู่ ส่วนอีก ๒๕ อย่างนั้นก็เห็นจะ
ต้องฝากคุณทองดี ๆ เอาไว้ตั้งกระทู้อยู่
หลัง ผมจะพูดถึงโรงงานยาสูบครับ เลย
เท้าความไปถึงคณะรัฐบาลเก่าที่มีอยู่นั้น
หนึ่งว่าที่ประชุมของคณะรัฐมนตรี
รัฐบาลก็บอกว่ามีองค์การ องค์การหนึ่งมี
อภิสัทพ์ที่จะให้สิทธิการก่อสร้างแก่บริษัท
ขอโทษ ราชการทุกแห่งได้โดยมีต้องประ
มูล ก็มีคนวิ่งเต้นเอาหนังสือไปที่โรง
งานยาสูบขอสร้างโรงงานเป็นเงิน ๔๘.
๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ไม่ต้องประ
มูล พอไม่ต้องประมูลจริง ๆ ก็ทำ
จริง ๆ มันก็ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ ล้าน
บาทอ้าย ๒๘,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท นั้นมัน
ก็หายไปเข้ากระเป๋าของผู้ที่ออกหนังสือ
สมยอมนี้ นี่เป็นข้อหนึ่งซึ่งให้เห็นว่าเรา
ควรจะได้รับมาก มันไม่ได้มาก มัน
หมดไปเสียเพราะอย่างนี้ พอต่อมา
เปลี่ยนรัฐบาลใหม่ เป็นรัฐบาลจอมพล

ถนนม. ก็คงจะเป็นบริษัทจอมพล ถนนม. จำกัด คณะรัฐบาลชุดนี้ก็เป็นการทำนุบำรุงก็คงคนเดิม เพราะว่าท่าน เทรย์ญิกกอนนี้ท่านเป็นคนตามใจประธาน กรรมการใครจะมาเป็นประธานกรรมการ ท่านก็คงเป็นการเทรย์ญิกได้ตลอด ทุกสมัยไปอันนี้ต้องขอชมเชย พอท่าน รัฐบาลจอมพล ถนนม. เข้ามาท่านเป็นคนชื่อเป็นคนที่ดีจริง ๆ ท่านประชุม คณะรัฐมนตรี ออกหนังสือเวียนว่า อภิสัทธังกล่าวที่โรงงานยาสูบ หรือ ส่วนราชการใด ๆ ที่จะเอามาใช้โดยไม่ ต้องประมูลนั้นให้ระงับเสีย ไม่ให้ใช้ต่อไป แต่ว่าเป็นชะตากรรมของบ้าน เมืองไทยอยู่อย่างนั้นได้เพียงระยะสั้น ท่านเป็นคนใจอ่อน นายก. กอนนี้ท่าน ก็ยอมออกหนังสือขนิคนให้โรงงานยาสูบ ไปอีก โดยใช้ชื่อองค์การทหารผ่านศึก เกาหลี ผมรู้สึกว่าคุณนั้นจะมีคนของท่านนายกรัฐมนตรีนคนหนึ่ง เป็นผู้ดำเนินการในเรื่องนี้ และเดี๋ยวนี้ท่านก็ดูเหมือน จะได้เป็นรัฐมนตรีแล้วด้วย .

ประธานสภาผู้แทน : นี่เป็นข้อเท็จจริงอย่าเอามาเล่าเล้ยครั้น ก็มันเป็น

เรื่องกล่าวร้ายไป อย่าครั้น เป็นเรื่องส่วนตัวครั้น

นายชาย สัจจะ (ชนบุรี) : ผมจะพูดต่อไปเลยนะครั้น ที่นึกไปของงาน โรงงานปรับอากาศของ โรงงานยาสูบ เขาตั้งประมาณการไว้ ๒๐ ล้านบาท แก้ไขไปแก้ไขมาทำเป็น ๔๘ ล้านบาท นี่หมดไปอีกแล้ว หมดไปอีก ๒๐ กว่า ล้านบาท และกำลังนี้โรงงานยาสูบกัน เงินไว้อีก ๑๖๒ ล้านบาท ซึ่งจะสร้าง โรงงาน ๕ ขอให้ที่ประชุมนี้โปรดจำไว้ว่าเงินที่โรงงานยาสูบกันไว้ ๑๖๒ ล้านบาท ต้องไปสร้างโรงงาน ๕ แน่นอน โรงงาน ๕ นี้ ทำจริง ๆ จำทำเพียง ๕๐ ล้านบาทเท่านั้น ผู้รับเหมาก็ไปวิ่งเต้นคนออกแบบให้ทำ สเปคกุลเลชัน (speculation) ต่าง ๆ หรือว่าประมาณการให้ถึง ๑๖๒ ล้านบาท แล้วก็ขอหนังสืออย่างนี้มาที่โรงงานยาสูบเอานี้ไปทำเสียอีก และตกลงว่าแทนที่ ๑๖๒ ล้านบาท เราจะเข้ารัฐบาลเสีย ๑๐๐ กว่าล้านบาท เราต้องไปเสียทั้งหมด ความจริงควรจะเสีย ๕๐ กว่า ล้านบาท นี่ผมชี้แจงให้เห็นเป็นข้อ ๆ ว่า เงินของรัฐบาลนั้นแทนที่จะเก็บได้

มากมันไม่เก็บได้มาก มันไปเข้ากระบี่ใคร ใครเป็นคนทำ เรื่องเป็นอย่างนี้

ทีนี้ก็มาพูดถึงเรื่องในรัฐวิสาหกิจของโรงงานยาสูบต่อไปในเรื่องกระทบกระเทือนในก้านเศรษฐกิจ ทางผู้บ่มใบยาการศึกษาของรัฐวิสาหกิจยาสูบ ผมก็จะเรียนพูดเสียให้หมดเลยว่าโรงงานยาสูบไปสนับสนุนให้พ่อค้า ประทานโทษชาวไร่ทั้งประเทศไทย ให้ปลูกใบยาสูบอุตสาหกรรม ในเรื่องค่านนี้ พวกพืชทำพืช ในเรื่องไร่ยาสูบต่างๆ นานา ชาวไร่ยาสูบพูดอย่างนั้นก็แล้วกันนะครับ ก็ร่วมมือร่วมใจกันทำไร่ยาสูบนี้ ไร่ยาสูบนี้ก็ทำได้ ปีที่แล้ว ๑๗ ล้านกิโลกรัม แต่โรงงานยาสูบซื้อมาเพียง ๖ ล้าน ๗ แสนกิโลกรัม ที่เหลือก็ไม่มีทางช่วยเหลือเขา ก็มีบริษัทอเมริกันคนหนึ่งเข้ามาเมื่อสักเดือนนี้ ขอซื้อใบยาที่เหลือด้วยกิโลกรัมละ ๒๒ บาท โรงงานยาสูบก็ไม่ยอมให้ขาย แต่โรงงานยาสูบกลับไปบังคับซื้อของอันนี้ด้วยราคา ๑๔ บาท ๕๕ สตางค์เรื่องก็เป็นอย่างนี้ เราบอกให้ราษฎรนี้เขาไปทำไร่ยาสูบ พอเขาทำได้ เราก็ไม่ซื้อ มีคนมาซื้อแพง เราก็ไม่ขาย เรากลับไปซื้อเขาอีก ส่วนโรงงานยาสูบทั้งไร่ยาสูบอิสระขึ้นเองทำนที่

ไม่เกี่ยวข้องกับใบยาสูบอยู่ทางบักษได้ทำนอาจจะไม่ทราบ โรงงานยาสูบนี้มีไร่ยาสูบอิสระ ๒ ประเภท ประเภทหนึ่งไร่ยาสูบอิสระ ซึ่งเป็นของรัฐบาลเอง อีกอย่างหนึ่งก็เป็นของประชาชน ส่วนของรัฐบาลนั้นทั้ง ๆ ลงทุนทำไปนะทำนมี คอส (cost) คือกิโลกรัม ๓๐ บาท รัฐต้องจ่าย ๓๐ บาทแต่ซื้อใบยาจากไร่ยาสูบเอกชนคือ ประชาชนเรา ๑๔ บาท ๕๕ สตางค์นี้จะชี้แจงให้เห็นว่าตัวอย่างว่าถ้าเมื่อรัฐบาลทำเองแล้วเสียอย่างนี้ส่วนที่จะชอราษฎรจริงๆ นั้นเป็นอย่างนี้ อย่างนี้หรือที่เราว่ารัฐบาลนี้เราตั้งใช้ชื่อว่าเราเป็นรัฐบาลที่ส่งเสริมการเกษตรและเกษตรกรรม ผมไม่เชื่อ ที่ไม่เชื่อเพราะว่าเรามีตัวเลขอยู่อย่างนี้ใบยาสูบปีหนึ่งเราจะทำได้ ๖๗ ล้านกิโลกรัมที่เหลือใช้ แทนที่เราจะซื้อออกหนุนชาวไร่ของเราเข้ามาเพื่อเป็นประโยชน์แก่งบประมาณ ได้ช่วยทั้งทางตรงและทางอ้อมทำนกลับไปซื้อต่างประเทศ ถึง ๓๖๕ ล้านบาทต่อปี ทำไม่ถึงไปซื้อตง ๓๖๕ ล้านบาท ก็เพราะเหตุว่าการซื้อใบยานี้มันมีเปอร์เซ็นต์ แต่ทำนกรรมวิธีการเหรียญกจะโต้เปอร์เซ็นต์หรือเปล่านี้ผมไม่ทราบ แต่ว่าเป็นที่แน่นอน ผมเป็น

พ่อค้า ถ้าผมจะขายและก็จะได้ตั้ง ๓๐๐ กว่าล้านบาทผมก็ให้สัก ๑๐ ล้านบาท ผมก็ไม่ว่าเหมือนกัน นี่เป็นเรื่องของ พ่อค้าเขา นี่ละครับ ท่านรัฐบาลที่เคารพ เสียหายท่านนายก ฯ ท่าน ไม่ได้มาฟัง เรื่องข้อเท็จจริงอย่างนี้ ผมมีตัวเลขและ ก็มีข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่นำมากล่าวในที่ ประชุมนี้ แต่ที่นี้ก็ช่วยมารายาท ท่าน ประธานสภา ก็ ได้บอกว่าย่า ได้ยกตัว อย่างหรืออ้างอิงข้อบุคคลซึ่ง ไม่ควร จะ ต้องกล่าว นี่ก็เป็นเรื่องที่ถูกต้อง ผมก็ ขอเพียงแต่เรียนยืนยันมาอย่างนี้ เพราะ ฉะนั้นที่ชี้แจงมา งบประมาณของเราที่ ชาติคุณอยู่ทุกวัน

ประธานสภาผู้แทน : หมดเวลา ครับ

นายชาย สัจจะ (ธนบุรี) : ขอต่อรอง ไม่มี ใช้นใหม่ครับท่านประธานครับ ขอขอบพระคุณ

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : เมื่อ ตอนเช้านี้ได้มีสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่าน ได้ให้ข้อคิดเห็นและ มีความเป็นห่วง ใน เรื่องการตั้งงบประมาณชาติคุณ ผมก็ได้ กราบเรียนมาแล้วเมื่อวานนี้ว่า การที่เรา ตั้งงบประมาณชาติคุณนี้ เราได้ใช้ใน ทางหลักวิชาการ หลักการปฏิบัติ และ

อาศัยความร่วมมือจากธนาคารโลกที่ได้ ให้ความรู้และมาช่วยการสำรวจแก่เรา ผมเองนั้นเป็นผู้เคารพในความเห็น ของ ท่านสมาชิกทั้งหลาย เพราะตระหนัก ตี้อยู่ว่า ตามภาษิตลาดินที่ว่าเสียงของ ประชาชน คือเสียงสวรรค์ ว็อกซ์ โปปูลี ว็อกซ์ เดอี (vox populi vox dei) เป็นเสียงสวรรค์อันแท้ ผมยินดีรับฟัง ด้วยความเคารพ และไม่ใช้ว่าจะรับฟัง เฉย ๆ รับฟังแล้วก็จะนำไปประกอบการ ปฏิบัติด้วย ที่ท่านได้ให้ความคิดเห็นมา หลายประการซึ่งเป็นประโยชน์แล้วมีท่าน หนึ่งซึ่ง ได้ ให้ความเห็นว่าควร จะมีการ เพิ่มภาษิต่าง ๆ สำหรับของฟุ่มเฟือยนี้ ผมก็รับไว้พิจารณา ทั้งนี้ในการที่เราจะ มาพิจารณาในเรื่องรายรับหรือรายจ่ายนั้น สำหรับในด้าน ของผมเองนั้น ได้พยายาม อย่างที่สุด สุดความสามารถ เพื่อจะ ป้องกันภาษิตให้รั่วไหล คราวนี้การหลบ เลี่ยงภาษิตนั้น มีประชาชนส่วนมากดูไม่ ค่อยอ่านรัฐธรรมนูญละครับ รัฐธรรมนูญ เขียนว่า บุคคลมีหน้าที่ต้องเสียภาษี อากร มาตรานี้ไม่ค่อยมีใครอ่านกัน เลย ผมใคร่จะขอให้ท่านผู้แทนทั้งหลาย ช่วยไปเผยแพร่มาตรานี้แก่ประชาชนทั่วๆ ไปด้วย สำหรับในเรื่องการพัฒนาประ

เทศนั้น การพัฒนานั้นเราก็พัฒนาด้วย
กัน ๒ ทาง มีทั้งโครงการใหญ่และโครง
การน้อยโครงการเร่งด่วนซึ่งเราจะแก้ไข
ตามความต้องการของประชาชน การเรียก
ร้องของท่านทั้งหลายนั้นเท่าที่ได้แสดง
ออกมาในสภานี้ ผมเป็นคนหนึ่งที่อยู่ใน
สภานี้ ผมอาจจะกล่าวได้ว่าในที่นี้ไม่มี
ใครเท่าเทียม แต่ผมไม่ได้เป็นผู้แทน
แต่ที่ผมได้เห็น เห็นงานของสภา
นี้ ตั้งแต่รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว
ผมเห็นรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว ก่อน
ออกเสียอีกนะครับเพราะฉะนั้นผมจึงรู้ว่า
ความต้องการในระบบประชาธิปไตยเป็น
อย่างไร จึงเคารพในความคิดเห็น
ของท่านทั้งหลาย เพราะฉะนั้นที่ท่านให้
ความคิดเห็นมานั้นก็เป็น การที่ดี และมี
ประโยชน์อย่างยิ่ง คราวนี้สำหรับในท่าน
ที่ได้กล่าวมาถึงเรื่องรัฐวิสาหกิจนั้น ก็
รัฐวิสาหกิจของเรานั้น รัฐบาลได้พยายาม
ที่จะล้มเลิกรัฐวิสาหกิจที่ไม่ได้เป็น
นโยบายที่ได้ดำเนินการมาและก็ยังดำเนินการต่อ
ไป และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวเมื่อ
ตะกั้นพวกพ้องถึงเรื่อง โรงงานยาสูบนั้น
ผมก็ทราบเรียนได้ว่า เราได้พยายามที่จะ
ช่วยเหลือชาวไร่ที่ทำการปลูก ใบยาสูบ
อย่างที่ผมได้ทราบเรียน เมื่อวานนี้ว่าเรา
จะลดภาษีอากรให้ และนอกจากนี้จะให้

ความสะดวกอีกหลายประการ นอกจากนี้
เราช่วยสนับสนุนให้เขาส่งไปจำหน่ายยัง
ต่างประเทศได้ ยาสูบของเรานั้นเป็นยา
สูบชนิดที่เรียกว่าเป็นไส้ใน เป็นยาสูบที่ดี
ที่ดีเพราะอะไร เพราะเหตุว่าเท่าที่ปรากฏ
และชั้นสูตรแล้ว ของเราเองก็ได้ตรวจ
ชาวต่างประเทศที่มาซื้อก็มาตรวจว่าเป็น
ยาสูบพันธุ์เวอร์จิเนีย (Virginia) ที่มี
นิโคติน (Nicotine) น้อยที่สุด เพราะ
ฉะนั้นโอกาสที่จะขายไปในต่างประเทศ
นั้นดีมาก และนอกจากนี้ผมก็ได้สั่ง
ทางโรงงานยาสูบขอให้ได้วิเคราะห์และ
ทำบุหรี่ยาสูบพื้นเมืองแท้ ๆ และประ
ชาชนจะได้บริโภคและได้ใช้ยาสูบพื้น
เมืองโดยแท้จริงแล้วจะให้จำหน่ายด้วย
ราคาถูก ก็เป็นการช่วยเหลือราษฎรอีก
ทางหนึ่ง โรงงานยาสูบได้ช่วยเหลือราษฎร
ในทางที่ว่า เราให้ทั้งบู้ ให้ทั้งเงินทด
ลง ค่าพื้นที่อะไรไปไม่มั่วแล้วที่หลัง
จึงมาชดใช้คืนในเวลาช้อยา เราได้พยายาม
ทุกอย่าง และโรงงานยาสูบนี้เราก็รับ
เอามาจากบริษัทต่างประเทศ เราจำเป็นจะ
ต้องซื้อใบยาต่างประเทศมาบ้างเพื่อปรุง
ให้ถูกรสนิยม คุณเหมือนท่านที่สูบอยู่ก็ดู
เหมือนสูบบุหรี่ของ โรงงานยาสูบที่มีรส
ต้องปรุงด้วยใบยาต่างประเทศมาก หน่อย

เพราะถ้าเล่นแต่โยยาคุ่นแท้ ๆ แล้วจะก็มันไม่ค่อยอรร้อย เพราะฉะนั้นกล่าวโดยสรุปแล้วผมคิดว่า ตามรูปงบประมาณที่ตั้งมานี้เราได้พยายามที่จะให้ดูใจของท่านทั้งหลาย แม้แต่ที่ท่านได้มีข้อตำหนิหรือข้อติเตียนหรือว่าข้อติในทางปฏิบัติเรื่องเหล่านี้ขอรับไว้พิจารณา เพื่อจะได้ปรับปรุงให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป

นายสกรรจ์ สามเสน (อุตรธานี) : กระผม สกรรจ์ สามเสน ส.ส. จังหวัดอุตรธานี กระผมได้อ่านงบประมาณดูแต่ก็ไม่หมด เห็นว่านโยบายของรัฐบาลนั้นมุ่งที่จะพัฒนาการ เกษตรและการอุตสาหกรรม กระผมเห็นว่าเรื่องการเกษตรนั้นเท่าที่พูดออกไปและคู่ตัวเลขแล้วรู้สึกว่ามันน้อยเหลือเกิน ไม่สมเหตุผลที่ได้ตั้งงบประมาณเป็นจำนวนถึง ๒๗.๐๐๐ กว่าล้านบาท ทางด้านการอุตสาหกรรมก็เช่นกันได้เงินงบประมาณเพียง ๕๐ กว่าล้านบาท เกือบจะไม่สามารถที่จะทำประโยชน์อะไรให้กับการอุตสาหกรรมได้เลย เพราะเนื่องจากว่าเป็นค่าใช้จ่ายในเรื่องเงินเดือนและเรื่องอื่น ๆ เสีย ทางด้านการที่จะค้นคว้าหรือจะหาทางลดต้นทุนผลิต ของการอุตสาหกรรมนั้นก็เกือบหาไม่ สำหรับทางด้านงบ

ประมาณ รายจ่ายเป็นที่ทราบ อยู่แล้วว่าขาดดุลย์ ถ้าหากว่าจะถือว่าเป็นทางการก็ เกือบจะเรียกว่า แก้วเอาหน้ารอด กระผมเห็นว่าสำหรับเรื่องงบ ประมาณนี้ก็น่าที่จะให้สนับสนุนผ่าน แต่ว่ามีเหตุบางอย่างเหมือนกันที่เห็นว่าบางรายการตั้งงบเอาไว้สูงมากเหลือเกิน สำหรับงบประมาณรักษาความสงบและความมั่นคงปลอดภัยที่ตั้งเอาไว้ถึง ๖.๐๐๐ กว่าล้านบาทนั้น ถ้าหากว่าพยายามรักษาความสงบด้วยการเอาไปใช้จ่ายเพื่อช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนแล้ว กระผมก็น่าคิดว่าจะ เป็นประโยชน์อีกไม่ใช่น้อย สำหรับในเรื่องรายจ่ายต่าง ๆ ก็เช่นกัน กระผมเองเป็นที่ทราบที่อยู่แล้วว่างบ ประมาณนี้ ไม่สามารถที่จะตัดทอนลงและการตัดทอนก็ไม่ได้เกิดประโยชน์จริงๆ เพราะว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีงบประมาณนั้นได้ระบุนุ้ชัดเจนอยู่แล้ว กระผมเองก็เห็นเป็นเช่นนั้น ก็ไม่อยากจะขอตัดทอนอะไร แต่ว่าขอให้เกิดประโยชน์กับประชาชนชาวไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีรายได้น้อยหรือคนจน ๆ ซึ่งบางที่บางครั้งภัยธรรมชาติซึ่งมา เบียดเบียนแก่ อย่างสำหรับภาคอีสานนั้นในฤดูหนาวก็หนาวเหลือเกิน เครื่องนุ่งห่ม

ก็เกือบจะไม่มี และการจะอยู่กับกินก็ลำบาก และในฤดูร้อนก็ร้อนเสียจนบอกไม่ถูก ถนนหนทางก็มีแต่ฝุ่นละออง แต่สำหรับการตั้งงบประมาณที่โตตั้งเอาไว้ให้ตามกระทรวงทบวงกรม ในเรื่องเครื่องเย็บเยอะอะไรเย็บ ขอให้ระลึกนึกถึงความลำบากอันนี้ให้มาก สำหรับในเรื่องการสงวนอาชีพของคนไทยนี้ กระทบผมไม่แลเห็นในงบประมาณ ใต้อำนาจการเอา ไว้เลย เรื่องการสงวนอาชีพของคนไทย กระทบเห็นว่าประเทศไทยที่ท่านได้พยายามนักพยายามหนักที่จะพัฒนาให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองแก่ประเทศชาติ แต่กระทบคิดว่าประการที่สำคัญที่สุด คือการสงวนอาชีพของคนไทยอันเป็นหลักสำคัญ และควรที่จะพิจารณาอย่าง ให้มากที่สุด ว่าต่าง ประเทศต่างก้าวเข้ามาค้าขายในประเทศไทย ขอให้ตรวจสอบหรือหาทางขจัดปัญหาแก้ไขในเรื่องการลงทุนให้มากด้วย เพราะเนื่องจากว่าการลงทุนของต่างประเทศนั้น จะเป็นผลร้ายกับประเทศเช่นกัน ถ้าหากว่ารัฐได้พยายามสอดแทรก หรือมีโอกาสได้เข้าไปรู้เห็น หรือบางสิ่งบางอย่างที่จำเป็นที่จะต้องสงวนจริง ๆ นอกจากที่จะให้เป็นโอกาสของคนไทยแท้ ๆ สำหรับประชาชนนั้นพยายามอย่างที่สุด แล้ว ก็พยายามตาม ปัญหาเรื่องเงิน

ประมาณที่ได้ใช้จ่ายนั้นนะ ใช้จ่ายเต็มเม็ดเต็มผลหรือเปล่า กระทบก็เท่าที่ดู ๆ แล้ว ครั้งหนึ่งเป็นส่วนเสีย อีกครั้งหนึ่งเป็นส่วนดี เพราะฉะนั้นกระทบก็จะไม่ชอกช้ำอะไร เนื่องจากว่าท่าน สมาชิกสภาผู้แทนส่วนใหญ่ก็ได้วิพากษ์วิจารณ์และชี้ชัดอยู่แล้วเรื่องหนี้สินการพัฒนาก็เช่นกัน การลงทุนทางด้านการศึกษา และการอุตสาหกรรมนี้ เป็นหนี้เป็นสินมากมายนี้ เราจะหาวิธีแก้ไขอย่างไรได้บ้าง การที่จะลงทุนในเรื่องนี้ กระทบเองก็อยากที่จะให้รัฐบาลได้โปรดพิจารณาให้มากให้เกิดประโยชน์ อย่าลืมว่าเงินทุกบาททุกสตางค์ใน การที่ทำเงินงบประมาณอันนี้เป็นเงินภาษีรายได้ของประชาชน ซึ่งยากจนกันแค่นั้นจริง ๆ ปัญหาอีกปัญหาหนึ่งในเรื่อง การพัฒนาเศรษฐกิจและเรื่องของกระทรวงพัฒนาการ นั้นกระทบได้แลเห็นงบประมาณบำรุงรักษาพื้นที่ดี เพราะเนื่องจากว่า จังหวัดในเขตภาคอีสาน ๑๕ จังหวัดเป็นเขตที่ราบสูงและมีดินทราย ไม่มีการขอย คอนเซอร์เวชัน (conservation) ที่ดี การบำรุงรักษาอนุรักษ์ดินอันนี้ เป็นประโยชน์เหลือเกินที่ควร จะมุ่งช่วยเหลือประชากรได้ แล้ว เพราะเนื่องจากว่าทำที่ฟังดูพูดกันถึงเรื่องบุญ แต่ไม่ได้นึกถึงการบำรุงดินที่

แท้จริงว่าเราจะควรบำรุงอย่างไร สำหรับในการบำรุงนั้นก็ยังมีในเรื่องคลอง ขอยต่าง ๆ เรื่องอีโรชัน (erosion) ที่เกิดขึ้นในที่หลาย ๆ แห่ง กระทบไม่ทราบเหมือนกัน ว่างบประมาณ ของ กระทรวงพัฒนาได้บวกจำนวนยอดเงินอันนี้ไว้หรือเปล่า เพราะว่าปัญหาเรื่องการชะหน้าดินนั้นทำให้สถานที่แห่งแล้ง กระทบทราบว่าผู้เชี่ยวชาญของกระทรวงพัฒนา นั้นบอกว่าสถานที่นั้นไม่ควรที่จะพัฒนา เพราะเนื่องจากว่าดินเสื่อมสภาพ กระทบเองขอกราบเรียนให้รัฐบาล ได้พิจารณาให้มาก ๆ ว่า สถานที่นั้นสมควรอย่างยิ่งที่จะได้รับการพัฒนาให้มากที่สุด ไม่ทราบว่าเงินงบประมาณอันนี้จะถึงทุกบาททุกสตางค์หรือเปล่า ขอให้รัฐบาลได้สังวรเรื่องนี้ให้มาก เรื่องโครงการแหล่งน้ำก็เช่นกันสำหรับในด้านการเกษตร กระทบขอเรียนอีกครั้งหนึ่งว่า กระทบได้เห็นผลงานที่ได้เกิดขึ้นและในอนาคตที่ได้เงินงบประมาณอันนี้จะเข้าไปตรวจสอบสภาพความเป็นไปและการเพาะปลูกอันแท้จริงว่า จะเกิดผลประโยชน์สักเท่าไร ถ้าหากว่ามีการตรวจสอบการกระทำและการเพาะปลูกของชาวไร่ชาวนาแล้ว ก็จะทำให้ฐานะของชาวไร่ชาวนา ตลอด

จนตลาดการค้าต่างประเทศ ก็จะเป็นที่อาศัยของชาวไร่ชาวนาจริง ๆ สำหรับเรื่องกระทรวงอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องน้ำตาล ปกติแล้วโรงงานน้ำตาลนั้นส่วนใหญ่เมื่อเปิดทำการ ทึบมักจะขายน้ำตาล ไปสู่มือพ่อค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบับมีน้ำตาลซึ่งเข้าไปอยู่ในมือพ่อค้าถึง ๑,๑๕๐,๐๐๐ กว่ากระสอบ ในการที่มีน้ำตาลเข้าไปอยู่ โดยไม่ได้อยู่กับชาวไร่และเจ้าของโรงงาน เป็นการที่ทำให้บับรัดทางเรื่องราคาขึ้น ราคาในขณะนี้ราคาน้ำตาลถึง ๔๐๐ กว่าบาทแล้ว ความจริงแล้วเมื่อขณะที่น้ำตาลอยู่กับโรงงานนั้นมีราคาเพียง ๓๐๐ บาทเศษเท่านั้นเอง ที่นี้เรื่องนี้กระทบกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้โปรดรับไว้พิจารณาด้วย เนื่องจากว่าฤดูการ ทึบ จะไปกำหนดการ ทึบวันที่ ๑๕ ของเดือนพฤศจิกายนนี้ กระทบคิดว่าไม่ถูกเท่าที่ควร จะเป็นโอกาสอันหนึ่งที่ทำให้พ่อค้า น้ำตาล ที่กักตุนอยู่ขณะนี้ขึ้นราคาได้ สำหรับเรื่องเงินช่วยเหลือของชาวไร่อ้อยก็เช่นกัน เท่าที่ดูเอาไว้น้อยมากเหลือเกิน กระทบเห็นว่าถ้าหากว่ามีการช่วยเหลือหรือบำรุงชาวไร่อ้อยให้พอสมควรแล้ว ก็คิดว่าทำให้

ชาวไร่ทำน ต้าน เรื่อง ไร่ อ้อย นี้ ได้เกิดประโยชน์บ้าง และทางด้านการเกษตรอื่น ๆ ก็เช่นกัน สำหรับเรื่องฝ้ายก็เช่นกัน แต่เรื่องปอนี้เป็นปัญหาใหญ่ ซึ่งขณะนี้อีสานต้องพึ่งเรื่องปอ แต่ท้ายที่สุดราคาปอก็กัมเหลวไป ทั้ง ๆ ที่การส่งเสริมเพาะปลูกต่าง ๆ รัฐบาลเป็นผู้ส่งเสริม แต่ในตำนราคานั้นไม่มีใครที่ยืนยันและค่าประกันราคาอันนี้ จึงอยากจะกราบเรียนขอให้พิจารณาเรื่องราคาสินค้าผลิตภัณฑ์ทางเกษตรนี้ด้วย สำหรับเรื่องข้าวก็เช่นกัน อีสานนั้นไม่ได้อาศัยข้าวจากที่อื่น อาศัยข้าวของตัวจังหวัดภาคอีสานเอง ก็อยากที่จะให้มีการช่วยทำนบำรุงในเรื่องพันธุ์ข้าวที่ผมเห็นยอดเงินงบประมาณของกรมการข้าวมีน้อยเหลือเกิน ก็อยากที่จะให้พิจารณาในเรื่องบำรุงพันธุ์ข้าวของทางภาคอีสานนี้ด้วย ท้ายที่สุดนี้ผมก็จะไม่ขอท้วงติงอะไรมาก เนื่องจากว่าก็ต้องเป็นที่ยอมรับอยู่แล้วว่าร่างพระราชบัญญัติที่มีอยู่นี้คงจะต้องผ่าน ก็เลยไม่ขอกล่าวอะไรอีก ขอขอบพระคุณครับ

นายสนอง กฤษณะเศรณี (ปทุมธานี) : กระผม สนอง กฤษณะเศรณี ผู้แทนจังหวัดปทุมธานี ในขณะนี้

ยังไม่ได้สังกัดพรรคการเมืองใดๆ กระผมเอง ก่อนอื่นใครจะขอขอบพระคุณท่านประธานสภาที่ให้โอกาสกระผมได้มาอภิปรายในโอกาสนี้ สำหรับงบประมาณที่ฝ่ายรัฐบาลได้เสนอนั้น จากที่ได้มีการอภิปรายกันมาแล้วก็พอสรุปได้ว่า ส่วนใหญ่มิได้คัดค้านในหลักการ แต่ว่าคัดค้านในวิธีการ กระผมคิดว่างบประมาณนี้คงจะผ่านไปโดยดี แต่กระผมยังเห็นว่ามีความรายการ บางบ ที่ทางรัฐบาลนี้ได้ตั้งไว้บางรายการก็ตั้งไว้ที่ไม่เหมาะสม บางรายการก็ตั้งไว้ที่ควรจะต้องตั้งไว้แต่ไม่ได้ตั้งไว้ เพราะฉะนั้นในการอภิปรายของกระผมนี้กระผมก็จะขอกล่าวอภิปรายในข้อที่ยังไม่ได้มีท่านผู้ใดได้นำหนักเอาไว้ ซึ่งกระผมจะขอกราบเรียนดังนี้ โดยเฉพาะกระทรวงมหาดไทยนั้นในงบส่วนภูมิภาคได้ตั้งจ่ายไว้ ๓๑๓,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ จะสังเกตได้ว่าไม่ได้ตั้งไว้โดยชัดแจ้งว่าที่ได้ตั้งงบประมาณไว้ ๓๐๐ กว่าล้านบาทนี้ได้มีการช่วยเหลือสวัสดิการของกำนันผู้ใหญ่บ้านไว้หรือไม่ กระผมได้ตรวจดูรายละเอียดแล้วไม่ปรากฏว่าได้มีการช่วยเหลือกำนันผู้ใหญ่บ้านไว้แต่ประการใด กระผมคิดว่ารัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลใหม่ กำลังสำคัญในส่วนภูมิภาคนี้และท้องถิ่น

นั่นก็คือกำนันผู้ใหญ่บ้าน กระผมคิดว่า
 กำนันผู้ใหญ่บ้านนี้รวมงานทุก ๆ กระ
 ทรวงทรวงกรม ไม่ว่าจะกระทรวงไหนละ
 ครับ มีงานอะไรไปนี้ กำนันผู้ใหญ่บ้าน
 นี้แหละเป็นแม่แรงอันสำคัญ เพราะว่า
 เช่นว่าเจ้าเมืองท่านจะทำอะไรท่านก็สั่ง
 นายอำเภอ นายอำเภอก็ต้องไปติด
 ต่อกับกำนันผู้ใหญ่บ้าน ซ้ำไปเลี้ยง ทาง
 ฝ่ายกระทรวงพัฒนาจะไปพัฒนาอะไรก็
 ต้องไปหากำนันผู้ใหญ่บ้าน เอ้า กำนันผู้
 ใหญ่ก็ต้องซ้ำไปเลี้ยงเหมือนกัน ทางฝ่าย
 กระทรวงอื่น ๆ ก็เหมือนกันไม่ว่าใครจะ
 ไปติดต่อกับอะไรก็ต้องติดต่อกำนันผู้
 ใหญ่บ้าน กำนันนี้มีเงินเดือนอย่างสูงเดือน
 ละ ๒๒๐ บาท ส่วนผู้ใหญ่บ้านก็มีเงิน
 เดือนประมาณเดือนละ ๑๐๐ กว่าบาทเศษ
 แต่ว่าต้องรับภาระอะไร ๆ ไว้หนักเหลือ
 กำลัง แต่ว่าต้องทำงานโดยการเสียสละ
 เพื่อประเทศชาติ กระผมคิดว่าอย่างไรก็ดี
 ก็ใคร่จะขอประทานกราบเรียนท่านรัฐมน
 ตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้กรุณาช่วย
 เหลือกำนันผู้ใหญ่บ้านในตำแหน่งสวัสดิการ
 หรือเพิ่มเงินเดือนให้กำนันผู้ใหญ่บ้านไว้
 บ้างจะเอามาจากไหนงบประมาณก็ตามซึ่งกระผม
 ขอฝากข้อสังเกตเอาไว้ ส่วนในตำแหน่ง
 บริหารส่วนท้องถิ่น ได้ตั้งจ่ายไว้ ๕๒๘,

๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ ก็มีตั้งไว้ในเรื่อง
 เงินอุดหนุนเทศบาลเพื่อบูรณะท้องถิ่นไว้
 ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และที่ตั้งงบอุด
 หนุนเฉพาะกิจการเทศบาลไว้อีก ๗๓,
 ๐๐๐,๐๐๐ บาท และก็มีงบอุดหนุน
 ถนนเทศบาลอีก ๕๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
 รวมทั้งหมดก็ ๒๐๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท รู้
 สักว่าทางเทศบาลนี้ได้รับเงินอุดหนุนจาก
 รัฐบาลนี้ถึง ๒๐๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่
 คิดว่าเทศบาลมีหลายชั้น มีตั้งแต่เทศบาล
 นคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล
 เทศบาลทั้งหมดมี ๑๒๐ เทศบาล แต่ว่า
 เทศบาลแต่ละชั้นนั้น อย่างเทศบาลนคร
 นี้ก็มีรายได้ไม่เท่ากัน อย่างเทศบาล
 กรุงเทพฯ เราจะไปเทียบกับเทศบาลเชียงใหม่
 ก็ไม่ได้ เพราะว่าเทศบาลกรุงเทพฯ
 มีรายได้มากกว่านี้ เทศบาลนครเชียงใหม่
 อะไรเหล่านี้ หรือเทศบาลนครเมือง เรา
 จะเอาเทศบาลเมืองปทุมธานีไปเทียบกับ
 เทศบาลนครสวรรค์หรือเทศบาลราชบุรี
 อย่างนี้ก็ได้ เพราะว่าเทศบาลเมือง
 ราชบุรีนั้นก็มีรายได้น้อย ทึนในเทศบาล
 ตำบลนั้นเราจะเอาเทศบาลสองพี่น้องไป
 เทียบกับเทศบาลบางรายหรือเทศบาลอื่น
 ถึงแม้เทศบาลสองพี่น้องจะเป็นเทศบาล
 เล็ก แต่ว่าเทศบาลสองพี่น้องท่านก็มี

นายกเทศมนตรีใหญ่อยู่ไม่น้อยเหมือนกัน
 แต่ว่ารายได้มันน้อยก็จริงจกคิดว่าในระดับ
 ของเทศบาลต่าง ๆ นั้นมีรายได้ไม่เท่ากัน
 ในเรื่องของเทศบาลนั้นทางขงขานมานั้นผมคิด
 ว่าบางแห่งบางเทศบาลนั้นก็ยังไม่ต้อง
 ที่จะไปเทศบาลเสียด้วยซ้ำ กล้าย ๆ ว่า
 เมื่อเราจะมีองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น
 มา เราก็ตั้งเทศบาลขึ้น โดยเฉพาะบาง
 เทศบาลนั้นมีรายได้เลี้ยงตัวไม่ได้ อันนี้ครับ
 เมื่อเลี้ยงตัวไม่ได้แล้วถึงแม้เราจะให้เงิน
 ออกหนุนไป แต่ว่าเราให้น้อย เงินออกหนุน
 ที่ให้กับเทศบาลนั้น เราให้หมดทุกเทศบาล
 ครับ ที่ตั้งไว้ ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
 แต่ว่าในรายระเอียดนั้น ไม่ได้บอกไว้ว่าจะ
 ให้เทศบาลไหนเท่าไร ๆ แต่เท่าที่กรม
 ทราบก็แบ่งกันไว้เป็นประจำปี เทศบาลละ
 ๒๐๐,๐๐๐ บาทบ้าง ๓๐๐,๐๐๐ บาท
 บ้าง ๕๐๐,๐๐๐ บาทบ้าง ๘,๐๐๐,๐๐๐
 บาทบ้างอะไร เป็นทำนองนี้ แต่ถึงแม้จะ
 ให้ไปแล้วมันก็ไม่พอครับ แต่ผมคิด
 ในด้านความเป็นธรรมก็ใคร่จะฝากข้อ
 สังเกตไว้กับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทยนะครับ ว่าการตั้งเงินอุดหนุน
 ให้กับเทศบาลนั้นเราควรจะต้องถือหลักความ
 เป็นธรรม เทศบาลไหนที่มีรายได้น้อยเรา
 ก็ควรจะขยับให้มีรายได้สูงเพื่อจะได้พัฒนา
 ตัวเองให้ทันกับเทศบาลที่เขาใหญ่ โทได้

เทศบาลบางแห่งคล้าย ๆ กับว่า เกิดมาใน
 ซ้อนเงินซ้อนทอง แต่ว่าเทศบาลบางแห่ง
 เกิดอยู่ที่ท่ามกลางกองหน้า อะไรเหล่านี้
 แลละครับ ต้องช่วยตัวเองต้องอาศัยตัว
 เอง ฟังตัวเองไม่ได้อันนี้ไหน ๆ ที่ทาง
 รัฐบาลก็ได้บันทึกมาให้เทศบาลนั้นเกิดมา
 แล้ว กระทบคิดว่าก็ควรจะให้ทางเทศ
 บาลที่มีรายได้เลี้ยงตัว คือตัดจากเทศบาล
 ที่มีรายได้มากอยู่แล้วมา ให้เทศบาลที่มีราย
 ได้น้อยได้เพิ่มขึ้น อย่างนี้เป็นต้นที่
 ในเรื่องเงินอุดหนุนการศึกษา ได้ตั้งบ
 ประมาณเงินเดือน ๖๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
 แล้วก็ปรับปรุงอาคารเรียนไว้ ๖๒,๐๐๐,
 ๐๐๐ บาท รวมทั้งหมด ๘๔,๐๐๐,๐๐๐
 บาท กระทบคิดว่าในเรื่องการปรับปรุง
 อัตรากำลังก็ หรือว่าการอุดหนุนการ
 ศึกษาอีก อันนี้แหละครับ มันมีอยู่รายการ
 หนึ่ง ซึ่งกรมจะใคร่ขอ ประทานทราบ
 เรียนว่า กรุช่วยสอนนี้แหละครับ กรม
 ได้ทราบว่าจากสถิติของกรมการปกครอง
 มีทั้งหมดประมาณ ๘,๘๐๐ คน ครับ กรุ
 ช่วยสอนนี้ครับมาช่วยท้องถิ่นจริง ๆ มา
 ช่วยแบ่งเบาภาระขององค์การบริหารส่วน
 ท้องถิ่นหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 เขาไปสอนโดยไม่ได้อะไรเลย เพราะว่าเป็น

การสละตัวเข้ามารับใช้ประเทศชาติจริง ๆ ช่วยกระผมว่าเรื่องนั้นะครับ เราควรได้ช่วยเหลือครูสอนหนังสือที่เป็นงบประมาณเป็นเงินรางวัลหรือเป็นค่าตอบแทนอะไรก็ได้ครับ ก็ให้เป็นรายเดือน เดือนสัก ๑๐๐--๒๐๐ บาทก็เรียกว่ายังได้อยู่ไม่ใช่ น้อย ดีกว่าที่เราไปตั้งงบประมาณอื่นหลย ฉลาดกะนะ ไม่ได้ประโยชน์อะไร อันนี้กระผมใคร่จะขอฝากข้อสังเกตไว้ด้วย ที่นี้ในท่านต่อมากระผมก็ใคร่จะขอกราบเรียนถึงว่าในท่านของกระทรวงศึกษาครับ เรื่องกระทรวงศึกษาธิการนั้น กรมการศาสนากระผมดูตามงบประมาณแล้วนะครับ เรื่องงบประมาณอุดหนุนนี้มีรายละเอียดได้วางไว้ว่ามีงบบูรณะวัดที่ชำรุดทรุดโทรมทั่วพระราชอาณาจักร ๓,๖๐๐,๐๐๐ บาท กระผมคิดว่าในเรื่องการศาสนานี้ครับมิใช่เฉพาะพุทธศาสนาครับ ศาสนาอิสลามหรือศาสนาอื่นก็เหมือนกัน มีวัตถุประสงค์อันเดียวกันคือว่าต้องการให้คนเป็นคนดี เพราะว่าทางคณะรัฐบาลนี้ครับตั้งงบประมาณปราบคอมมิวนิสต์นะครับตั้งไว้ทำไมมากมายครับ เราเอาเงินงบประมาณคอมมิวนิสต์นั้นะครับมาอุดหนุนในทางศาสนานี้ให้คนนับถือศาสนา เพราะคอมมิวนิสต์นั้นเขาไม่นิยมศาสนาครับ เรา

พยายามปรับปรุงศาสนานี้ให้ดีขึ้น ให้สูงขึ้น วัดต่าง ๆ ทั่วพระราชอาณาจักร กระผมว่ามีก็เห็นราว ๆ ประมาณ ๑๐,๐๐๐ กว่าวัด จะใช้หรือไม่ใช้กระผมก็ไม่ทราบ แต่กระผมคิดว่า ถ้าหากว่าทางรัฐบาลนั้นะครับได้กรุณาตั้งงบประมาณช่วยบูรณะวัดวาอารามที่มันชำรุดทรุดโทรมอยู่ขณะนี้ เพราะวัดแต่ละวัดนั้นก็สร้างมาตั้งแต่ ๒๐๐--๓๐๐ ปี กฎีกี่พัง ศาลาก็พัง โบสถ์วิหารอะไรมันพัง ๆ อยู่ทั้งนั้น พระท่านก็เป็นสมภาร เวลานั้นก็จ্বরปลิวไป เหมือนกันครับ หาเงินมาบูรณะวัด ท่านอยู่เฉยไม่ได้และยิ่งกว่านั้นนะครับ ทางมหาเถรสมาคมก็มีคำสั่งไปทางวัดวาอารามต่าง ๆ ห้ามไม่ให้ท่านออกเรียไรนอกวัด อันนี้ท่านก็ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรครับ ท่านก็ไม่รู้ว่าหาทางไหนที่มาบูรณะวัด กระผมคิดว่าถ้าหากทางกระทรวงศึกษาธิการจะได้กรุณาตั้งงบประมาณไว้ช่วยเหลือการบูรณะทรุดโทรมวัดนั้นะครับ หรือจะตัดมาในงบไปคงบหนึ่งก็ตามนะครับเพิ่มขึ้นอีกครับ เพื่อจะได้ช่วยวัดวาอารามที่มีอยู่เวลานี้ได้บูรณะวัดขึ้นโดยทั่ว ๆ ไป ที่นี้ในท่านรัฐวิสาหกิจนะครับ ตามนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงไว้ว่าจะให้มีการสาธารณูปโภคในท้องถิ่นให้การ ไฟฟ้าได้ทั่วถึงกัน

วาทนา คณะรัฐมนตรี ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผมเพิ่มมีโอกาสพูดเดี่ยวนี้เอง ยกมือทั้งวัน กระผมใคร่ขอตั้งประเด็นให้สภานี้ ได้โปรดพิจารณาว่า คณะรัฐบาลนี้ ไต่ยื่น งบประมาณ สู่สภานี้ ด้วยวิธีการที่ปฏิบัติผิดกฎหมาย เหตุผลที่สนับสนุนคำกล่าวอ้างของกระผม กระผมจะได้แสดงว่าเป็นที่ยอมรับกันทั้งสองฝ่าย จากการอภิปรายทั้งสองวันนั้นว่า งบประมาณนี้เรียกว่างบประมาณขาดดุลย์ กล่าวคือว่า ยอดรายจ่ายมี ๒๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ยอดรายได้ ๑๙,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ขาดไป ๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นงบประมาณที่ขาดดุลย์ ซึ่งคณะรัฐบาลผู้ยื่นงบประมาณนี้เข้าสภา จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กล่าวคือว่า ตามพระราชบัญญัติวิธีการ งบประมาณ ๒๕๐๒ มาตรา ๙ ได้บัญญัติไว้โดยแจ้งชัดว่า ในการเสนองบประมาณนั้น ถ้าประมาณ การ รายรับ ประเภท รายได้ ตามอำนาจกฎหมายที่มีอยู่แล้ว เป็นจำนวนต่ำกว่า งบประมาณ รายจ่าย ทั้งสิ้น ที่ขอตั้ง อย่างเช่นงบประมาณฉบับนี้ ให้แสดงวิธีหาเงินส่วนที่ขาดดุลย์ต่อรัฐสภา เราได้พยายามตรวจดูในเอกสารทั้งหมด ตลอดจน ถ้อยแถลง ของท่าน รัฐมนตรี ที่แสดง

ตอบโต้ฝ่ายสมาชิกสภาผู้มีความเกียรติในวันนั้นก็ไม่ได้เห็นท่านได้แถลงไว้ ณ ที่ใด ที่จะให้แสดงวิธีหาเงินส่วนที่ขาดดุลย์นั้นต่อรัฐสภา ท่านลองพลิกดูซิครับ ไม่มีเลย แล้วก็สำหรับคำว่า รายได้ตามอำนาจกฎหมายนั้น ก็หมายความว่ารายได้ ๑๙,๐๐๐ กว่าล้านบาทนั้น จะเอาเงินกู้ หรือว่าเงินคลังคง เอามาเป็นรายได้ตามอำนาจกฎหมายไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงถือว่ารัฐบาลได้ปฏิบัติ การคลาดเคลื่อนต่อข้อกฎหมาย จึงตั้ง ประเด็น นี้ ให้สภาพิจารณา และขอทางฝ่ายรัฐบาลก็ได้โปรดแถลงให้แจ้งชัดด้วยว่าท่านได้แสดง ความชัดเจนไว้ ณ ที่ใด แล้วก็ท่านจะปฏิบัติ การ แก้ไข ได้ทันเวลา หรือหาไม่ อีกมาตราหนึ่ง ซึ่งกระผมถือว่าเป็นการที่ รัฐบาล ปฏิบัติ คลาดเคลื่อน ต่อกฎหมาย เหมือนกัน ก็คือว่ามาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการ งบประมาณ ๒๕๐๒ นี้ได้บัญญัติว่า เมื่อสิ้นปีงบประมาณให้ รัฐมนตรีประกาศรายงานการ รับจ่ายเงิน ประจำปี งบประมาณ ที่สิ้นสุดนั้น ในราชกิจจานุเบกษาโดยมีชั้กซ้ำ ขอทราบเรียน ตามทางฝ่าย รัฐบาลว่าท่าน ได้แถลงแล้ว หรือหาไม่ วรรคที่ ๒ บอกต่อไปว่า รายงาน การรับจ่ายเงินประจำปี ตามความ

ในพรรคก่อนเมื่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้ตรวจสอบแล้ว ให้ทำรายงานผลการตรวจสอบเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอรัฐสภาเช่นเดียวกัน ตรวจดูในเอกสารทั้งหมดแล้วก็ไม่ปรากฏว่ามีรายงานผลการตรวจสอบ ซึ่งกรมตรวจเงินแผ่นดิน เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอรัฐสภา รัฐสภาในที่ประชุมนี้ไม่เคยเห็นรายงาน การ ตรวจสอบ นั้นเลย จึงขอตั้งประเด็น ไว้ต่อที่ ประชุม นี้ว่า ทางฝ่ายรัฐบาลได้ทำการบกพร่อง ขอให้ท่านได้แถลงแล้วก็โปรดแก้ไขเสีย เป็นที่ยอมรับกันว่างบประมาณนี้ขาดดุลย์กระผมได้ฟังถ้อยแถลงของ ๖ หน่วยงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเมื่อวานนี้ว่า งบประมาณนี้ เป็น งบประมาณ ขาดดุลย์ เพราะเป็นงบเร่งรัด แต่ว่าเมื่อพัฒนาประเทศชาตินี้ แล้วก็จะ สมดุลย์ต่อไป กระผม อยากจะ ถามว่า เมื่อ ไร จะ สมดุลย์ สักที เห็นแต่ว่าขาดดุลย์มาเป็นเวลา ๔-๕ ปีแล้ว ตรวจดูในงบประมาณก็ปรากฏว่าจะต้องเอาเงินคงคลัง จะต้องเอาเงินกู้เอามาชดเชยทุกครั้ง เมื่อไรจะสมดุลย์เสียที ทั้งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้อภิปรายไว้เป็นอันมาก ว่าสร้างหนี้ไว้ให้แก่ลูกหลาน ซึ่งจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ

ชอบ ต่อไปแล้วท่าน ได้กล่าว ไว้อีก ตอนหนึ่งว่าเงินกู้นั้นก็ก็เป็นประโยชน์ เพราะเหตุว่า กู้มา ก็เป็น ทรัพย์สิน ให้ปรากฏแก่เด็กรุ่นหลัง ชื่อนี้กระผมก็สงสัย ก็เพราะเหตุว่าเป็น ทรัพย์สิน อันได้ ประโยชน์แก่เด็กรุ่นหลัง แต่ว่าทรัพย์สินบางอย่างตั้งที่เราจะเห็นได้อย่างเช่น โรงงานกระดาษบางปะอิน หรือโรงงานน้ำตาลที่อุตรดิตถ์ นี่ก็เป็นทรัพย์สิน แต่ว่าไม่สามารถที่จะทำรายได้ให้เกิดได้ เพราะขาดทุนอย่างย่อยยับ เพราะฉะนั้นจะมีประโยชน์อะไรแก่ลูกหลาน กระผมเห็นว่าประโยชน์ ที่จะ ได้รับ แก่ลูกหลาน นั้นก็คือว่ารายได้ อันเกิดจากกำไรซึ่งได้จากโรงงาน นั้นถึงจะถูกต้อง ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ได้อภิปรายกันมา ส่วนมากก็หนักไปในทางรายจ่าย กระผมคิดว่าทางด้านรายได้ นั้นก็มีความสำคัญอยู่เป็นอันมาก ทางด้านรายได้นั้นถ้าจะสรุปแล้วก็คือว่าได้มาจากงบประมาณอากร แล้วก็นับเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจ ในเรื่องงบเกี่ยวกับภาษีอากรนั้นเราก็น่าจะ แบ่งออก ไปได้ว่า ภาษีที่มีอยู่นั้นเก็บบกพร่องหรือเปล่า ที่กฎหมายบัญญัติ อยู่แล้ว เก็บ บก พร่อง หรือเปล่า ประการต่อไปก็คือว่า ภาษี ที่เก็บ นั้นเป็น ภาษี ที่เป็น ธรรม หรือไม่ เป็น ภาษี ที่ซ่อน

ภาษาหรือไม่ เพราะเหตุว่าเป็นภาษาที่
 ซ้อนภาษแล้วตั้งระบบภาษาไว้ แล้วก็ไม่
 สามารถจะเก็บได้ เมื่อไม่สามารถเก็บได้
 ก็ไม่สามารถที่จะนำเงินเข้าคลังได้ กระ
 ผมจะขอชักตัวอย่างของในวงการอุตสาหกรรม
 ซึ่งได้ประจักษ์มาด้วยตัวเองว่าระบบ
 ภาษาตามกฎหมาย ประมวลรัฐฎการของ
 เรานั้นที่บัญญัติเก็บเอาจากการค้าก็
 จากนิติบุคคลทั่ว ๆ ไปก็ดี จากโรงงาน
 อุตสาหกรรมก็ดี จากการส่งเสริมอุต
 สสาหกรรมก็ดี ล้วนเป็นภาษาที่ส่วนใหญ่
 ซักกัน ประชาชนได้บ่นนักอุตสาหกรรม
 ได้บ่น พ่อค้าก็ได้บ่น แต่ว่าหาได้มีการ
 แก้ไขไม่ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ไม่สามารถ
 ที่จะเก็บภาษีเอามาบำรุงรัฐได้ เพราะ
 ฉะนั้นอันนี้ควรจะต้องแก้ไข กระผม
 จะชักตัวอย่างตั้ง ออกมาให้เห็นว่าที่ว่า
 ภาษาอุตสาหกรรมนั้นเป็นระบบภาษาที่
 ซ้อนภาษาอย่างไร อย่างเช่นเป็นต้นว่า
 โรงงานทอผ้า เจ้าของโรงงานอุตสาหกรรม
 จะต้องสั่งทำมาจากต่างประเทศ
 คืออิมพอร์ต (import) เข้ามาเป็นผ้า
 เมื่อมาถึงผ้าจะต้องเสียภาษี ๑.๕ เปอร์
 เซนต์ แล้วจากนั้นเข้าโรงงานปั่นด้าย
 จะต้องเสียภาษีอีก ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ จาก
 นั้นเข้าโรงทอเสียอีก ๑.๕ เปอร์เซ็นต์
 แล้วมาเข้าโรงย้อม เสียภาษีการค้าอีก
 ๕.๕ เปอร์เซ็นต์ ก็เสร็จออกมาเป็นผ้า

เป็นวัตถุดิบสำเร็จ เมื่อวัตถุดิบสำเร็จมาเข้าสู่
 ร้าน ร้านที่จะขายออกไปต้องเสียภาษีอีก
 ๕.๕ เปอร์เซ็นต์ เมื่อรวมกันเสร็จแล้ว
 โดยระบบภาษีส้อนเช่นนี้ จะต้องเสีย
 ภาษีถึง ๑๕.๕ เปอร์เซ็นต์ มันเป็น
 ธรรมดาแล้วหรือครับ อย่างนี้ พวกประกอบ
 โรงงานอุตสาหกรรมนี้ จะประกอบ
 อุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาประเทศได้อย่างไร
 เป็นไปไม่ได้ ได้ร่ำร้องกันนักหนา ได้
 ยื่นหนังสือร้องเรียน ไปทาง กระทรวง
 อุตสาหกรรม แต่ก็ไม่ได้รับการเหลียวแล
 ตัวอย่างอีกอันหนึ่ง ซึ่งจะเห็นได้ชัด
 เวลาที่รัฐบาลส่งเสริมงาน อุตสาหกรรม
 สมมติว่าเราตั้ง โรงงาน อุตสาหกรรม ทำ
 ดินสอคำขึ้นในประเทศ เปรียบเทียบกับ
 ดินสอคำ ซึ่งเราส่งมาจากต่างประเทศ
 ดินสอคำที่เราส่งมาจากต่างประเทศนั้น
 เมื่อภาษีอากรขาเข้ามานั้น เราเสีย ๑๐
 เปอร์เซ็นต์ เข้ามาแล้ว ขายออกไปเสีย
 ภาษีกับเขอีก ๕.๕ เปอร์เซ็นต์ รวม
 ความว่าเสีย ๑๕.๕ เปอร์เซ็นต์ ที่นี้ผ้า
 ผู้ประกอบการนี้ จะสั่งมาทำบ้างก็จะต้อง
 สั่งวัตถุดิบมาจากต่างประเทศ เพื่อให้
 ถูกกว่าเขา ท่านทั้งหลายโปรดคอยฟังว่า
 ภาษีเราเสียอย่างไรเราจะต้องสั่งให้ค่า
 เข้ามาเสียภาษี ๒๗ เปอร์เซ็นต์ เราจะ

ก็ขังส่งไม้สำหรับทำดินสอนี้เข้ามาเสียภาษี
อีก ๒๗ เพอร์เซ็นต์ เราจะต้องส่งยาง
ลบเข้ามาที่คิดหัวดินสอนี้เสียภาษีอีก ๒๗
เปอร์เซ็นต์ เราจะต้องส่งสีสำหรับเคลือบ
ดินสอนี้อีก ๒๗ เพอร์เซ็นต์ อันนี้ขอให้
ท่าน รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง การคลัง
และท่าน รัฐมนตรีช่วยว่าการ ซึ่งเป็น
อธิบดีกรมศุลกากรด้วย โปรดสังเกต
แล้วนำข้อสังเกตเหล่านี้ไปศึกษาทบทวน
ว่า เป็นจริงดังที่กระผมว่าหรือไม่ เวลา
นี้ทางฝ่ายโรงงานอุตสาหกรรมเป็นที่ประ
จักษ์แล้วแก่ใจ ในระบบภาษีที่ซ้อน ๆ
กันอย่างนี้ ถือว่าไม่เป็นธรรม และเขา
ก็ไม่สามารถจะปฏิบัติได้ ตัวอย่างที่
กระผมยกมานี้ เป็นแค่เพียง ๒ อย่าง
เท่านั้น ยังมีอีกมากมายหลายอย่าง ซึ่ง
เป็น อุปสรรค ขัดขวาง ต่อ การ พัฒนา อุต
สาหกรรมของประเทศ กระผมจึงขอฝาก
ไว้เป็นข้อสังเกต ภาษีนี้นี้เป็นแหล่งรายได้
อันสำคัญของรัฐ ในการที่จะเอามาทะนุ
บำรุงประเทศ เมื่อวานนี้มีท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติได้พูดถึงภาษีซื้อขายที่ดิน อัน
นี้กระผมก็เห็นด้วย การซื้อขายที่ดินนี้
หากว่าซื้อขายไปแล้ว ก็ผู้ขายมีกำไรก็สม
ควรที่จะได้เสียภาษีนอกเหนือไปจากที่จะ
ต้องเสียค่าอากรแสตมป์ จากด้านหนึ่ง

๕๐,๐๐๐ บาท ควรจะเสียเพิ่มอย่างชาย
ที่ดิน ๒๐๗ ล้าน ที่ปรากฏเป็นเรื่อง
ฉาวโฉ่อยู่นั้น ผู้ขายที่ดินเมื่อได้กำไร ก็
ควรที่จะเสียภาษี คือเราสร้างระบบภาษี
เข้ามา เพื่อเก็บภาษีจากบุคคลที่จะเสีย
ภาษีได้ง่าย ถ้าหากว่าคนมีฐานะคน
สามารถที่จะเสียภาษีได้ เขาก็ไม่ปฏิเสธ
ในการที่จะเสียภาษีนั้น อีกอย่างหนึ่งก็มี
ภาษีมรดก ก็สมควรที่จะตราบทบัญญัติ
กฎหมายที่เก็บภาษีนี้นั้นเช่นเดียวกัน อันนี้
ก็จะเป็นรายได้อันหนึ่งซึ่งนำมาสู่รัฐ ทิน
ในข้อ ปฏิบัติเกี่ยวกับ ความมก พร่องใน
การเก็บภาษีนี้นี้ มีอยู่เป็นอันมาก นี่เป็น
เรื่อง ของ เจ้าหน้า ที่ ที่กฎหมายมีอยู่แล้ว
แล้วก็ไม่เก็บเงิน อยู่ในมือแล้ว แล้วก็
ไม่ได้เก็บ ซึ่งกระผมจะชักตัวอย่าง
อย่าง ที่เมื่อชักออกมาแล้ว ท่านทั้งหลาย
ก็จะเห็นว่า อ้อมันเป็นเช่นนั้นจริง ๆ
กระผมหวังว่า กระผมจะขอถือโอกาส
พูดว่า ท่านทั้งหลายนี้ควรจะรู้จักคำว่า
โรงแรมนกกระจอก โรงแรมนกกระจอก
นี้ ได้เกิดขึ้นแพร่หลายในบ้านเราในยุคนี้
เป็น สถานที่อันหนึ่งซึ่งท่านทั้งหลายก็รู้
แล้วว่ามีคนชอบไปเที่ยวมาก ทินโรง
โรงแรมนกกระจอกนี้อย่าทำดูถูกไป กระผม
มีเพื่อนที่เป็นเจ้าของโรงแรมนกกระจอก

หลายคน เขาแบ่งกำไรกันทุกวัน ส่วนมากเป็นเงินไหลดำ โรงแรมนกกระจอกนี้ กระผมก็ไม่ค่อยได้ไป ทรอก และก็แต่ว่าท่านทั้งหลายนี้ ก็คงจะไม่ค่อยได้ไปเหมือนกัน แต่เราก็ชอบแสวงหาความรู้ โรงแรมนกกระจอกหรืออีกคำหนึ่งเขาเรียกว่าโรงแรมจังหวัด นี้ไม่ใช่เล่นนะครับ ก็ว่านำรายได้มหาศาลมาให้แก่ผู้ประกอบการ คือว่าเขาแบ่งกำไรกันได้ทุกวัน ๆ ไม่ใช่แบ่งเป็นเดือน ไม่ใช่แบ่งเป็นปี ก็ว่าโดยฉิวเฉลี่ยแล้ว โดยความเอาใจใส่นี้แหละ ก็ได้พากันไปสำรวจ มีประมาณฉิวเฉลี่ยแล้วประมาณ ๕๐๐ แห่ง แห่งหนึ่งฉิวเฉลี่ยแล้วจะมีประมาณ ๕๐ ห้องโรงแรมในพระนครนี้ ฉิวเฉลี่ยแล้วจะมี ประมาณ ๒๕,๐๐๐ ห้อง.....

ประธานสภาผู้แทน : หมกเวลาครับ

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : เนื่องจากการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีนี้ซึ่งท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ได้อภิปรายนั้นในชั้นแรก และมีบรรดาสมาชิกท่านผู้มีเกียรติในรัฐสภาได้อภิปรายในข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการจัดทำงบประมาณในปีนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่าน

นายก ฯ ก็ได้ชี้แจงได้บรรยายไปอะไรมากมายเกี่ยวกับสรรพคุณของรัฐบาลเมื่อวานนี้ อย่างไรก็ตามในการพิจารณาของรัฐสภาในครั้ง ๕๕.๕๕ เปอร์เซ็นต์ ถ้าคิดเทียบเปอร์เซ็นต์แล้ว บรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมีความเห็นสอดคล้องกัน ว่าร่าง พระราชบัญญัติ ฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ไม่ชอบด้วยเหตุด้วยผลนานาประการ ทั้งเหตุผลของบรรดาท่าน สมาชิก ได้อภิปรายแล้วนั้น แม้กระนั้น ๖ พรรค นายก ฯ และ ๖ พรรค รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงได้ขึ้นมาชี้แจง แต่ส่วนมากก็ขึ้นมายอมรับในข้อเท็จจริงต่างๆว่าจะนำไปแก้ไขข้อบกพร่องด้วยประการที่ปรอง ขอประทานโทษ ๖ พรรค รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ ท่านได้รับโดยตรงไปตรงมาและกำหนดเวลาว่าจะแก้ไขข้อบกพร่องซึ่งจะปฏิบัติการโดยเด็ดขาด ในเรื่องข้อบกพร่องในการหักหัวง ของบรรดาสมาชิกในรัฐสภา นี้ อย่างไรก็ตาม ในการที่ทางฝ่ายบริหารคือคณะรัฐบาลได้ยอมรับอย่างแน่ชัดว่า จะต้องปฏิบัติการให้เป็นไปและสอดคล้องกับความเห็นของบรรดา ส.ส. ที่ได้อภิปราย ตั้งแต่เมื่อวานนี้ และวันนี้ด้วย ปัญหาข้อบกพร่องทั้งหลายนี้เป็นที่ยอมรับอย่างทั่วพเจ้า ได้อภิปรายมาแล้ว

นั้น ข้าพเจ้าเป็นห่วงอยู่อย่างหนึ่งว่า ซึ่งทางรัฐบาลได้ยอมรับว่าเวลานี้มีเด็กอายุในวัยเรียนซึ่งอายุ ๑๕-๑๖-๑๗ ปี มีประมาณ ๑๕ ล้านคน และเพิ่มขึ้นอีกปีละประมาณ ๑ ล้านคน ถ้าเทียบจำนวนแล้ว จะมากกว่าพลเมืองของประเทศลาวประเทศเขมร ถ้าหากว่าท่านจะปล่อยให้อนาคต ของกุลบุตร กุลธิดา หรืออนาคตของ ซึ่ง บุคคลที่จะเป็น กำลัง ของ ชาติในทางค้ำประกันสมอง และกำลังของประเทศชาติต้องเสื่อมโทรมในการที่ท่านได้ขึ้นมาชี้แจงว่าในการ ที่จัด ท่างบ ประ มาณ ขาดดุลย์ต้องกู้เงินมานั้น กู้เงินมาเพื่อพัฒนาการประเทศขั้นมูลฐานทุกสิ่งทุกอย่าง ทุกประการ การกู้เงินมาเช่นนั้นทำให้บ้านเมืองได้รับความเสียหายมา ซึ่งท่านก็ได้มีตราพระราชบัญญัติ และข้อบังคับกีดกันไว้ทุกด้านทุกประการอยู่แล้ว ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า ในการที่ทาง รัฐบาลได้จัดท่างบประมาณ ซึ่งเสนอต่อสภาในวันนี้ นั้น เป็นงบประมาณที่ทางรัฐสภาส่วนใหญ่ไม่เห็นพ้องต้องกัน และรัฐบาลได้ยอมรับอย่างว่าน้อย่างไรก็ตาม ในด้านงบประมาณลับของทางราชการ ซึ่งท่านได้ใช้มาอยู่ทุก ๆ ปี ข้าพเจ้าเคยอภิปรายกล่าวในสภานี้เมื่อสมัยก่อนว่าเงินราชการ

ลับที่ท่านใช้อยู่ทุกปี ๆ นี้ ท่านจะบอกหรือแจ้งแก่บรรดาท่านสมาชิกในรัฐสภานี้ได้หรือไม่ บางสิ่งบางอย่างท่านอาจไม่ต้อง ไปใช้เงิน งบประมาณ ของ ประชาชนให้สิ้นเปลืองโดยเปล่าประโยชน์ในเมื่อท่านได้ชี้แจงแก่รัฐบาลนี้ทราบ แต่ท่านก็ตอบอย่างกำปั้นทุบดิน หรือว่าตีหัวแล้วก็วิ่งเข้าบ้าน ขอประทานโทษคือตอบชนิดที่ว่า เงินราชการลับนั้นบอกไม่ได้ ถ้าบอกไม่ใช่ลับ ท่านตอบอย่างนี้ แต่ท่านอย่าลืมนะว่า เงินจำนวนดังกล่าวอนมหาศาลที่ท่านใช้มาทุกปี ๆ นี้มาจากหยาดเหงื่อ และแรง งาน ของ ประชาชน ท่านจะทราบและคิดไถ่อย่างไร ๆ ว่าท่านมีการพัฒนาและมีการอบรม มีการสัมมนา ถ้าเทียบ ได้แล้วทุกกระทรวงทบวงกรม มีการล้าง สมอง ของประชาชน ทุกระดับ แต่ก็จะหนีจากข้อเท็จจริงไม่พ้น ทั้งนี้ท่าน จะเห็นว่า รายได้ จากค่าพรี่ เมียมข้าวจาก ชาวนา ซึ่งนับ ว่าเป็น กระดูกสันหลังของ ประเทศนี้ ปีหนึ่งนับเป็นจำนวน พันล้าน ท่านคืนไปให้เขาทำไต่ บัญหานี้ปัญหาที่ท่านได้แก้ตัวบอกว่ามีการให้เกร็ดคิดในทางธนาคารบ้าง และในทางการกู้เงิน ในทางธนาคารเพื่อการ เกษตร และสหกรณ์อะไรเหล่านี้เป็นต้น ท่าน

อย่าลืมว่าครอบครัว ของ ชานาเวลานี้มี
หนี้สินเหลือล้นพันตัว เพราะอะไรก็ว่าได้
ท่านให้กู้ยืม ๆ แต่ท่านอย่าลืมว่าชาว
นานนี้อยู่ในภาวะที่เอาตัวไม่รอด . ใน
ภาวะด้านเศรษฐกิจภายในครอบครัว ใน
เมื่อท่านให้ชานาซึ่งเป็น กระจก สันหลัง
ของประเทศ ๘๐ เปอร์เซนต์ได้เป็นหนี้
เป็นสินรัฐบาลอย่างมากมายเช่นนี้ เมื่อ
เอาตัวไม่รอด ส่วนใหญ่ ๘๐ เปอร์เซนต์
เอาตัวไม่รอดเช่นนี้ หนักเข้า ๆ บ้าน
เมืองจะเป็นอย่างไร จะต้องปฏิรูปการ
ปกครอง นั้นแหละคอมมิวนิสต์จะมาถึง
ตัวท่านแล้ว ซึ่งท่านกลัวหนักหนา ท่าน
ใช้เงินงบประมาณ ปรามปรามผู้ก่อการ
ร้ายอยู่ตลอดเวลาเดี๋ยวนี้ ท่านปรามปราม
ผู้ก่อการร้ายประเภทไหนบ้าง ประเภท
ประชาชน ประเภทศาสนา ซึ่งไม่รู้จัก
ว่าคำว่าของคอมมิวนิสต์ แต่ว่าคอมมิ
วนิสต์ ในเครื่องแบบนั่งอยู่ใน เก้าอี้ของรัฐ
บาลท่านปรามหรือเปล่า ท่านรู้ไหม นี้
เป็นปัญหาสำคัญที่สุด และนอกจากนั้น
โรคภัยที่สุกก็โรคคอร์รัปชั่น โรคคอร์
รัปชั่นระบอบทุกกระทรวง ทบวง กรม
ท่าน จะเห็นว่า การ ติงบ งบประมาณ เข้ามา
แต่ละกระทรวง ทบวง กรม นั้นมากมาย
อย่างมหาศาล เพื่ออะไร เพื่อเหลือเพื่อ

ขาด เพื่อสำหรับคอร์รัปชั่นล่วงหน้า
ข้อพิถลมข้อเครื่องแอร์คอนดิชั่น ข้อ
รถยนต์จีปาดะนาาประการสิ่งเหล่านี้เอง
ท่านอย่าลืมว่าบ่อนทำลาย บุคคลบ่อน
ทำลายใน เครื่องแบบใน ประเทศไทยนี้มี
จำนวนอย่างมหาศาล ขอให้รัฐบาลนี้ได้
ฟังสั่งวรและเข้าใจ ถ้าหากว่าท่านไม่ปราม
บุคคลก่อการร้ายในเครื่องแบบในวงราชการ
แล้ว บ้านเมืองจะอยู่ในความสงบสุข
หาได้ไม่ ข้าพเจ้าขอกราบเรียนต่อ
ฯพณฯ นายก ฯ คนชื่อของเมืองไทย
คือ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีจอมพล
ถนอม ฯ ท่านได้กล่าวว่าท่านได้ไปตรวจ
ราชการ ได้นำข้อมูลต่าง ๆ มาตีแผ่
ในคณะ รัฐมนตรี ให้ทราบ ถึง ความ สสาร
ทุกข์สุขดิบของประชาชน เรื่องนี้ก็เป็น
เรื่องที่ยอมรับ เป็น เรื่อง หน้าที ของท่าน
แต่ที่ว่าในการที่ท่านจะแก้ไขปัญหาเฉพาะ
หน้าที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของ
เมืองและหลาย ๆ อย่างในปัจจุบันนี้ได้
อย่างไร และรีบด่วนหรือไม่นั้น ข้าพเจ้า
อยากจะขอเรียนย้ำอีกว่า ในด้านความ
กิดเห็น นับตั้งแต่หัวหน้าพรรคประชาธิ
ปัตย์ และบรรดาท่านสมาชิกในรัฐสภานี้
ได้ให้ข้อกิดเห็น และท่านขึ้นมายอมรับ
อย่างหน้าชั้นตามานว่าจะยอมรับไว้หรือไม่

คนไทย เราต้องรักชาติไทยเมืองของเรา แต่ข้าพเจ้าใคร่อยากจะขอทราบเรียนรัฐบาลเห็นว่า เอลละเอาเรื่องจริงมาพูดกันทีเดียว การปราบคอร์รัปชันแม้จะมีอริบตีผู้ทรงคุณวุฒิและกล้าหาญ กำลังปฏิบัติการเกี่ยวกับในด้านสมรรถภาพของตำรวจ และมีกำลังกองปราบอีก ท่านจะจัดตั้งกองปราบ คอร์รัปชัน ขึ้นอีกกอง หนึ่ง เฉพาะเพื่อปราบคอร์รัปชัน โดยเฉพาะได้หรือไม่ และปราบไม่ต้องปราบที่อื่น ปราบคอร์รัปชันในเครื่องแบบอันดับแรก ข้าพเจ้าไม่ขออภิปรายมาก เพราะสงวนเวลาไว้สำหรับบรรดาท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง ภัยการ ตั้ง กอง ปราบ คอร์รัปชัน โดยเฉพาะขึ้นนี้เป็นปัญหาที่ท่านจะต้องไต่ถามงบประมาณเข้ามาเพิ่มเติมแก่รัฐบาลอีก ในการที่จะใช้จ่ายอิลยลยแจก ไป ท่านกล้าหรือเปล่า ถ้าท่านกล้าแล้วข้าพเจ้ายกมือวันนี้สองมือครับ ขอประทานโทษ ขอบกณ

จอมพล ถนอม กิตติขจร(นายก รัฐมนตรี): การที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเข้ามาสู่สภาผู้แทนเพื่อพิจารณา ๒ วันมาแล้ว ก็ด้วยการพิจารณาที่จะทำให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติ และประชาชน อย่าง มากที่

สุดเท่าที่จะสามารถจะกระทำได้ เท่าที่ท่านทั้งหลายได้กรุณาอภิปรายแล้ว ๒ วัน รู้ สึกว่าทุก ๆ คน ก็มีความปรารถนาดีต่อ ประเทศชาติ และเพื่อความผาสุกของประชาชนทั้งสิ้น มีหลายอย่างที่เกี่ยวกับ หลักการมีบางอย่างก็เกี่ยวกับเรื่อง การปฏิบัติ ในเรื่องเหล่านี้ ข้าพเจ้าในฐานะหัวหน้า รัฐบาลยินดีรับฟังและ ก็จะนำข้อคิดเห็น ของท่านทั้งหลายนั้น นำไปพิจารณาใน การบริหารราชการต่อไป แต่ที่ท่านหวัง ไข่มากที่สุดว่างบประมาณที่ทั้งมานี้ จะไม่ ได้ประโยชน์แก่ประชาชนอันนี้ ข้าพเจ้า ขอยืนยันว่าจะพยายามกวัดขันทุก อย่างให้ ดำเนิน ไปตามความมุ่ง หมาย คือใช้งบประมาณนี้ให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชน อย่างมากที่สุด เพราะ เราทุก ๆ คนใคร จะเป็นรัฐบาล กิตติเราย่อมมีความมุ่งมาก ปรารถนาในการที่จะพัฒนาบ้านเมืองของ เราให้มีความเจริญรุ่งเรือง ให้บ้านเมือง ของเรามีความมั่นคงและปลอดภัยและ ให้ บังเกิดความผาสุกแก่ประชาชน ด้วยกัน ทั้งสิ้นเมื่อเรามีความเห็น ทั้งทางรัฐบาล ก็หวังดีต่อประชาชนและพวก ท่านผู้แทน ผู้เกี่ยวข้อง ทั้งหลายก็หวังดีต่อประชาชน เพราะฉะนั้น ความคิด เห็นของ ท่านทั้งหลายนั้นก็ เป็นเครื่อง ที่จะช่วยให้รัฐบาล

ดำเนินการบริหารราชการแผ่นดินไปตาม
 คัดลองที่ถูกต้อง สิ่งบางเรื่องที่ท่านเห็น
 วางงบประมาณอาจจะไม่เหมาะสม ท่านผู้
 แทนผู้มีเกียรติทั้งหลายก็มีโอกาสที่จะไป
 แปรญัตติในชั้นกรรมาธิการได้ แล้วก็ใน
 การที่ท่านทั้งหลายสงสัยว่า รัฐบาลจะไม่
 ดำเนินการในการปราบปรามหรือป้องกัน
 ผู้ที่ทุจริตในการปฏิบัติหน้าที่นั้น ก็มีเจ้า
 กระทรวง หลายกระทรวง ได้รับ ร้อง กับ
 ท่านทั้งหลายแล้ว และข้าพเจ้า เองในฐานะ
 หัวหน้ารัฐบาล ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า
 การปฏิบัติหน้าที่ของ ข้าพเจ้านั้น ได้พยายาม
 กระทำอย่างดีที่สุดด้วยความซื่อสัตย์
 สุจริตต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
 อย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นมีสิ่งหนึ่งสิ่งใด
 ถ้าบังเกิดขึ้นไปในทางที่เห็นว่า จะเป็น
 เรื่องหาผลประโยชน์ส่วนตัวแล้ว ข้าพเจ้า
 จะต้องดำเนินการทันที และได้ดำเนินการ
 มาแล้วเป็นอันมาก และข้าพเจ้าขอ
 ร้องบรรดาท่านผู้แทนผู้มีเกียรติทั้งหลาย
 ด้วยว่า ถ้าท่านได้ทราบหรือได้เห็นหรือ
 ได้ประจักษ์การกระทำของผู้ใดว่าเป็นไป
 ในทางที่จะเป็น การคอร์รัปชั่นดังที่ท่าน
 ได้กล่าว ข้าพเจ้าขอรับเรื่องจากท่าน ทั้ง
 หลายนั้นมาดำเนินการ โดยทันทีตามกรณี
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าหวังว่างบประมาณ

ที่เราได้อภิปรายกันมา เป็นเวลานานแล้ว
 นี้ ทางรัฐบาล ก็จะได้ พยายามนำไปใช้
 ในการบริหารราชการแผ่นดินให้เกิดประ
 โยชน์แก่ประเทศชาติ และหวังเป็นอย่าง
 ยิ่งว่าท่านทั้งหลายคงจะได้เห็น ใจรัฐบาล
 ในการทำงานที่จะบริหารราชการ ถ้าเรา ไม่มีงบประมาณ
 ปรมาณแล้ว ก็เราไม่สามารถที่จะทำได้
 ไม่ใช่ว่าจะเป็น ข้าพเจ้าเป็นรัฐบาล หรือ
 ใคร ๆ จะมาเป็นรัฐบาลเราก็ต้องเป็นเช่น
 นั้น เพราะฉะนั้นก็หวังด้วยความกรุณา
 จากพวกท่านทั้งหลายซึ่งนั่งอยู่ ณ ที่นี้ คง
 จะได้เห็นใจรัฐบาลและ ให้การเห็นชอบ
 กับร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ทาง รัฐบาล
 ได้เสนอนี้ ขอขอบคุณ

นายแสวง ชวชะชวม (นคร
 พนม) : เนื่องจากเราได้มีการอภิปราย
 มา ๒ วันแล้ว และ ๖ ทุ่ม นายกรัฐมนตรี
 หัวหน้ารัฐบาล ก็ได้สรุปแล้วว่าหาก
 ท่านสมาชิกผู้ใดมีความ ประสงค์จะให้แก้ไข
 ก็ไปพิจารณากันในชั้นกรรมาธิการ
 ได้ กระผมขอเสนอให้ปิดอภิปราย ใคร
 เห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) :
 ผมยกมือมาใช้วันเดียวครบ ๒ วันยังไม่
 ได้พูดเลย แต่ว่าเมื่อมีสมาชิกขอปิด

อภิปรายเช่นนี้ เมื่อไม่ได้พูด ผมขอหา
รื้อกับท่านประธานนิดหน่อย คืออยากจะ
เน้นให้เห็นว่าสถานะมีรัฐบาล ซึ่งบริหาร
ประเทศโดยไม่ได้ผ่านผู้แทนราษฎร เป็น
ไปตามรัฐธรรมนูญซึ่งพวกเราก็ไม่ได้ร่าง
และขณะนั้นเรา เอาข้อเท็จจริงต่าง ๆ ซึ่ง
มาจากราษฎรเสนอแนะให้รัฐบาลท่านฟัง
นี้ ทำไมพวกเราจะรีบปิดประตูเสีย.....

ประธานสภาผู้แทน : ขอได้
โปรดเป็นไปตามระเบียบ เตะอะไร
คุณอุทัย ๆ ครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน(ชลบุรี):
ผมขอ อยากให้ถ้อย พวกเราจะยึดถือ
ข้อเท็จจริงต่าง ๆ สู่รัฐบาลต่อไป เพราะ
ท่านไม่ได้เป็นผู้แทน เหมือนอย่างเรา
ท่านนั่งอยู่แต่ในกรุงเทพ ฯ อาศัยแต่นัก
วิชาการ เราอาศัยข้อเท็จจริง

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่
คุณเปิดอภิปรายต่อไปไหม

นายอุทัย พิมพ์ใจชน(ชลบุรี):
ผมขอให้ถ้อย ได้ไหมครับ ขอร้องเป็น
ส่วนตัว ในฐานะเพื่อนสมาชิก ขอขอบ
คุณครับ

ประธานสภาผู้แทน : มีอย่าง
เดียวเท่านั้น ใคร จะเสนอเปิดอภิปราย
ต่อไปหรือไม่

นายขุนทอง ภูผิวเดือน (ภาพ
สินธุ): ระผมขอเสนอ ให้เปิดอภิปราย
ต่อไปอีก ๓ วัน ใครเห็นด้วย โปรดรับ
รอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน: ได้มีผู้เสนอ
ให้เปิดอภิปราย และ มีผู้เสนอให้เปิด
อภิปรายต่อไป และมีสมาชิกรับรองครบ
แล้ว ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่าน
ผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๓ คน)

นายไขแสง สุกใส(นครพนม):ที่
ข้างนอกมี สมาชิกวุฒิสภานั่งอยู่ด้วยประ
เดี๋ยวจะสับสนกัน

ประธานสภาผู้แทน : นั่งข้าง
นอก นั่งหลังราวทองเหลืองครับ

นายไขแสง สุกใส(นครพนม):
ข้างนอกเห็นเสื้อนอกเหมือนกัน รู้สึกว่า
จะไม่ค่อยชัด

ประธานสภาผู้แทน : เจ้าหน้าที่
เขารู้ครับ หลังไมโครโฟน นี้เขารู้ครับ

นายไขแสง สุกใส(นครพนม):
คูตี ๆ นะครับ ผมสงสัย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใด
เห็นว่าสมควรที่จะ เปิดอภิปราย ได้แล้ว

โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๑๐๘ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย ต่อไปนี้ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๓ ที่รัฐบาลเสนอมาต่อสภานี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๑๓๔ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า ไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๕๐ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติ งบประมาณจะต้องเสนอต่อกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาตามข้อบังคับ รัฐบาลจะเสนอจำนวนเท่าไรครับ

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอจำนวน ๓๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอจำนวนกรรมาธิการวิสามัญ ๓๕ คน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น (ไม่มีสมาชิกรู้สึกว่ามีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ผมถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ของรัฐบาลเท่าไร จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอ ๑๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอ ๑๒ คน ที่เหลือเป็นของสมาชิก จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น (ไม่มีสมาชิกรู้สึกว่ามีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ผมถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพโรนทร์ (ร้อยเอ็ด) : กระผมใคร่ขอเสนอญัตติพิจารณาถึงข้อบังคับของเราที่ใช้อยู่ ถ้าหากว่าเราใช้ข้อบังคับของวุฒิสภาแล้วก็เหมือนว่าสภาแห่งนี้ไม่มีสิทธิในการพิจารณางบประมาณในการใช้จ่ายเงินของประเทศเลย

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่วาระ
นั้นแล้วละครับ ต้องไปตามข้อบังคับไม่
มีทางหรือครับ ผมได้พิจารณาโดย
รอบคอบเหมือนกัน ผมเห็นด้วยเหมือน
กันเชิญรัฐบาลเสนอชื่อได้ครับ

จอมพล ถนอม กิตติขจร(นายก
รัฐมนตรี) : ของรัฐบาลขอเสนอ ๑๒
คน คือ ๑. นายเสริม วิณิชยกุล
๒. หม่อมราชวงศ์ทองแท้ ทองแถม
๓. นายบุญมา วงศ์สวรรค์ ๔. นายเรณู
สุวรรณเสถียร ๕. นายป๋วย อึ๊งภากรณ์
๖. นายประยัต บวรณะศิริ ๗. พลโท
แสวง เสนาณรงค์ ๘. นายมณู บริสุทธิ์
๙. พลโท พลพัฒน์ สุวรรณชฎ ๑๐.
พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร ๑๑. นาย
ถวิล สุนทรสารทูล ๑๒. นายบุญรอด
ปิณฑสันต์

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปนี้
ขอให้ท่านสมาชิกได้โปรดเสนอชื่อ

นายน้อย ทินราช(นครราชสีมา) :
กระผมขอเสนอนายประทีป ทองคำใส
ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายล้วน เวชชาลีگانน (นคร
ปฐม) : กระผมขอเสนอนายบุญเลิศ
ชินวัตร ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายอนันต์ ฉายแสง (ฉะเชิง
เทรา) : กระผมขอเสนอนายประมวล
กุลมาตย์ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรี
ธรรมราช) : กระผมขอเสนอนายใหญ่
ศวิตชาติ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายจำลอง เทวารุท (ฉะเชิง
เทรา) : กระผมขอเสนอพันตำรวจโทบุญเลิศ
เลิศปรีชา ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายเทพ สุวงศ์สนธิ์ (สมุทร
สงคราม) : กระผมขอเสนอนายจรูญ
วัฒนากร ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อีสราชีวัน (เชียงใหม่) :
กระผมขอเสนอพันเอก สมกิตติ
ศรีสังคม ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายวินิจ วังตาล (ราชบุรี) :
กระผมขอเสนอนายสุรินทร์ เทพกาญญา
ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายประมวล กุลมาตย์ (ชุมพร) : กระผมขอเสนอนายประสิทธิ์ ชูพินิจ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง (มีสมาชิกรับรอง)

นายแสวง ชวัชวะชุม (นครพนม) : กระผมขอเสนอนายทวีช กลิ่นประทุม ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง (มีสมาชิกรับรอง)

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : กระผมขอเสนอนางสมพงษ์ อยู่หุ่น ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง (มีสมาชิกรับรอง)

นายชาย สัจจะ (ธนบุรี) : กระผมขอเสนอนายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง (มีสมาชิกรับรอง)

นายจรูญ วัฒนากร (ราชบุรี) : กระผมขอเสนอนายทองหยด จิตตวีระ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง (มีสมาชิกรับรอง)

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : กระผมขอเสนอนายสุชน ชามพูนท ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง (มีสมาชิกรับรอง)

นายสุรินทร์ เทพกาญจนา (สมุทรสาคร) : กระผมขอเสนอนายถวิล

จันทร์วิทัน ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง (มีสมาชิกรับรอง)

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : กระผมขอเสนอนายเสริมโลกเลื่อง ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง (มีสมาชิกรับรอง)

นายปรีดา อร่าม (กระบี่) : กระผมขอเสนอนายชูลิน โคนันท์ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง (มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญเลิศ ชินวัตร (เชียงใหม่) : กระผมขอเสนอนายล้วน เวชชาลีگانน ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง (มีสมาชิกรับรอง)

เรือตรี สุพจน์ ตั้งตระกูล (เพชรบูรณ์) : กระผมขอเสนอนายณวงเอียดศิลา ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง (มีสมาชิกรับรอง)

นางสมพงษ์ อยู่หุ่น (กาฬสินธุ์) : ถิ่นขอเสนอนายประธา บุญเนตร ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง (มีสมาชิกรับรอง)

นายสุจินต์ เชาววิเศษ (ศรีสะเกษ) : กระผมขอเสนอนายยศ อินทรโกมาตย์สุท ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง (มีสมาชิกรับรอง)

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์
(ชลบุรี) : กระผมขอเสนอ นายวิชัย
โกมลวิชัย ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญช่วย มาประเสริฐ
(ลพบุรี) : กระผมขอเสนอ นายประเสริฐ
บุญสม ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายฉวง เอี่ยมสีลา (อุดรธานี) :
กระผมขอเสนอ นายฉวัน เวกชาลิกานน
ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอ
แล้วครับ

นายวิวัฒน์ อินทรอุดม (อุดร
ธานี) : กระผมขอเสนอ ร้อยโท กมล
อตันโต ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายน้อย ทินราช (นครราชสีมา) :
กระผมขอเสนอ นายสุจินต์ เขาวัดศิษ
ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

พันตำรวจตรี สงกรานต์ อุดม
สิทธิ์ (เพชรบูรณ์) : กระผมขอเสนอ
นายชื่น ระวีวรรณ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

ว่าที่เรอตร วิเชียร กลิ่นสุคนธ์
(พระนครศรีอยุธยา) : กระผมขอ
เสนอ นายทินกร ปรัชพันธ์ ท่านผู้ใดเห็น
ด้วยโปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองมาก จันทะลือ (อุบล
ราชธานี) : กระผมขอเสนอ ประธาน
มองมาทางนี้หน่อยครับ

ประธานสภาผู้แทน : เคียว ๆ
เอาสิครับ เอา คุณจะเสนอใคร

นายทองมาก จันทะลือ (อุบล
ราชธานี) : กระผมขอเสนอ นายเกียรติ
นาคะพงษ์ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหา
สารคาม) : กระผมขอถอนครับ เพราะ
ลิสต์ (list) มีไว้หมดแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : คุณวิเชียร
เสนอใครเมื่อกัน คุณวิเชียร ๆ เมื่อตะกี
เสนอใครเจ้าหน้าที่ขอให้บอกใหม่ ไม่ได้
ยิน นายทินกร ปรัชพันธ์ ใช่ไหม

ว่าที่เรอตร วิเชียร กลิ่นสุคนธ์
(พระนครศรีอยุธยา) : กระผมขอเสนอ
นายทินกร ปรัชพันธ์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชร
บูรณ์) : กระผมขอเสนอเปิดการเสนอ
รายชื่อ

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : เอาใคร
จะเสนออีกครับ

นายชวน กิตติธรรมพันธ์ (นคร
พนม) : นี่เสนอเปิดการเสนอรายชื่อแล้ว
ใช้ใหม่ทำประธาน กระผมขอเสนอ
นายไกรสร คันทิพงศ์

ประธานสภาผู้แทน : ปิดเสียแล้ว

นายชวน กิตติธรรมพันธ์ (นคร
พนม) : เอา กระผมขอเสนอเปิดการ
เสนอรายชื่อต่อไป

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอ
เปิดการเสนอรายชื่อ แล้วมีผู้เสนอขอเปิด
การเสนอรายชื่อกรรมวิธีการต่อไปเพราะ
ฉะนั้นผมจะขอลามติที่ประชุมเห็นว่า ท่าน
ผู้ใดเห็นสมควรที่จะเปิดการเสนอรายชื่อ
กรรมวิธีการต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๖ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใด
เห็นสมควรที่จะเปิด การ เสนอ ราย ชื่อ
กรรมวิธีการได้แล้วโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๖ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอัน
ว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เปิดการเสนอรายชื่อ
ได้แล้ว ขอให้เลขาธิการ อ่าน รายชื่อ
สมาชิกที่ได้รับการเสนอชื่อ

นายประเสริฐ คุ้มมะสุคนธ์
(เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อผู้ที่ได้
รับการเสนอชื่อเป็นกรรมวิธีการคือ ๑.
นายเสริม วินิจฉัยกุล ๒. หม่อมราชวงศ์
ทองแดง ทองแถม ๓. นายบุญมา
วงศ์สุวรรณ ๔. นายเรณู สุวรรณเสถียร
๕. นายป๋วย อึ๊งภากรณ์ ๖. นายประ
หยัด บุรณศิริ ๗. พลโท แสง เสนา
ณรงค์ ๘. นายมัญญ บิรสุทธิ์ ๙. พลโท
พลพัฒน์ สุวรรณชัย ๑๐. พลตำรวจตรี
สง่า กิตติขจร ๑๑. นายถวิล สุนทร
การกุล ๑๒. นายบุญรอด บิณฑสันต์
๑๓. นายประทีป ทองคำใส ๑๔. นาย
บุญเลิศ ชินวัตร ๑๕. นายประมวล
กุลมาตย์ ๑๖. นายใหญ่ ศวิตชาติ ๑๗.
พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา ๑๘.
นายจรูญ วัฒนากร ๑๙. พันเอก สมกิตติ
ศรีสังคม ๒๐. นายสุรินทร์ เทพกาญจนา
๒๑. นายประสิทธิ์ ชูพินิจ ๒๒. นาย
ทวิช กลิ่นประทุม ๒๓. นางสมพงษ์
อยู่หุ่ ๒๔. นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์
๒๕. นายทองหยด จิตทวีระ ๒๖. นาย

สุชน ขามพูนท ๒๗. นายถวิล จันทร์
วิทัน ๒๘. นายเสริม โลกเลื่อง ๒๙.
นายชูนัน โคนันทน ๓๐. นายล้วน
เวกชาติกานน ๓๑. นายฉวง เอี่ยมศิลา
๓๒. นายประชา บุญเนตร ๓๓. นาย
ยศ อินทรโกมาลย์สุต ๓๔. นายวิชัย
โกมลวิชัย ๓๕. นายประเสริฐ บุญสม
๓๖. ร้อยโท กมล อัครนโถ ๓๗. นาย
สุจินท์ เขาวัวศิษุ ๓๘. นายชิน
ระวีวรรณ ๓๙. นายทินกร ปรีชพันธ์ุ

ประธานสภาผู้แทน : เดี่ยวจะ
ได้พิมพ์รายชื่อทั้งหมดให้สมาชิก

พันเอก สมคิด ศรีสังคม
(อุตรธานี) : เพื่อไม่ให้เสียเวลาของสภา
ข้าพเจ้าขอถอน

ประธานสภาผู้แทน : คุณสม
คิด ฯ ขอถอนไป ๑ ท่าน

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) :
คือเกินมา ๔ คน คนหนึ่งถอนไปแล้ว
เพราะฉะนั้นก็ต้องการผู้เสียสละอีก ๓ คน
เพื่อไม่ให้เสียเวลาสภาครับ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นสิทธิ
ของสมาชิกเขาครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) :
ต้องการคนเสียสละอีก ๓ คนครับ

นายบุญเลิศ ชินวัตร (เชียงใหม่) : ผมขอถอน

ประธานสภาผู้แทน : คุณบุญ
เลิศ ฯ ขอถอน เกินอีก ๒ ท่าน

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมอยากจะขอพบกับท่านสมาชิก
พรรค ส.ป.ท. สักนิดเดียว.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีระเบียบ
วาระ ไม่ได้รับ ไม่อยู่ในวาระ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : เพราะเดี๋ยวนี้ทางนี้จะถอน
อีก ๒ คนขอให้ฝ่ายค้านสัก ๒ คน
ทางโน้นถอนหน่อยดีกว่าครับ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่อยู่ใน
วาระ ขอเดี๋ยวก่อน อย่า ไม่อยู่ในวาระ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นคร
ศรีธรรมราช) : เมื่อ ส.ส. ไกรสร ฯ
พบกับพรรค ส.ป.ท. ท่านประธานบอก
ว่าไม่มีเรื่องจะพูด ผมอยากจะพบกับท่าน
นายก ฯ ซึ่งเป็นหัวหน้าพรรคสหประชา
ไทย.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่อยู่ใน
วาระครับ จะเอาเรื่องอื่นมาไม่ได้ครับ
ขณะนี้พิจารณาเรื่องอื่นไม่ได้เลย ไม่ได้
ครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นคร
ศรีธรรมราช) : ผมอยากจะให้พิจารณา
ว่า ๒ คนนี้ถอนเสีย ให้สะดวกตอนแปร
ญัตติกดีกว่า ฝ่ายค้านเข้าไปนั่งอยู่ ๒ คน
จะรับรู้ได้เห็น เราไม่แปรญัตติมากใน
วาระที่ ๒ ท่านนายก ฯ จะไม่ปวดกระบาล
มากกว่านี้ ผมอยากจะให้คำแนะนำท่าน
นายก ฯ อย่างนั้น เมื่อไม่ฟังก็ตามใจ

ประธานสภาผู้แทน : พุดให้
สภาพหน่อย ๆ ขอชี้แจงว่าเวลานับรายชื่อ
ที่เสนอไปนั้นมีทั้งหมด ๒๗ ท่าน แต่
ว่าคุณสมัคกับคุณบุญเลิศ ฯ ถอนไปแล้ว
ก็เหลือ ๒๕ ให้เลือก ๒๓

ต่อไปนี้เจ้าหน้าที่จะได้นำกระดาษ
ที่พิมพ์รายชื่อแจกให้ท่านสมาชิก

(เจ้าหน้าที่ได้นำกระดาษที่พิมพ์
รายชื่อผู้ที่ได้รับการเสนอ ให้เป็น กรรมมา
ธิการแจกแก่สมาชิกในที่ประชุม)

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้
ขีดชื่อผู้ที่ไม่ต้องการออก ๒ ชื่อเท่านั้น
แต่ละครั้ง ง่ายดีกับสมาชิก คุณบุญเลิศฯ
กับคุณสมัคิต ฯ ถอนไปแล้วนะครับ

นายสุจินต์ เชาววิเศษฐ (ศรี
สะเกษ) : ขีดโดยวิธีใดครับ

ประธานสภาผู้แทน : ขีดชื่อ
ออกเลย โดยขีดชื่อผู้ที่ไม่ต้องการอีก
๒ คนเท่านั้น

นายสุจินต์ เชาววิเศษฐ (ศรี
สะเกษ) : ขีดไปเต็มชื่อเลยนะครับ
ไม่ใช่กากบาทข้างหน้าเฉย ๆ หรือครับ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ครับ
ขอให้ขีดเต็มชื่อไป ให้เหลือไม่เกิน
๒๓ คนก็แล้วกัน ใครยังไม่ได้อีกบ้าง
ครับ เจ้าหน้าที่โปรดไปส่งกระดาษให้
ยังผู้ที่ไม่ได้ครับ ใครยังไม่ได้อีกครับ
กระดาษ ทางโน้นไม่ได้อีกครับ เจ้า
หน้าที่ ทางโน้นครับ ใครยังไม่ได้
กระดาษอีกครับโปรดยกมือขึ้น ได้ทั่ว
แล้วครับ ผมขอเชิญท่านผู้มีชื่อเหล่านี
กรุณาเป็นผู้ตรวจนับคะแนน หน่อยครับ
คุณเกษม จงสวัสดิ์, คุณสุทิน กลั้วเจริญ,
คุณสุรินทร์ มาศดิตถ์, คุณประเทือง
คำประกอบ, คุณชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง,
คุณมีเดช วรสีหะ, คุณอนันต์ ฉายแสง,
คุณสถาปน์ ศิริจันทร์ ขอความกรุณา
เชิญมาเป็นผู้ตรวจนับคะแนน หน่อยครับ
เจ้าหน้าที่โปรดไปเก็บได้ครับ

(เจ้าหน้าที่ได้เก็บกระดาษที่เลือก
ชื่อกรรมการจากสมาชิกในที่ประชุมจน
ทั่วหมด

ผู้ตรวจนับคะแนนเข้าประจำที่ และ
เริ่มตรวจนับคะแนน เมื่อผู้ตรวจนับ
คะแนนได้นับคะแนนเสร็จสิ้นแล้ว เสนอ
ผลต่อประธานสภาผู้แทน)

ประธานสภาผู้แทน : บัดนี้ผล
ของการเลือกกรรมการเสร็จสิ้นแล้วจะ
ได้ ให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อให้ที่
ประชุมนี้ทราบต่อไป

๑. นายสุชน ชามพูนท
๒. นายชูลีน โคนันทน
๓. นายประเสริฐ บุญสม
๔. นายชิน ะวีวรรณ
๕. นายประสิทธิ์ ชูพินิจ
๖. นายถวิล จันทรวีทัน
๗. นายยศ อินทรโกมาลย์สุต
๘. นายวิชัย โกมลวิชัย
๙. ร้อยโท กมล อัตนโต
๑๐. นายจรูญ วัฒนากร
๑๑. นายเสริม โลกเลื่อง
๑๒. นายฉวง เอี่ยมศิลา
๑๓. นายประชา บุญเนตร
๑๔. นายสุจินต์ เชาววิศิษฐ์
๑๕. นายประมวล กุลมาตย์
๑๖. นายทองหยด จิตตวิระ
๑๗. นายประทีป ทองคำใส
๑๘. นายล้วน เวกชาลิกานน
๑๙. นายทินกร ปรีชพันธ์
๒๐. นางสมพงษ์ อยู่หุ่น
๒๑. พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา
๒๒. นายสุรินทร์ เทพกาญจนา

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
(เลขาธิการรัฐสภา) : ผลของการ
นับคะแนน เฉพาะสมาชิก เป็นผู้เสนอ
ปรากฏว่า

ได้ ๑๓๑	คะแนน
ได้ ๑๓๑	คะแนน
ได้ ๑๓๑	คะแนน
ได้ ๑๓๑	คะแนน
ได้ ๑๓๐	คะแนน
ได้ ๑๓๐	คะแนน
ได้ ๑๓๐	คะแนน
ได้ ๑๓๐	คะแนน
ได้ ๑๓๐	คะแนน
ได้ ๑๒๙	คะแนน
ได้ ๑๒๙	คะแนน
ได้ ๑๒๙	คะแนน
ได้ ๑๒๙	คะแนน
ได้ ๑๒๙	คะแนน
ได้ ๑๒๘	คะแนน
ได้ ๑๒๘	คะแนน
ได้ ๑๒๗	คะแนน
ได้ ๑๒๗	คะแนน
ได้ ๑๒๗	คะแนน
ได้ ๑๒๗	คะแนน
ได้ ๑๒๖	คะแนน
ได้ ๑๒๖	คะแนน

- ๒๓. นายทวีช กลิ่นประทุม
- ๒๔. นายบุญแท่ง ทองสวัสดิ์
- ๒๕. นายใหญ่ ศวึกชาติ

- ได้ ๑๒๑ คะแนน
- ได้ ๖๐ คะแนน
- ได้ ๕๗ คะแนน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ลำดับ ๑ ถึงลำดับที่ ๒๓ ได้เป็นกรรมการฝ่ายสภาผู้แทน รัฐบาล จะกำหนดการแปรญัตติกายในกวัน

ผู้ไต่รับรองบ้าง
(สมาชิกรับรอง)

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติกายใน ๑๕ วัน

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอขอให้แปรญัตติกายใน ๑ เดือน รัฐบาลเสนอขอให้แปรญัตติกายใน ๑๕ วัน

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติกายใน ๑๕ วัน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้าง

ต่อ ไปนี้ก็ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะให้แปรญัตติกายใน ๑ เดือน โปรดยกมือขึ้น

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเห็นว่างบประมาณแผ่นดินสำหรับปีนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ใช้ถึง ๒๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้แปรญัตติกายใน ๑ เดือน

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรให้แปรญัตติกายใน ๑๕ วัน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : จะมีท่าน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้กำหนดให้แปรญัตติกายใน ๑๕ วัน ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๑๕ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

- ทินกร ปรีชพันธ์
- สมบูรณ์ เกษสุภา
- พูนศรี สุกบรรทัด
- สงวน สัมพันธ์
- สุธรรม สายศรี
- อาณัติ กระสินธุ์
- สุข แสนโกศิก
- ถวิล จันทร์วิทัน
- อายุทธ ฝ่ายคุณวงศ์

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

- อุดม พลอยสงวาลย์
- ธนู บุญยรงค์
- โฉมเฉลา ลีพลากร
- ฉันทนา ชานป้อม
- สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ
- จำรงค์ ใจอ่อนนุ่ม
- สินธุ์ชัย ช่อสัคย์ดี
- เปรมจิต บุญยะกาญจน
- สมศรี ใจอ่อนนุ่ม
- พิลาส จารุณี
- สมชาย ทาวอุดม
- สายสุนีย์ อรัญญิก
- ภูษชงค์ เอกบุตร
- กรรณา ช่อสัคย์ดี

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๕/ก.ย./๑๒

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๗/๒๕๑๒ (สามัญ)

สุชนันท์ จิตรภักดิ์

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประหยัต แดงอินทวัฒน์
 หัวหน้ากองการประชุม
 ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
 รองเลขาธิการรัฐสภา
 ประเสริฐ บัณฑิตคุณ
 เลขาธิการรัฐสภา

พล.ต. ศ. สิริโยธิน
 ประธานสภาผู้แทน

คณบดีโรงเรียนศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ จังหวัดบุรีรัมย์

๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔